

இலங்கை

AMUDHU

கமழுகிற அழகிய நாள்

₹95

வெற்றி 4
துளி 09
JULY 2002

உதைபந்தாட்ட நுணுக் கங்களில் தேர்ந்தவர்களான பிரேசில் அணியினர் விளையாடுவதை ரசிக்க வந்து குவிந்திருக்கிறார்களா, பிரேசில் ரசிகைகளின் உற்சாகங்களிடனத்தையும் அழகின் ஆரவாரத்தையும் பார்க்க வந்திருக்கிறார்களா என்று பிரித்தறிய முடியாத கோலாகலம்!

தனது நாட்டு வெற்றியை வயிற்றிலிருக்கும் பிள்ளைக்கும் சொல்லிக்கொடுப்பதைப் பார்த்துள்ளோம். பிரேசில் நாட்டுப்பெண்.

அமுதக் கடலில்

அமுத வாசல்	2
பச்சோந்தி என்ன நிறம்?	4
ஏறும்போது பிசாசு	
இறங்கும் போது தேவதை	5
20ம் நூற்றாண்டில்	
இந்தியா - சீனா போட்டி	6
சிறுகதை	
ஐந்து ரூபாய்	11
உதைக்கும் கால்களில்	
உலகத்தின் கண்கள்	12
ஜனாதிபதியாகும் அறிவியலாளர்	16
பரிசுக்கதை	
தூங்காத துயரங்கள்	19
இந்த நாளில் அன்று	22
பரிசுக்கவிதை	
ஐயோ	24
சிறுகதை	
மனசு	25
நீங்கள் தூவிய மலர்கள்	26
மனுக்குலப் பாய்ச்சல்	28
பரிசுக் கவிதை II	
ஒரு அடிமை இரு அரசர்	33
வட்டச் சிதைவுகள்	34
சிறுகதை	
எனக்கு வெளிச்சம் வேணும்	38
சினிமா:	
அழகி(யல்) பார்வைகள்	40
குறுக்கெழுத்துப் போட்டி	46
மருத்துவம்:	
ஆரோக்கியமாக வாழ...	47
நூல் அறிமுகம்	48

உங்கள் ஆக்கங்கள் அப்பிராயங்களை
அமுது வரவேற்கிறது.
ஆசிரியர், 'அமுது'
இல்: 35, டி.ஆர். வீஜேவர்த்தன மாவத்தை,
கொழும்பு 10.

தொலைபேசி: 429496,
ஃபக்ஸ்: 429270

E-Mail: webmgr@sri.lanka.net

ஏறும்போது
பிசாசு 05

அறிவியல்
ஜனாதிபதி 16

மனுக்குலப்
பாய்ச்சல் 28

அழகி(யல்)
பார்வைகள் 40

ஏப்ரல்-மே 'அமுது'வில் தமிழ்-முஸ்லீம் வரலாற்று நிகழ்வு! என்ற ஆசிரியர் கருத்தும், 'காஷ்மீர் என்னதான் பிரச்சினை?' என்ற கட்டுரை இஸ்லாமிய தலைவர்கள் படங்களுடன் சித்தரிக்கப்பட்டிருந்தது. இதுவரைக்கும் நான் அவர்களின் பெயர்களைத் தான் கேள்விப்பட்டேன். அமுது அவர்களைக் காண வழி செய்தது. நன்றிகள்.

- A. M. நீர், கந்தளாய்.

அமுதில் அறிவியல் கட்டுரைகள் வரத் தொடங்கியிருக்கின்றன. மகிழ்ச்சி. புதிய விஞ்ஞானக் கண்டுபிடிப்புகள் பற்றியும், செயற்கை அறிவுள்ள மனிதர்களை உருவாக்குவதை நோக்கி வளர்ந்துகொண்டிருக்கும் கணினித் தொழில்நுட்ப முன்னேற்றங்கள் குறித்தும் கட்டுரைகள் தருவீர்கள் என்று எதிர்பார்க்கிறேன்.

- இரா. மலர்விழி, மட்டக்களப்பு.

அமுதின் புதிய அம்சங்களை இன்னுமினனும் வரவேற்கிறோம். அமுது வளர்ச்சிக்கு என்றென்றும் வாழ்த்துக்கள்.

- ரஸீனா புறார், வுணுகலை.

ஜன் மாத 'அமுதுண்டு' மகிழ்ச்சி கொண்டுமாம். சினிமாப் பக்கத்தில் (இடைக்கால) இசையமைப்பாளர் விஜயபாஸ்கரின் மறைவுச் செய்தியை முதன்முதலாக பார்த்து மனது நொந்து போனோம். குறிப்பிட்டுக் காட்டிய கற்கண்டுப் பாடல்கள் அனைத்துமே (அதுபோல இன்னும் பல இருக்கின்றன) அற்புதமானவை; மனது மறக்கமுடியாதவை! 1989ல் வானொலி 'இன்றைய நேயர்' நிகழ்ச்சியில் முதல் விருப்பப் பாடலாக அவர்தம் இனிய இசையில் மலர்ந்த 'சம்சாரம் என்பது வீணை' பாடல் கேட்டுக் களிப்படைந்ததை நினைவு மீட்டிப் பார்க்க வைத்தது! மறைந்த விஜயபாஸ்கருக்கு 'மரியாதை' செலுத்திய 'அமுது'க்கு நமது மரியாதை உரித்து!

- மட்டுநகர் 'அயிஷான்' பதுளை.

கோபிகிருஷ்ணனின் கதை வெறும் நாட்குறிப்புப் பதிவுகளாக இல்லாது, மனித நேயம் மிக்க ஒரு உள்ளத்தின் துடிப்புகளாக இருந்தன. அவருடைய வேறு கதைகளையும் தேடிப் படிக்க வேண்டும் என்றும் ஆவல் எழுந்தது.

- எஸ். விமல்ராஜ், அனூராதபுரம்.

குறுக்கெழுத்துப் போட்டி மட்டும்தானா? வேறு போட்டிகளையும் அதற்கான பரிசுகளையும் வழங்கினால் அமுதின் சிறப்பும் விற்பனையும் இன்னும் உயருமல்லவா?

- எம். சசிகலா, கொழும்பு 13.

அமுதே ஒரு கவிதைதான்!

அமுதுவின் முன் அட்டையில் இயற்கைக் காட்சிகளைப் பிரசுரித்தால் பிரமாதமாக இருக்கும். குறுக்கெழுத்துப் போட்டி நன்று. மேலும் அதிக அறிவியல் கட்டுரைகளைத் தாங்கி வந்தால் இன்னும் நன்றாக இருக்கும். இலங்கையின் ஒவ்வொரு ஊரின் வரலாற்றையும் அமுதுவில் பிரசுரித்தால் சிறப்பல்லவா!

- எம்.எம். ஹிபதுல்லா, கல்பிட்டிய.

கடல்கடந்தும் 'படைப்பாக்கம்' தொடர்பான இதுபோன்ற கடிதங்களை எழுதுவதில் மிகவும் மகிழ்ச்சியடைகின்றேன். எனது 'தூங்காத துயரங்கள்' சிறுகதைக் கான பரிசுப் பணம் கிடைத்தது. என்னைப் பொறுத்தவரையில் பணப்பரிசைவிட சான்றிதழ்கள் பெறுமதியானவை. இதுபோன்ற படைப்பாளிகளை ஊக்குவிக்கும் நடைமுறைகளை எதிர்காலத்திலும் மேற்கொள்வீர்கள் என நம்புகின்றேன்.

- A.R. அப்துல் ஹமீட், போஹா - கட்டார்.

எனது அறையின் சுவரை அலங்கரிக்கக் கிடைத்த நடுப்பக்க ரொனால்டோ படத்திற்காக உங்களுக்கு என் மனமுவந்த கோடி நன்றிகள்!

- ஆர். மனோகரன், கண்டி.

ஜன் இதழில் அனைத்து அம்சங்களும் சிறப்பாக அமைந்திருந்தன. 'அறிவியல் மேதைகள்' சிறந்த பகுதி. அமுதை நேசிக்கும் நெஞ்சங்களுக்கு மிகப் பிரியோசனமாக அமையும். 'அவள்... அவர்கள்' சிறுகதை மூலம் ஒரு பெண்ணின் மன உணர்வுகளை அப்பட்டமாக வெளிக்காட்டி இருந்தார் தாட்சாயணி. பாராட்டுக்கள். முளையைப் பற்றி அறிந்திராத விடயங்களை 'நோயற்ற வாழ்வு' தந்தது. நன்றிகள்!

- எம். பாஹிம் ஷேஹ் முஹம்மத், மாவனல்லை.

அரசியல் குறைந்து, இலக்கியம், அறிவியல், விளையாட்டு என ஏனைய அம்சங்களுக்கு அமுது அதிக இடம் தந்து வருகிறது. அதுதான் நல்லது.

- எம். வினோதினி, உரும்பிராய்.

பேப்பரில் கட்டங்களை நிரப்பி அதன்மூலம் குறுக்கெழுத்துப் போட்டியில் பங்கு பற்ற வைத்த உங்களுக்கு எமது நன்றிகள். முதல் போட்டியிலேயே சரியாக விடையெழுதிய முதல் ஆள் என்ற பெருமை எனக்கு கிடைத்தது 'அமுது'வில். மிக மிகச் சந்தோசம்.

- பிரம்மரீ ச. க. சுதர்சனக்குருபுத்தூர்.

அமுதின் அட்டைப்படம் முதல் அனைத்து அம்சங்களும் என்னை மிகவும் கவர்ந்தவை. தாட்சாயணியின் 'அவள் அவர்கள்' சிறுகதை வாழ்வில் அன்றாடம் நிகழும் சம்பவங்களைப் போன்றே இயல்பாய் அமைந்திருக்கிறது. பாராட்டுக்கள்.

- S.A. சந்திரகுமார், கொட்டகலை.

ஜன் மாத அமுதில் மறைந்த உருது கவிஞர் கை.பி ஆஸ்மி பற்றிய குறிப்புகளில், தெரு ஓரங்களில் தொழிலாளர்களுடனும் தினக் கூலிகளுடனும் உட்கார்ந்து தேநீர் அருந்திக் கொண்டு பேசிக் கொண்டிருந்ததை அக்கால லக்னவ் ஆட்கள் மட்டுமென்ன இப்போது அமுது வயிலாக நாங்களும் அறிந்திருக்கிறோம். இந்தியாவின் புகழ்பெற்ற நடிகை ஷபானா ஆஸ்மி இவரது மகள் தான் என்பது நமக்கு மேலும் புதிய செய்தி!

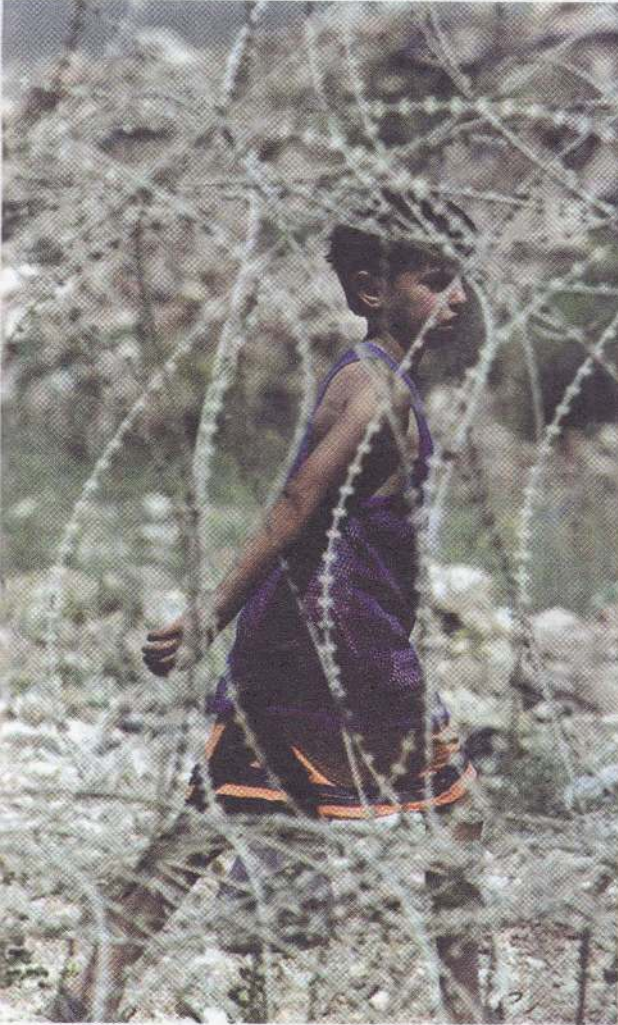
- ம. சேதுநாதன், யாழ்ப்பாணம்.

அமுதே ஒரு கவிதைதான்! அமுதின் வசீகர வரவு பத்திரிகைச் சரித்திரத்தில் ஒரு சரிக்க முடியாத சாதனை! அதன் வண்ணத்திற்கும் தரத்திற்கும் விலை சரிதான். ஆனாலும் சாதாரண தரத்தினரான எமக்கு இந்த விலை கட்டுப்படியாகாது. என்ன செய்வது, பிரியம் காரணமாக வாங்க வேண்டியுள்ளது. நடுப்பக்க வண்ணப்படத்திற்குப் பதிலாக கவிதைகளைப் பிரசுரித்தால் நல்லது. வித்தியாசமான வடிவமைப்பில் கதைகள் (புதிக்கவிதைகள் போல்) அமுதின் சிறப்பாகின்றன.

- கோட்டைமுனை வாணிடி குத்தூர், பதுளை.

இலங்கையின்
முதலாவது
தேசிய தமிழ் சஞ்சிகை

நல்லதோர் வீணை செய்தே....

நிர்வாக ஆசிரியர், தமிழ் பிரசுரங்கள்
என். எம். அபீன்

பக்க வடிவமைப்பு (கணனி):
ஜெரால்ட் எஸ். நடேசன்
எழுத்தமைப்பு (கணனி):
எஸ். எம். பீரேம்குமார்

அச்சிட்டு வெளியிடுவோர்:
அசோலியேட்ட் நியூஸ் பேப்பர்ஸ் ஒஃப் சிலோன் லிமிடெட்
இல. 35, டி.ஆர். வீஜேவர்த்தன மாவத்தை,
கொழும்பு 10.
Phone: 429496, Fax: 429270
E-Mail: webmgr@sri.lanka.net

வேதனை நிகழ்வுகள் வேண்டாம்!

கடந்த இரு தசாப்தங்களாக எமது தாய்நாட்டை உலுக்கிக் கொண்டிருக்கும் இனப்பிரச்சினைக்கு நிரந்தரமான அரசியல் தீர்வைக் கண்டு தமிழ் பேசும் மக்களின் வாழ்வை மலர வைப்பதற்கான நல்ல பல முயற்சிகள் உள்நாட்டிலும், வெளிநாட்டிலும் நடந்து கொண்டிருக்கின்ற இச் சந்தர்ப்பத்தில் கிழக்கு மாகாணத்தில் இடம்பெற்ற சில சம்பவங்கள் சமாதானத்தை விரும்பும் எல்லோரையும் வேதனையில் ஆழ்த்தியுள்ளது.

கடந்த மாத இறுதியில் மூதூர், வாழைச்சேனை மற்றும் ஓட்டமா வடிப் பகுதிகளில் இடம்பெற்ற மோதல்கள் காரணமாக பல உயிர்களும் உடமைகளும் அநியாயமாக பலியெடுக்கப்பட்டுள்ளன. பிரதமர் ரணில் விக்கிரமசிங்க அவர்களுக்கும் வேலுப்பிள்ளை பிரபாகரன் அவர்களுக்குமிடையே செய்துகொள்ளப்பட்ட சமாதான ஒப்பந்தம் மற்றும் ஹக்கீம் - பிரபா இணக்கப்பாட்டுக்குப் பின் வட-கிழக்கில் தமிழ் முஸ்லீம் மக்களுக்கிடையே மலர்ந்த நட்புறவுக்கு ஒரு கறுப்புப்புள்ளி விழுந்திருக்கின்றது.

கடந்த இரு தசாப்த காலமாக இரு சமூகங்களும் எதிர்நோக்கிய துன்ப துயரங்களுக்கு அரசின் சமாதான திட்டத்தின் மூலம் விமோசனம் கிடைக்குமா என ஏங்கி நிற்கும்போதே இந்த நிகழ்வுகள் தூரதீர்வுடமாக நோர்ந்துள்ளன. இதனால் நிச்சயமாக நன்மையடையப் போவது தமிழர்களோ முஸ்லிம்களோ அல்ல. சமாதான முயற்சியை சீர்குலைத்து மீண்டும் யுத்தத்தை மேடையேற்றத் தயாராக இருக்கின்றவர்களே நன்மை பெறுவார்கள். இதனை வட-கிழக்கில் வாழும் தமிழர்களும் முஸ்லிம்களும் உணரத் தவறினால் இரு சமூகத்தினதும் எதிர்காலம் இருள்கூழ்ந்ததாகவே இருக்கும். நடந்தவற்றை ஒரு கனவாக மறந்துவிட்டு இரு சமூகங்களும் ஒன்று சேர்ந்து சமாதான முயற்சியை முன்னெடுத்துச் செல்ல உறுதியோடு செயல்பட வேண்டும்.

சமாதானத்தை ஏற்படுத்தி தமிழ் பேசும் மக்களுக்கு நல்வாழ்வை ஏற்படுத்தும் இலட்சியத்தோடு இப்போது செயற்படும் விடுதலைப் புலிகள் இயக்கத்திற்கு இவ்விடயத்தில் ஒரு மகத்தான பொறுப்பு இருக்கிறது. சிறுசிறு பிரச்சினைகளை பெரிதுபடுத்தி சமூக மோதலாக மாற்றுவதற்கு முற்படும் சக்திகளை இனம்கண்டு அவற்றை தடுக்க நடவடிக்கை எடுத்தல் வேண்டும். தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள் இயக்கம் தூரநோக்குடன் செயற்பட்டிருந்தால் இந்த கலவரத்தையும் தடுத்திருக்கலாம்; தெற்கிலே சமாதானத்தை சீர்குலைக்க காத்திருக்கும் சக்திகள் விடுதலைப் புலிகள் இயக்கம் மீது குற்றம் சுமத்த முற்பட்டிருப்பதற்கு வாய்ப்பையும் ஏற்படுத்தாது இருந்திருக்கலாம்.

இந்தக் குழப்பங்களை கட்டுப்படுத்துவதற்கு பாதுகாப்பு படையினர் நடந்து கொண்ட முறை குறித்தும் அதிருப்தி உள்ளது. வருங்காலத்தில் இவ்வாறான சிறு பிரச்சினைகள் பெரும் அழிவை ஏற்படுத்த இடமளிக்காத வகையில் நடந்து கொள்வது இன்றைய நிலையில் மிகமிக அவசியம்.

- ஆர்.

அடிக் கடி குணத்தையும் கருத்துக்களையும் மாற்றிக் கொள்ளும் மனிதர்களை 'பச்சோந்திகள்' என்று அழைக்கிறோம். ஊர்வனவற்றில் கமலியோன் குடும்பத்தைச் சார்ந்த பச்சோந்திகள் பல அதிசயமான குணாதிசயங்களைக் கொண்டுள்ளன.

பச்சோந்திகள், செடிகள், புதர்கள் மற்றும் மரங்களில் சில குறிப்பிட்ட பகுதிகளில் மட்டும் மறைந்து வாழ்பவை. தூங்குவதற்கென்றே மரத்தில் குறிப்பிட்ட பகுதியைத் தேர்ந்தெடுத்துக் கொள்கின்றன.

இலைகளுக்கிடையே இலகுவாகச் செல்வதற்கேற்ப உடல் பக்கவாட்டத்தில் தட்டையாக அமைந்துள்ளது. தலை முக்கோண வடிவத்தில் கூம்பு போன்றுள்ளது. காலையில் உடலை சூரிய வெளிச்சத்தை நோக்கி நேராகக் காட்டி, வெயில் காய்கின்றன. மரங்களில் மறைந்து வாழ்வதற்கேற்ப அநேக அதிசய தகவமைப்புக் குணாதிசயங்களை உடலின் உட்புறத்திலும் வெளிப்புறத்திலும் கொண்டுள்ளன.

லாது துல்லியமாகப் பிடிக்க கண்களும் கண்முடித்துளைகளும் உதவுகின்றன.

பச்சோந்தி நாக்கின் நுனிப்பகுதி மொட்டு போன்று நீரைச் சுரந்து பூச்சிகளை வேகமாகப் பிடிக்க உதவுகிறது. இதன் உள்பகுதி குழல்போன்றும், நீண்டு சுருங்கும் உறுப்பாகவும் செயல்படுகிறது. ஓய்வாக இருக்கும்பொழுது கடிகார சுருள் போன்று சுருண்டு வாய்க் குழிக்குள் போய்விடுகிறது.

இவற்றின் ஒவ்வொரு காலிலுமுள்ள ஐந்து விரல்களும் இரண்டு கற்றைகளாகப் பிரிந்து இணைந்துள்ளன. ஒவ்வொரு விரல் கற்றையும் அதே காலிலுள்ள அடுத்த கற்றையை நோக்கி, கத்தரிக்கோலின் ஒரு கைப்பகுதி, அடுத்த கைப்பகுதியை நோக்கி செல்வது போன்று, எதிர்த்துச் செயல்படுகிறது. இவ்வமைப்பின் கால்கள் சின்டாக்டைல் வகைக் கால்கள் (Syndactyle legs) என்று அழைக்கப்படுகின்றன. மரக்கிளைகளை இறுகப் பிடித்து

இத்துகள்கள் இடத்திற்கு இடம் நகரும் தன்மையுள்ளன.

வண்ணத் துகள்களுள்ள கலங்கள் நட்சத்திர அமைப்பைக் கொண்டுள்ளன. ஒவ்வொரு கலமும் ஒரு குறிப்பிட்ட வண்ணத்தை வெளிப்படுத்துகிறது.

மனிதன் பச்சோந்தியைத் துன்புறுத்தும் பொழுது கறுப்பு வண்ணத்தையும், மற்ற பிராணிகள் தொல்லை செய்யும்பொழுது வேறு பட்ட வண்ணத்தையும் தோற்றுவிக்கிறது. வெவ்வேறு சிறப்பினங்கள் ஒன்றை ஒன்று சந்திக்கும் பொழுது பல்வேறு வகை வண்ணங்களை வெளிப்படுத்தி 'ஹிஸ்' என்ற சப்தத்தை எழுப்புகிறது.

பச்சோந்தி சூரிய வெளிச்சத்தில் கறுப்பு வண்ணத்தையும், பகலில் இலைகளுக்கிடையே மறைந்து வாழ்வதற்கேற்ப அடர்ந்த பச்சை வண்ணத்தையும், இரவில் வெளுத்த மஞ்சள் வண்ணத்தையும், கார்மேகமுள்ள பொழுது இலேசான பச்சை வண்ணத்தையும் மற்றும் மழை பொழியும் பொழுது கறுப்பு வண்ணத்தையும் தோற்றுவிக்கிறது.

வண்ணத்துகள்கள் உள்ள கலங்கள் சுருங்கி விரிவடைதலால் அதற்கேற்ப பச்சோந்தியின் வண்ணமும் மாற்றமடைகிறது.

வண்ணமாற்றம் பச்சோந்திகள் இலைகளுக்கிடையே மறைந்திருந்து பிராணிகளை மின்னல் வேகத்தில் பிடிக்க, விரோதிகளை ஏமாற்ற, தாக்க, தப்பிக்க உதவுகிறது. பால் கவர்ச்சிக்கு முக்கியமாக செயல்படுகிறது.

ஆண் பச்சோந்தி பெண் பச்சோந்தியைவிட அழகிய வண்ணத்தைக் கொண்டுள்ளது. இனப் பெருக்கத்திற்குப் பிறகு பெண் பிராணி சுமார் 30-40 கருவுற்ற முட்டைகளை நிலத்தில் முன்பே தோண்டியுள்ள மூளையில் இட்ட பிறகு இறந்து விடுகிறது.

ஒவ்வொரு முட்டையும் 20 மி.மீ நீளம், 10 மி.மீ விட்டத்தைக் கொண்டுள்ளது. முட்டையைச் சுற்றியுள்ள ஓடு தோல் போன்று உள்ளது. அடைகாக்கும் காலம் சுமார் 4 - 10 மாதங்களாகும். சில சிறப்பினங்களில் தாய்ப் பிராணியே கருவுற்ற முட்டைகளை தன் கருப்பையில் நிறுத்தி வைத்து கருவின் வளர்ச்சி நிலை முடிந்தபிறகு தன்னுடலை விட்டு வெளியேறுகிறது.

தாய்ப்பிராணியின் உடலிலிருந்து வெளியே வந்த பிறகு, குட்டிகள் பெற்றோரின் உதவியின்றியே தனித்தும் வேகமாகவும் சென்று பூச்சிகளைப் பிடித்துண்ண ஆரம்பிக்கின்றன. குட்டிகளும், முதிர்ந்த பச்சோந்திகளும் நிலம் மற்றும் மரத்தில் நடக்கும் பொழுது ஊஞ்சல் போன்று முன்னும் பின்னும் அசைந்து நடக்கின்றன.

சிறு பிராணிகளைப் பிடித்துண்ணுவதற்காகவே குறிப்பிட்ட பகுதிகளுக்குச் சென்று பல மணி நேரம் அசையாது காத்திருக்கின்றன. பெரிய பச்சோந்திகள் பல்லிகள், சிறிய பாஹூர்ட்டிகள் மற்றும் பெரிய பூச்சிகளைப் பிடித்து உண்ணுகின்றன. பச்சோந்தியின் பருமனுக்கேற்ப பிடிக்கும் பூச்சியின் பருமனும் அமைகிறது.

பச்சோந்திகளின் கண்கள் மரங்களில் மறைந்து வாழ்வதற்கேற்ப பெரியதாக மற்றும் கூர்மையான பார்வையைக் கொண்டது. ஒவ்வொரு கண்ணும் தனித்து 180 பாகை வரை எல்லாத் திசைகளுக்கும் திரும்பிப் பார்க்கும் தன்மையையும் மற்றும் இரண்டு கண்களால் இரண்டுபொருட்களைப் பார்க்கும் திறமையும் கொண்டது.

ஒவ்வொரு கண்ணிலுமுள்ள மேல்,கீழ் இமைகள் ஒன்றாக இணைந்து கண்மணி போன்ற ஒரு வட்டமான துளையை ஏற்படுத்துகின்றன. இவ்வாறு இரண்டு கண்முடித் துளைகளும் தலைக்கு மேல்புறத்தில் முன்புறமாக ஒன்றுக் கொன்று அருகில் ஒன்று சேர்ந்து, இரு கண்காட்சிப் பார்வையை (Binocular Vision) ஏற்படுத்தி, தனக்கும் பூச்சிக்குமிடையேயுள்ள தூரத்தைக் குறைத்து, மின்னல் வேகத்தில் நாகை வெளியே நீட்டி, பூச்சி தப்பித்துச் செல்

நடக்க இவ்வகை கால்கள் பயன்படுகின்றன. பச்சோந்திகள் ஓய்வாக இருக்கும்பொழுது வால், கால்கள் மற்றும் நாக்குப் பகுதிகளை சுருட்டி வைத்துக் கொள்கின்றன.

நீண்டுஉருண்டு இருக்கும் வால் மரக்கிளைகளைச் சுற்றிப் பிடித்துக்கொள்ள உதவுகிறது. பூச்சியைப் பிடிக்கும் பொழுது வால் உந்து விசையைக் கொடுக்கவும் மற்றும் நடக்கும் பொழுது சமநிலை உறுப்பாகவும் செயல்படுகிறது.

பச்சோந்தி வாழ்க்கை அதிசயமானது. தன் உடல் வண்ணத்தைப் புறச்சூழ்நிலைக்கேற்ப அடிக்கடி மாற்றிக் கொள்ளும் தன்மையுடையது. தோலின் மேலடுக்கிற்குக் கீழேயுள்ள பகுதியில் வண்ணத்துகள்களைக் கொண்டுள்ள கலங்கள் செறிந்துள்ளன. ஒவ்வொரு கலத்திலும் அநேக வண்ண நுண்துகள்கள் உள்ளன.

ஏறம்போது பீசாக... இறங்கும்போது தேவதை...

எப்போதும் விலைவாசி என்கிற பீசாக ஒருவழிப் பயணத்தையே மேற்கொள்ள நாம் பார்த்திருக்கிறோம். ஏறினால் இறங்க மாட்டாத ஜீவராசி போல மேலே மேலே போய் நிற்குகொண்டு கீழே அல்லலுறும் மக்களை எட்டியும் பார்க்காத பீசாக அது. இம்மாதம் 7ம் திகதி ஓர் அதிசயம் நடந்தது. வாணை நோக்கி விரைந்து போகும் பீசாசை மடக்கி கீழே இறங்கிவரப் பணித்துள்ளார் நிதியமைச்சர். மேலே மேலே போகும் போது பீசாசாகவும், திரும்பி இறங்கி வரும்போது தேவதையாகவும் இந்த விலைவாசி தோற்றமளிப்பதை நாம் கண்டோம்.

இம்மாத ஆரம்பத்தில் நமக்குத் தேவதைத் தோற்றத்தைக் காட்டியது நிதியமைச்சர் கே. என் சொக்லி அவர்களிடமிருந்து வந்த அறிவிப்பு! அத்தியாவசிய உணவுப் பொருட்கள், பெற்றோல், டீசல், மருந்து, மற்றும் மின்சார கட்டணம் குறைக்கப்படுவதாக அந்த அறிவிப்பு தெரிவித்தது.

இந்த விலைக்குறைப்புகள் பற்றி நிதியமைச்சர் கே.என். சொக்லி ஆற்றிய உரையில்...

“தற்போதைய நிலையில் அரசு இரண்டு தெளிவுகளைக் கொண்டுள்ளது. மக்களின் மீது சுமையைத் திணிப்பதன் மூலம், அரசாங்கத்தின் கடன்கள் மற்றும் கடந்தகால இழப்புகளை மீளச் செலுத்துவது ஒரு தெரிவாகும். இதனை மேலதிக வரிகள், சுங்கத் தீர்வைகள், இழப்பு அறவிட்டு விதிப்புகள் ஆகிய வழிவகைகள் மூலம் மேற்கொள்ள முடியும். எனினும் ஓர் பொறுப்புள்ள அரசு என்ற வகையில் எமது சமூகத்தின் குறைந்த வசதிகளையுடைய துறையினரின் நலன்களை பாதுகாப்பதே முதற் கடமையாக கருதுகிறோம்.

தொழில் வாய்ப்புகள் மற்றும் சம்பளத்தை அதிகரிப்பது இரண்டாவது குறிக்கோள்.

கோதுமை மா, பாண் என்பனவற்றிற்கு விதிக்கப்பட்டிருந்த 6.5% தேசிய பாதுகாப்பு வரியை நீக்கியதுடன் இவைகளின் விலைகளை குறைத்துள்ளது.

அத்தியாவசிய நுகர்வுப் பொருட்களின் விலைகளைக் குறைப்பதற்கும், குறித்த படியான நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொண்டிருக்கின்றோம் என்பது முக்கியமானதாகும்.

பொருட்கள், சேவைகள் வரி 12.5%, தேசிய பாதுகாப்பு வரி 6.5% என அறவிடப்படுகின்றது. அதாவது சகல பொருட்களின் விலைகள் மீதும் 19% அதிகரிப்பு காணப்படுகிறது. நாம் இவற்றை நீக்கி (VAT) எனப்படும் பெறுமதி சேர்க்கப்பட்ட வரியை அறிமுகப்படுத்துகிறோம். இவ்வரியானது 10% குறைந்த வீதமாகவும் 20% உயர் வீதம் ஆகிய இரு வீதங்களில் அறவிடப்படும்.

அத்தியாவசிய நுகர்வுப் பொருட்களுக்கு 6.5% வரி விதிக்கப்படமாட்டாது. அரிசி, அரிசி மா, தேங்காய், பழங்கள், மரக்கறிகள், முட்டைகள், பால்மா, பால்மா, திரவப் பால் போன்ற பொருட்கள் சந்தையில் குறைந்த விலையைக் கொண்டிருக்கும்.

இறக்குமதி செய்யப்பட்ட மற்றும் உள்ளூர் மருந்துப் பொருட்களுக்கும் பெறுமதி சேர்க்கப்பட்ட வரியிலிருந்து விலக்களிப்பு செய்யப்பட்டுள்ளது. தற்போதுள்ள விலைகளை விட 8% விலைக்குறைப்பு ஏற்படும். மருத்துவ உபகரணங்கள், செயற்கை கால்கள், கால்களை இழந்தவர்கள் பாவிக்கும் கோல்கள், கேட்குந் திறனுதவிக்க கருவிகள் என்பனவும் இதில் அடங்கும்.

இந்திய அரசுடன் செய்துகொள்ளப்பட்ட ஒப்பந்தத்தின்படி 300,000 மெட்ரிக் தொன் கோதுமை மா இறக்குமதி செய்யப்பட உள்ளதால் கோதுமை மா, பாண் விலைகள் குறையும்.

உடனடி நடவடிக்கையாக மின்சாரக் கட்டணத்தினை 12.5% பொருட்கள் சேவைகள் வரியிலிருந்து நீக்கி 10% பெறுமதி சேர்க்கப்பட்ட வரிக்கு குறைகிறது.

பெற்றோல், டீசல் விலைகளில் குறைப்பு செய்யப்பட உள்ளது. டீசல் 2.50 இனாலும்,

பெற்றோல் 6.00 ரூபாவினாலும் குறைக்கப்படுவதால் கைத்தொழில், போக்குவரத்து, பொருளாதார துறைகளுடன் சம்பந்தப்பட்ட பொருட்களின் விலைகள் குறையும். தனியார் பஸ் இயக்குநர்களால் அறவிடப்படும் பஸ் கட்டணங்களும் குறைக்கப்படும்.

விலைச்சுட்டெண்ணை தொடர்ச்சியாக அவதானிப்போம். வர்த்தக நுகர்வோர் அலுவல்கள் அமைச்சு, நுகர்வோர் பாதுகாப்புச் சட்டத்தின் கீழ் தாபிக்கப்பட்டுள்ள நியாய வியாபார ஆணைக்குழு மூலம் விலைகளின் கிரமமான மீளாய்வின்மூலம் இதனை உறுதி செய்யும்.

எமது வளங்களுக்கு மேலதிகமாக நாங்கள் நாடு முழுவதும் கல்வி மற்றும் சுகாதாரப் பராமரிப்புச் சேவைகளை மேம்படுத்தும் பொருட்டு, வெளிநாட்டு உதவிகளை ஒழுங்கு செய்துள்ளோம்.

நட்டத்தை உண்டுபண்ணும் கூட்டுத்தாபனங்களை விற்பதன் மூலம் வந்துசேரும் சேமிப்புகளை இவ்விரு சேவைகளுக்கும் பயன்படுத்தப்படும்.”

இவ்வாறு தனது உரையில் தெரிவித்திருக்கிறார் நிதியமைச்சர். போர் நிற்றும் விலைவாசி ஏற்றம் நிற்கவில்லையே என்று கவலைப்பட்டுக் கொண்டிருந்த மக்களின் வயிற்றிலெல்லாம் பாலை வார்த்திருக்கிறார்.

SINO-INDIAN RIVALRY IN THE TWENTIETH CENTURY

என்னும் ஜோன் டபிள்யூ கார்வர் எழுதிய நூலைத் திறனாய்வு செய்து ஸ்ரீராம் சுந்தர் சாவுலியா ASIA TIMES இதழில் எழுதியிருக்கும் கட்டுரையிலிருந்து...

லோ, டெங்குக்குப் பின் வந்த தலைவர்கள் காலத்திலோ மாறியதாகத் தெரியவில்லை என்று கார்வர் கூறுகிறார். இந்தியாவின் மன்றோ கொள்கை “தென் ஆசியாவை தன்னுடைய பிரத்யேக பாதுகாப்பு பிரதேசமாகப் பாற்பதை”, பீஜிங் “இந்தியாவின் சுற்றுநாடுகளோடு சீனா இறுக்கமான உறவு கொள்வதைத் தடுக்கும் பிராந்திய எதேச்சதிகாரமாக” பார்க்கிறது. (பக்கம் 31).

திபெத் பிரச்சினை

1951இல் திபெத் பிரதேசத்தை சீனா ஆக்கிரமித்து தன்னோடு இணைத்துக்கொண்டது டெல்லியில் நடுக்கத்தை ஏற்படுத்தியது. வரலாற்றில் முதல் தடவையாக, இதுவரை சீனாவுக்கும் இந்தியாவுக்கும் இடையே கட்டுரை யிடவில்லை. கட்டுரை யிடவில்லை.

வுக்கும் இடையே “இடைநிலப் பகுதியாக” (buffer zone) இருந்துவந்த திபெத் விழுங்கப்பட்டதையும் கண்டு நடுக்கம் வந்தது. பல இந்தியர்கள் இந்தியாவின் பாதிப்புக்குள்ளான திபெத்திய லாமா கலாச்சாரம் அழிக்கப்படுவதையும், தொடர்ந்து திபெத்தின் தனிச்சிறப்பான கலாச்சாரம் பீஜிங்கால் அழிக்கப்படுவதையும் கண்டு முறையிட்டார்கள். (நேருவின் வார்த்தைகளில், “திபெத், கலாச்சாரரீதியில், இந்தியாவின் ஒரு பிரிவு.”)

ஆனால் சீனாவின் பார்வையில், திபெத்திய கலாச்சாரம் “சீர் திருத்தப்பட்டு”, தன்னுடைய “நிலப்பிரபுத்துவ சுரண்டலிலிருந்து” விடுதலை தரப்பட்டு, சீனாவுடன் கட்டுரை யிடவில்லை.

போல, சீன மைய நீரோட்டத்தில் இணைக்கப்பட்டு, சோசலிச சமூகமாக மாற வேண்டும்.

திபெத்தின் கனிம வளமையும் (சீனாவின் கனிமங்களில் சுமார் 40 சதவீதம் திபெத்தில் இருக்கிறது) அதன் “போருக்கு இணக்கமான இருப்பிடமும்” (strategic) திபெத்தை மீண்டும் 1951 நிலைக்கு திரும்பவிடக் கூடாது என்று சீனாவின் வைராக்கியத்தை உறுதி செய்தது. 1958இலிருந்து அந்தக் கோரிக்கையையே “திபெத்திய சுயாட்சி” என்ற பெயரில் பிரச்சாரம் செய்யவும் இந்திய அரசாங்கங்கள் முனைந்தன.

1962 சீனா - இந்தியா போர், மாவோ சேதுவ் அவர்களது வார்த்தையில் “மகம்ஹன் கோட்டைப்பற்றியதல்ல, திபெத் பிரச்சினை பற்றியது” என்றார். ஏனெனில் இந்தியாவும் அமெரிக்காவின் சி.ஐ.ஏ.வும் இணைந்து திபெத்திய சுதந்திரப் போராட்டத்தை உருவாக்கி இருக்கின்றன என்று அவர் நம்பினார்.

சீன தேசியவாத வரலாறு, அதன் பிரதேசங்களாக காஷ்மீர், நேபாளம், யூட்டான், சிக்கிம் ஆகிய அரசுகளையும், இந்தியாவின் வடகிழக்குப் பிரதேசங்களையும், பர்மா, இந்தோசீனா, தென்கிழக்கு ஆசியா ஆகியவற்றையும் பேசுகிறது.

இந்திய கலாச்சார தேசியவாதத்தின் படி, நேபாளம், திபெத், பர்மா, இந்தோசீனா, தென்கிழக்கு ஆசியா ஆகியவற்றை இந்தியாவின் கலாச்சார பேரரசின் பகுதிகளாகப் பார்க்கிறது.

இந்த முரண்பட்ட வரலாறுகளை தீவிரப்படுத்துவது கருத்துருவப் பிரச்சினைகள்.

மாவோயிஸ சீனா, இந்திய தலைவர்களின் “பிற்போக்கு வகுப்பு இயல்பையும்” பிரிட்டிஷ் திட்டங்களை நேரு பாரம்பரியமாகப் பெற்ற “எதேச்சாதிகார மேலாதிக்க விரிவாக்கமாகவும்” பார்க்கும் சந்தேகப்படுகிறது. இந்தியாவைப் பற்றி எச்சரிக்கையாக இருக்கும் இந்த போக்கு, டெங் ஷியாவோ பிங் காலத்தி

(‘சி.ஐ.ஏ.வின் திபெத் ரகசியப் போர்’ The CIA’s Secret War in Tibet என்ற புத்தகம், உண்மையிலேயே இந்தியாவும் சி.ஐ.ஏ.வும் இணைந்து பல ரகசிய வேலைகளை அப்போது செய்தன என்று உறுதிப்படுத்துகிறது.)

சீனாவின் இனப்பிரச்சினைகளைத் தீவிரப்படுத்துவதற்கும், சீனாவை இந்தியாவோடு இணக்கமாக இருக்கச் செய்வதற்கும், திபெத்திய பிரச்சினையை இந்தியா பயன்படுத்தி வந்தது. ஆனால் திபெத்திய பிரதேசத்தில் ஏராளமான ஹன் சீனர்களை குடியேற்றியதும், பீஜிங்குக்கும், திபெத்தலைநகர் லாசாவுக்கும் இடையே சிறந்த தொலைத் தொடர்பு கருவிகளைக் கொண்டு இணை

முரடான பிரதேசத்தின் ஊடான நெடுவழிப்பாதையும், திபெத்திற்குச் செல்லும் வழியும் இடப்பட்டுள்ளது. அக்ஸாய் சின் பகுதிக்கு இந்தியா உரிமை கொண்டாடுவது, திபெத்மீது மறைமுக உரிமை கொண்டாடி, மக்கள் விடுதலைப் படையை திபெத்திலிருந்து விரட்டச் செய்யும் முயற்சி என்று சீனா கருதுகிறது.

கிழக்குப் பகுதியில் எல்லைத் தகராறு

இமாலயத்தின் 90,000 சதுர கிலோமீட்டர்கள் உள்ள ‘தென் சரிவுப் பகுதி’ - இந்தியாவின் அருணாசலப் பிரதேஷ் ஆகும். இந்தியா ‘சிலிகுரி கழுத்துப் பகுதி’ என்றழைக்கப்படும் வட கிழக்குப் பகுதியில் உள்ள பிரிவினை இயக்கங்களைக் கட்டுக்குள் வைத்திருக்க தேவையப்படும் மிக முக்கியமான பகுதி என்று இந்தியா கருதுகிறது. 1962லிருந்து 1979வரையில் இப்படிப்பட்ட பிரிவினை இயக்கங்களுக்கு வெளிப்படையான ஆதரவை சீனா அளித்து வருகிறது.

மேற்குப் பகுதி-கிழக்குப் பகுதி எல்லைத் தகராறுகளில் உள்ள ஒப்புமையைக் கண்டு, 1960இல் சௌ என் லாய், பகுதிகளைப் பரிமாறிக் கொள்ளலாம் என்று கேட்டபோது, நேரு மறுத்துவிட்டார். இந்தியாவின் பொதுஜனக் கருத்து, இதை ஒப்புக்கொள்ளாது என்று நேரு சொன்னார். (“அக்ஸாய் சின்னை சீனாவிற்குக் கொடுத்தால், நான் இந்தியப் பிரதமராய் இருக்க முடியாது”.)

இது மட்டுமல்லாமல், அக்ஸாய் சின்னைக் கொடுத்தால் சீனா திருடிக்கொண்ட பகுதியைச் சீனாவிடமே கொடுப்பது போலாகும். அதற்குப் பதில் இந்தியா திரும்பிப் பெறுவது ஏதுமில்லை. வடகிழக்குப் பிராந்தியத்தின் மீது சீனா முன்வைக்கும் உரிமையை வலியுறுத்தாது என்றாலும் ஏற்கனவே இப்பகுதி இந்தியா வசம் தானே உள்ளது. 1980ல் இந்தியா மறுப்புத் தெரிவித்ததன் பின்பு, கிழக்குப் பகுதி பற்றிய எல்லைப் பிரச்சினை தான் மிக முக்கியமான பிரச்சினை என்று அமுத்தமாய்க் கூறலாயிற்று.

1987ல் சும்துராங் சு என்ற இடத்தில் சிறிய அளவில் ஒரு போரும் நடந்தது. 1967க்குப் பின்

இந்திரா காந்தியும் ஜவகர்லால் நேருவும்

நடந்த முதல் இந்திய சீனப் போர் இது. தீர்வு காணப்படாத எல்லைப் பிரச்சினைகள் பேச்சுவார்த்தைகளில் இன்றுவரை முக்கிய அங்கம் வகித்து வருகின்றன.

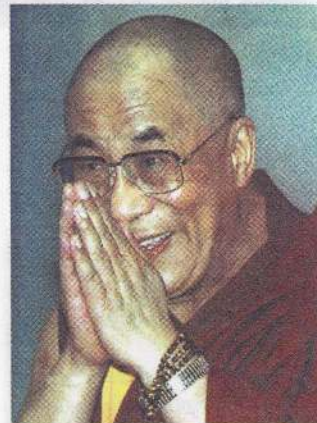
முன்றாவது உலகம் : பிரதேசச் செல்வாக்கிற்கான போர்

1945க்குப் பிறகு காலனியாதிக்கம் முடிவுக்கு வர வர, சீனாவும் இந்தியாவும் பெருமைக்கா

றாவது அணி”யைத் தலைமை தாங்கி நடத்த விரும்பிய இந்தியாவின் ஆசையில் மண் விழுந்தது. மாவோயிச சீனா “ஆபிரிக்க - ஆசிய ஒற்றுமை” என்ற பெயரில் நேருவின் அணிசேரக் கொள்கைக்கு எதிரணி கட்டத் தொடங்கியது. “புரட்சிகர அணி”க்கும், “ஏகாதிபத்தியச் சார்பு அணி”க்கும் வேறுபாடு காணவேண்டும் என்று சொல்லி, இந்தியா மேலை நாடுகளுக்கு, பின்னாளில் ரஷ்யாவிற்கு மறைவிடம் தந்ததாய்ப் பழி சுமத்தியது.

சீனாவின் “ஆபிரிக்க -ஆசிய ஒற்றுமை”, ‘பீஜிங் - ஜகார்த்தா - ராவல்பிண்டி’ என்ற அச்சில் சுழலத் தொடங்கியது. நேரு இந்த அச்சு “சீனாவின் இந்திய எதிர்ப்பை முதன்மைப் படுத்திய முக்கோணம்” என்று வர்ணித்தார் (பக்.123). 1962ல் சீனா நடத்திய யுத்தம், ஆப்பிரிக்க-ஆசிய நாடுகளில் தன் செல்வாக்கை அதிகரிக்க நடத்திய ஒன்று என்று இந்திய அறிவாளிகள் கருதினர்.

1990களில் இந்தியா ஐக்கிய நாடுகள்சபையில் நிரந்தர உறுப்பினர் பதவி வேண்டும் என்று குரல் எழுப்பியபோது, சீனா எதிர்ப்பைக் காட்டியது. “இந்தியாவோ, ஐப்பானோ உறுப்பினர் ஆவது சீனாவிற்குப் பின்னடைவு. சீனா நெடுங்காலமாய் பெரும் வல்லரசாய் இருந்து வருவது தடைப்படும்... சீனாதான் ஆசியாவின் ஒரே வல்லரசு எனக் காண வேண்டும்”. (பக். 143).

தலாய் லாமா

கவும், செல்வாக்குக்காகவும், போட்டியிட்டு வந்திருக்கின்றன. வழிமுறைகளும், செயல் திட்டங்களும் வேறு வேறுதான் என்றாலும் 1947ல் முதல் ஆசிய உறவு மாநாட்டில் இந்த அமைப்பின் தலைமை நிலையம் தில்லியில் இருப்பதா அல்லது பீஜிங்கில் இருப்பதா என்பதே பிரச்சினை யாய் இருந்தது. உலகின் “முன்

மாவே சேதுங்

த்ததும், “திபெத் எதிர்காலத்தில் சுயாட்சியுடன் இருக்கும் என்பது ஒரு கனவாக மாறிவிட்டது. அது கனவென்றால், திபெத்தில் இருக்கும் இந்தியாவின் கலாசாரக் கூறுகள் இறுதியாக அழிக்கப்பட்டவைதான் என்பதும் பொருளாகிவிட்டது” (பக்கம்:71)

எல்லைப் பிரச்சினை

அக்ஸாய் சின் பகுதி - ஐம்மு காஷ்மீருடன் சேர்த்து - இந்தியா தனது என்று சொந்தம் கொண்டாடானாலும், அரசியல் எல்லை வகுப்பின் காரணமாகவும், உத்தியாளவிலும், சீனாவிற்கு மிக முக்கியம். மேற்கு திபெத் மீது கட்டுப்பாடும், அதனால் திபெத் மீது கட்டுப்பாடு செலுத்தவும் இது சீனாவிற்கு அவசியம் ஆகிறது.

அக்ஸாய் சின் என்ற கரடு

முன்றாவது உலகத்திலிருந்து நிரந்தர உறுப்பினர் தேர்வு செய்யப்பட்டால், ஐ.நா. பாதுகாப்பு கவுன்சில் போல ஒரு மனதாய் முடிவு செய்ய வேண்டும் என்றும் கோரியது. இதன் பொருள் ஐந்து நிரந்தர உறுப்பினர்களில் ஒருவரான சீனா "வீட்டோ" செய்து இந்தியாவை உறுப்பினராக்காமல் தடுக்கலாம் என்பதாகும்.

இமாலயப் பகுதிகளில் உரசல்கள்

1959-79ல் நேபாளம் பற்றி சீனாவின் பிரச்சாரம் இது. "சிறிய நேபாளம் துணிவுடன் இந்தியாவை எதிர்ப்பது மெச்சத் தக்கது". (பக்.143). நேபாளத்தில் ஐனநாயகம் காலான்றுவதை இந்தியாவரவேற்றபோது, நேபாளத்தின் அரசர்களின் சார்பான நிலைப்பாட்டை சீனா எடுத்தது. இந்தியாவைப் பற்றிக் கவலைப்படாமல், நேபாளத்துடன் தொடர்பை ஏற்படுத்திக் கொண்டது. 1960களிலும், 1988இலும் நேபாளமும் சீனாவின் மக்கள் விடுதலைப் படையும் உளவுத்துறையில் ஒத்துழைப்பு அளித்துக் கொண்டன. காத்தமண்டு-லாசா நெடுஞ்சாலையை அமைத்தது. அத்துடன் மாவோயிஸ்டுகளைத் தூண்டிவிட்டு கலவரங்கள் நடத்த சீனா உதவியது.

இதனால் இந்தியா பெரும் கவலை கொண்டது. கடந்த நாற்பது வருடங்களாக சீனா சுற்றி வளைத்துக் கொண்டு வருவது பற்றி இந்தியா அச்சம் கொண்டுள்ளது. நேபாளத்தில் தொடங்கி இந்தியா-சீனா போட்டி வளர்ந்து கொண்டே தான் போகும் என்பது கார்வரின் கணிப்பு. (பக்.195).

நேபாள மன்னர் ஜினேந்திரா

பூடான், சிக்கிம் மீதும் சீனா கொண்டுள்ள உரிமைக் கோரலும், இந்தியாவுடனான சிக்கலுக்கு இன்னொரு காரணம். திபெத்தை சீனா ஆக்கிரமித்ததன் பின்பு, சீனாவிற்கும் இந்தி

டெங் ஷியாவோ பிங்

யாவிற்கும் இடைப்பட்ட இடம் பறிபோன பின்பு, சிக்கிமின் மதிப்பு இந்தியப் பார்வையில் உயர்ந்தது. சிக்கிமில் ஐனநாயக முறையில் வாக்கெடுப்பு நடத்தி இந்தியாவுடன் இணைத்ததன் பின்னர், இந்தச் சிக்கல் போர் வடிவமாகவும் மாறியது. 1967இலும், 1975இலும் எல்லைப் போர்கள் நடந்தன.

பூட்டானுடன் இந்தியா கொண்டுள்ள "சிறப்பான உறவும்" சீனாவின் விமர்சனத்திற்கு ஆளாகியுள்ளது. ஆசியப் பிரதேசத்தில் மிரட்டும் வடிவில் உள்ள வல்லரசுகள் பஞ்சசீலக் கொள்கைக்கு மாறாக நடப்பதாய் சீனா அறிக்கை விட்டது.

இமாலய நாடுகள் பற்றி சீனாவின் பார்வையை இப்படிச் சுருக்கமாய் கார்வர் முன்வைக்கிறார். "இந்தியா ஆதரவு தரும் அரசுகள் பற்றி சீனா மிக அதி

ருப்தி அடைந்துள்ளது. இது அடிப்படையில் மேலாண்மை நோக்கங்கள் கொண்டது எனவும், சீனாவிற்கும் மற்றும் சிக்கிம், பூட்டான், நேபாள மக்களுக்கு அநீதியானது என்பது

சீனாவின் கருத்து. இந்த அரசுகளை மாற்ற சீனா முனைந்திருக்கிறது". (பக்.186)

சீனா - பாகிஸ்தான் சுமுக உறவு

சீனா பற்றி இந்தியாவின் மிக முக்கியமான புகார், பாகிஸ்தானை சீனா அரவணைத்துச் செல்லும் போக்குத்தான். சீனாவின் அரசு ஆய்வாளர்கள் "இந்தியா பாகிஸ்தான் பகைதான் சீனா உலக அளவில் மேலாண்மை பெறுவதற்கான போராட்டத்தில் ஒரு பெரும் படிக்கல்" என்பதைத் தெரிந்துவைத்திருக்கிறார்கள். (பக். 189) இந்தியாவிற்கு எதிராகப் பாகிஸ்தான் செயல்படுவதை கோட்பாடாகவே வைத்து ஆவன செய்து வருகிறார்கள்.

1965 போரின் போது, சௌ என் லாய் ராணுவ உதவி தந்தது பாகிஸ்தானுக்குத் தந்த வாக்குறுதிகள் தான் அய்யுப் காணை உந்தித் தள்ளின.

முன்று நாட்களுக்குள் போர் நிற்காவிட்டால் சிக்கிம் பக்கமிருந்து இந்தியா மீது போர் தொடங்கப்படும் என்ற சீனாவின் மிரட்டல் தான் செப்டெம்பரில் 'இந்தியா போர் நிறுத்தம் மேற்கொள்ளக் காரணம் ஆயிற்று.

1971 யுத்தத்தில் சீனா அந்த அளவு உற்சாகமாகக் குரல் கொடுக்கவில்லை. "பாகிஸ்தானின் உள்நாட்டு விவகாரத்தில் இந்தியா தலையிடலாகாது" என்ற முன்கலோடு சீனாவின் மறுப்பு நின்று விட்டது. அதற்கு முக்கிய காரணம் ரஷ்யா சீனா மீது தாக்குதல் நடத்தத் தயங்காது, அவ்வாறு தாக்கினால் என்ன ஆகும் என்ற சீனாவின் அச்சமே. (பக்.213).

டெங் தலைமையேற்ற பின்பு சீனா அண்டை நாடுகளுடன் ராணுவ ரீதியாய் முரண்படுவதைக் காட்டிலும் பொருளாதார ரீதியாய், தாராளமயமாக்கல் கொள்கையை மேற்கொள்வது நல்லது என்ற பார்வை மேலோங்கியது. 1988ல் ராஜீவ் காந்தி பீஜிங் சென்றதன் பின்பு, சீன பாகிஸ்தான் உறவைப் பற்றியும் இந்தியா பெரிது பண்ணவில்லை.

ஆனால் பாகிஸ்தானின் அணுகுண்டு தயாரிப்பிற்கு சீனாவின் உதவி இந்தியாவினால் ஒப்புக் கொள்ள முடியாததாய் ஆயிற்று. இது வெறும் மேநாட்டுப் பிரச்சாரம் என்று சீனா மறுப்புத் தெரிவித்தாலும், இது வெறும் அரசியலே என்கிறார் கார்வர். (பக்.324).

மறைந்த நேபாள மன்னர் பிரேந்திராவும் ராணி ஜஸ்வார்பாவும்

90களில் காஷ்மீர் பற்றி சீனாவின் நிலைப்பாடு மிகத் தணிந்து விட்டிருந்தாலும், இந்தியா-பாகிஸ்தான் பகைமை நீடிப்பதில் சீனாவிற்கு மிகுந்த சுயநலம் உண்டு என்பது கார்வரின் பார்வை. “பாகிஸ்தான்-இந்தியாவிற்கு இடையில் உள்ள பிரச்சினை முடிவடையாமல் இருக்க வேண்டும் என்பதே சீனாவின் எண்ணம். இது முடிவு பெற்றால், இந்தியா, பாகிஸ்தான் உறவு சீர்பட்டுவிடும், சீனா

பர்மா முனை

1950-88ல் பர்மா (இப்போது மியான்மார்) சீனா-இந்தியாவிற்கிடையில் நடுநிலைமையைத் தீவிரமாய்க் கையாண்டது. சீனா பர்மாவின் கம்யூனிஸ்ட் கட்சிக்குச் செய்து வந்த உதவியை நிறுத்தி ராணுவ அரசுடன் அரசியல் மற்றும் ராணுவ அளவில் ஒத்துழைப்புக் கொள்ள ஆரம்பித்தவுடன் பீஜிங் - ரங்கூனிடையே நட்பு மலரத் தொடங்கியுள்

பதால், இது புதிய சச்சரவிற்குக் காரணமாகவும், ஐரோப்பாவுடன் சீனா செய்யும் வணிகத்தில் 67 சதவீதம் மலாக்கா ஸ்ட்ரெய்ட்ஸ், இந்து மகா சமுத்திரப் பகுதி, குயஸ் கால்வாய் வழியாக நடக்கிறது. இந்தக் கடல் வழிகளில் இந்திய கடற்படை அபாய கரமானது என்று சீன ஆய்வாளர்கள் கருதுகிறார்கள்.

தியா அணுசக்தி போட்டி மறை முகமானதாக ஆகிறது. (அதாவது சீனா ரகசியமாக பாகிஸ்தானுக்கு அணுகுண்டுகளைத்

பாகிஸ்தான் அதிபர் முஷாரஃபும், இந்தியப் பிரதமர் வாஜ்பாயும்

சீனப் பேரரசின் இளைய பங்காளியாக எப்படி இந்தியா இருக்க முடியும் என்பது, எதிர்காலத்தில் ரஷ்யா, அமெரிக்கா ஆகியவற்றுடன் இந்தியா கொள்ளும் உறவின் அடிப்படையில்தான் இறுதியாய்த் தீர்மானிக்கப்படும்.

எனது. இதற்கு எதிர் நடவடிக்கையாக ஆங் சான் சூகியின் ஐன நாயக இயக்கத்திற்கு இந்தியா ஆதரவு அளித்தது. இதன் பலனாக மியான் மாரின் ராணுவத்துறைகள் மேலும் ஆழமாய் சீனாவுடன் உறவு புண்டன.

சீனாவின் ஆதரவில் மியான் மாரின் ராணுவம் வளர்ந்தது. இராவடி வழியாக கடலுக்குப் பாதை அமைக்கப்பட்டது. தம் செல்வாக்கு குறைவதைக் கண்ட இந்தியா ரங்கூன் அரசுடன் உறவைச் சீர்செய்து கொண்டது. கார்வார் கூற்றுப்படி, “சீனா-மியான்மார் உறவை முறிக்க இந்தியா பெரும் முயற்சி மேற்கொள்ளும்”. (பக்.273).

இந்து மகா சமுத்திரத்தில் மேலாண்மை

இந்திய பொருளாதாரத்திலும் சரி, சீனப் பொருளாதாரத்திலும் சரி, இந்து மகாசமுத்திரப் பகுதி வெளிநாட்டு வணிகத்திற்கு முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாய் இருக்கிறது.

சீனாவின் “கடல்துறை” மற்றும் கடற்படையைக் கொண்டு, இந்து மகா சமுத்திரப் பகுதியைத் திறக்க சீனா முயன்று வருகிறது. இது கருதியே, இந்தியாவும் அந்தமான் நிக்கோபார் தீவுகளில், சென்ற மாதத்திலிருந்து, அமெரிக்கக் கடற்படையுடன் இணைந்து பாதுகாவல் மற்றும் வேவு வேலைகளைத் தொடங்கியுள்ளது.

அணுசக்திப் போட்டி

கார்வரைப் பொறுத்தமட்டில், 1962இல் சீனாவைப்பற்றிய மதிப்பீடுகளை இந்தியா மாற்றிக் கொண்டதின் விளைவே, இந்தியா ஒரு அணுசக்தி வல்லரசாக தன்னை உருமாற்றிக் கொண்டதும், 1964இல் முதல் அணுகுண்டு பரிசோதனை நடத்தியதும்.

ஆனால் எப்போதும் சீனா இந்தியாவை ஒரு அணுசக்தி வல்லரசாக, அமெரிக்க தரத்திலோ ரஷ்யத்தரத்திலோ பார்த்ததில்லை. கார்வார் இந்த மாறுபட்ட தரிசனங்களை “ஒழுங்கீற்றதாக” காண்கிறார். இந்த ஒழுங்கின்மையால், சீனா இந்

ஆங் சான் சூகி

தருவது). “பாகிஸ்தானுக்கு அணுகுண்டுகளைத் தருவதன் மூலம், தென் ஆசியாவில் தனக்கு எதிராக உருவான சக்தி ஒழுங்கின்மையை சரிப்படுத்துகிறது” என்று கார்வார் கூறுகிறார். (பக்கம் 327).

1992இல் ஒரு முக்கியமான வேலை செய்தது சீனா. அணு ஆயுதங்களை பாகிஸ்தானுக்கு கொடுத்து தொழில்நுட்பமும் கொடுத்து, இத் தொழில்நுட்பத்தில் சுயச்சார்புடைய நாடாக பாகிஸ்தானை உருவாக்கிய பின்னர், வெகுவேகமாக NPT (Non-Proliferation Treaty)இல் இணைந்தது. (பக்கம் 332).

ரஷ்யத் தலைவர் புட்டினும், சீனத் தலைவர் ஜியாங் ஸெமினும்

அணுகுண்டு வைத்திருக்கும் தன்னிறைவுடைய பாகிஸ்தான் தான் சீனாவின் முக்கிய நோக்கம். அது 1990இல் நிறைவேறிய வுடன், டெங் அணுகுண்டு பரப்பு வதை தடுக்கும் ஒப்பந்தத்துக்கு கையெழுத்திட்டார்.

இந்தியா 1998இல் போக்ரான் அணுகுண்டு வெடிப்புகளுக்குப் பின்னர், தன்னுடைய முதல் எதிரியாக சீனாவைக் குறிப்பிட்டதை பீஜிங் கண்டித்தாலும், கார்வர் "இந்தியாவின் எதிர்ப்புச் சக்திகள் பற்றிய இந்தியச் சிந்தனை சரியானதுதான்" என்று கூறுகிறார் (பக்கம் 339). பாகிஸ்தானுக்கு அதன் அணுகுண்டுகள், மகத்தான சமச்சீரை இந்தியாவுக்கு எதிராக தருகின்றன. இந்தியாவுக்கோ, அதன் அணுகுண்டுகள் அதிரடியான ஆக்கிரமிப்பு எண்ணம் கொண்ட சீனாவுக்கு எதிரான சரியான தடுப்பு மருந்து.

உலகின் மிக வலிமையான தேசங்களில் ஒன்றாகவும், சீனாவுக்கு இளைத்த தேசமில்லை என்பதாகவும் மனவியல் ரீதியில் அணுகுண்டுகள் இந்தியாவை

வலிமைப்படுத்துகின்றன. 90களில் சீனாவை உலக வல்லரசுகளில் ஒன்றாக அமெரிக்கா அங்கீகரித்ததன் பின்னணியில், "சீனாவே அமெரிக்காவுக்கு அடுத்த பெரிய வல்லரசு என்றும், இந்தியாவை அணுகுண்டு இல்லாத அந்தஸ்துக்கும் அமெரிக்கா தள்ளியதை நிராகரித்ததே" இந்திய அணுகுண்டுகளுக்குக் காரணம் என கார்வர் எழுதுகிறார் (பக். 354).

முடிவுரை

சீன - இந்திய நிலைப்பாடு 21ம் நூற்றாண்டில் எப்படி இருக்கும் என்பதற்கு இரு சாத்தியங்களை கார்வர் முன்வைக்கிறார். இந்தியாவின் ஆதரவு நாடுகளை நிலைகுலையச் செய்யாமல் சமாதான வழியில், இந்தியச் செல்வாக்குப் பிரதேசங்களில் மெள்ள காணுமாற்றலாம். இரண்டாவது, இந்தியா சீனாவிருகு ஆதரவளித்து, பாதுகாப்பு விஷயங்களில் ஒத்துழைப்பு மேற்கொண்டு, சீனாவின் கை ஓங்குவதை அனுமதிக்கலாம். கார்வரின் பார்வையில் முதல் அனுமானம் நடைமுறையில் சாத்தியமில்லை - "ஏனெனில் தெற்

காசியாவில் சீன அதிகார மையத்தின் வளர்ச்சியைத் தடை செய்து, இந்தியச் செல்வாக்கை பீஜிங் அங்கீகரிக்கும் என்று எந்தக் குறிப்பும் இல்லை". (பக்.374)

சீனாவின் அபார வளர்ச்சியும், ராணுவ பலமும் காணுமிடத்து "இந்தியாவே சீன விரிவாக்கத்துக்குத் தடை செய்யாமல் இருப்பது சாத்தியம்." (பக்கம் 377) இருப்பினும் தமது கலாசாரச் சிறப்பு, தனித்தன்மை, தேசிய மனநிலை மற்றும் குணம்சமும் குறித்த இந்தியத் தலைவர்களின் எண்ணப் புரிதலைக் காணும்

போது, இப்படிப்பட்ட ஒரு ஏற்பாட்டை அவர்கள் ஒப்புக் கொள்வார்களா என்பது தெளிவில்லை. சீனப் பேரரசின் இளைய பங்காளியாக எப்படி இந்தியா இருக்க முடியும் என்பது, இந்தியா எதிர்காலத்தில் ரஷ்யா, அமெரிக்காவுடன் கொள்ளும் உறவின் அடிப்படையில் தான் இறுதியாய் தீர்மானிக்கப்படும்.

தைவானை எப்படி சீனா உள்வாங்கிக் கொள்கிறது என்பதை பொறுத்தும், ஜப்பானுடன் சீனா கொள்ளும் உறவும் கொண்டு தான் சீனாவின் நீண்ட காலத்திட்டம் - இந்தியாவைப் பொறுத்து எப்படி அமையும் என்பது தெரியும்.

நீண்டகாலப் போட்டி என்ற இந்தப் புத்தகம், எல்லைகள் குறித்த அரசியல், வரைபடங்களைப் பயிற்சியளிக்கவல்லது. ஆசிய வரலாற்றின் மாணவர்களுக்கும், உலக நிகழ்வுகளை ஊன்றிக் கவனிக்கும் சாமானியர்களுக்கும் இது பயனுள்ள ஒன்று. உலக தேச உறவுகளை பற்றிய இந்தப் பெருநூல் இனி பல்லாண்டுகளுக்கு பயிலப்படும் - பேசப்படும்.

தமிழ் எவ்வாறு உலகில் அதிகம் கவிதைகள் எழுதப்படும் ஒரு மொழியாக இருக்கிறதோ, அதேபோல கவிதை அதிகமும் மலினப்படுத்தப்பட்ட ஒரு மொழியாகவும் திகழ்கிறது. அதிகமான நபர்கள் ஒரு இலக்கிய வடிவத்தை கையாளுவது மகிழ்ச்சியான விஷயம்தான். ஆனால் அந்த பங்கேற்பில் சிறிதளவேனும் இலக்கிய விழிப்புணர்வு இருப்பது அவசியம்.

மாணவர்களிடம் நவீன இலக்கியம் சார்ந்த விழிப்புணர்வையும், பரிச்சயத்தையும் உருவாக்குவதற்கு எவ்வளவோ வாய்ப்புகள் உள்ளன. முதலாவதாக கல்வாரி வரை தமிழ்ப் பாடத்தில் உள்ள இலக்கிய பகுதியை பாரதிக்குப் பிறதைய யுகத்திற்கு கொண்டுவர படைப்பாளிகள் ஒரு நிச்சயநத்ததைக் கொண்டுவர வேண்டும். அதேசமயத்தில் படைப்பாளிகள் தம்முடைய முன்முயற்சியால் மாணவர்களிடம் நவீன இலக்கியத்தில் பரிச்சயம் ஏற்படுத்துவதற்கான வழிமுறைகளை கண்டறிய வேண்டும். ஏனெனில் கவித்துவத்திற்கு எதிரான கவிதைகள்தான் திரும்பத் திரும்ப உற்பத்தி செய்யப்பட்டு பரப்பப்படுகின்றன. இந்தச் சூழலின் மீது ஒரு குறுக்கீட்டை நிகழ்த்துவதற்கு இன்னும் வாய்ப்புகள் இருக்கவே செய்கின்றன. தமிழில் எப்போதும் எதிர்மறையான செயல்பாடுகள்தான் தீவிரம் பெறுகின்றன. எதிர்மறை சக்திகளுக்கு தூக்கம் என்பதில்லை.

- மனுஷ்யபுத்திரன்

திட்டுத்திட்டாய் ஊற்றெடுத்துப் பாய்கின்ற வியர்வைத் துளிகளை துடைத்தெறிந்துவிட்டு நடையை விரைவாக்கினான் பாலகுமார். அவனோடு போட்டி போட்டு நடக்க முடியாமல் சற்றுத்தாரத்தே முச்சிரைத்தபடி சிறீ பின்தொடர்ந்து கொண்டிருந்தான்.

“மச்சான் கொஞ்சம் ஆறுதலாய் நடவடா! என்னால் உன்னை மாதிரிக் கெதியாய் நடக்கேலாமக் கிடக்குது”

“சிறீ! ஆறுதலாய் நடந்தமெண்டால் இண்டைக்கு நான் கொழும்பு போற ‘அலுவலைக்’ கைவிட வேண்டியதுதான்”

“அப்பிடியெண்டும் நடக்காது. முதல் நே மெதுவாய் நட”

“விசர்க்கதையெல்லோ கதைக்கிறாய். அவங்கள் முன்னால போறவங்களை மட்டும் பஸ்சில ஏத்திக் கப்பலுக்கு அனுப்பிப் போட்டு பின்னால நேரஞ்செல்லப் போறவையளை அடுத்தமுறை வரச்சொல்லித் திருப்பி விட்டிடுவாங்கள்.” முன்னரைக் காட்டிலும் கால்களின் வேகத்தை பாலகுமார் அதிகப்படுத்தினான்.

“ரிக்கற் எடுத்திட்டாய்தானே? பேந்தெப்பிடி உன்னைத் திருப்பியனுப்ப முடியும்?”

“எங்கட ஊரில என்ன வேணுமெண்டாலும் நடக்கும். சிலவேளையில் கப்பல்ல ஏத்தின பிறகு கூட திருப்பி அனுப்பிப் போடுவாங்கள்”.

இப்போது சிறீ ஒன்றும் பேசவில்லை. தோளில் தொங்கிய பயணப்பைகள் வலியை உண்டு பண்ணியபோதும் அதனை லட்சியம் செய்யாது பாலகுமாரின் வேகத்துக்கு ஈடு செய்யும் வகையில் தானும் நடக்கத் தொடங்கினான். நடந்து கொண்டிருக்கும் போதே நேரத்தையும் ஒருமுறை நோட்டமிட்டுக் கொண்டான்.

அந்த அதிகாலைப் பனியிலும் இருவருக்கும் வியர்த்துக் கொண்டிருந்தது.

“இப்பிடி ஆத்துப்பதைச்சு நடந்து பஸ்ஸைப் பிடிச்சுப் போறதிலும் பாக்க ஒரு ஓட்டோவைப் பிடிச்சுக் கொண்டு போயிருக்கலாம்”

சிறீ களைப்பினூடே வார்த்தைகளை உதிர்த்தான்.

“ஓட்டோவுக்குச் சொல்லித்தான் வைச்சிருந்தனான். ராத்திரி ஆற்றையோ பிள்ளைப் பெத்துக்குப் பெரியாஸ்பத்திரிக்குப் போட்டுதாம். இன்னும் வரேல...”

பஸ்ராண்ட்டை அணுகியபோது - காலில் ஏதோ தட்டுப்பட,

பாலகுமார் குனிந்து அதை எடுத்தான். ஒரு ஐந்து ரூபாய்க் குற்றி!

யாரோ எப்போதோ தொலைத்த காசு இப்போது இவன் கையில். அந்த ஐந்து ரூபாய்க் குற்றியைக் கொஞ்சநேரம் உற்றுப் பார்த்த பாலகுமார் அருகிலிருந்த கோயில் உண்டியலில் அதைப்போட முனைந்த போது சிறீ தடுத்தான்.

“பாலு! உண்டியல்ல போடுற காசை என்னட்டத் தாவன்!”

பாலகுமார் அவனை ஒரு மாதிரியாகப் பார்த்தவாறே காசைக் கொடுத்தான்.

“ஆயிரம் ரூவாயெண்டாலும் பரவாயில்லை. அஞ்ச ரூவாயை வைச்சு கோட்டையோ கட்டப்போறாய்?”

“உண்டியல்ல ஏன் போடோணும்? உனக்கு அஞ்ச ரூவாயினர் பெறுமதி விளங்கேலை”

“உன்ர காசுப்பத்தியை மாத்தேலாது. அஞ்ச, பத்துக்கு இப்பிடியேனடா அலையிறாய்?”

பாலகுமார் சொன்னவற்றைக் காதில் வாங்கிக் கொள்ளாதவன் போல சிறீ ‘பஸ்ராண்ட்டை’ அடைந்தான். இன்னும் பஸ் வரவில்லை.

“பாலு! வாவன்! ஒரு ‘ரீ’ குடிச்சிட்டு வருவம்”

நீண்ட நேரம் நடந்த களைப்பினால் தேநீர் குடிக்கும் ஆசை பாலகுமாருக்கு எழுந்த போதும் பயணம் போகிற அவசரத்தில் அந்த எண்ணத்தைக் கைவிட்டான்.

“எனக்கு வேண்டாம். நீ போய்க் குடிச்சிட்டு வா. அது சரி! காசு வேணுமே?” கேட்டுக்கொண்டே பாலகுமார் பொக்கற்றில் கையை வைத்தான்.

“வேண்டாம்! கீழ் கிடந்து எடுத்த அஞ்ச ரூவா இருக்கு. இந்தா உடனெவறன்!” கொஞ்சதூரம் சென்ற சிறீ, சட்டெனத் திரும்பி வந்து அவன் கைகளைப் பிடித்துக் கொண்டு வந்தான். பாலகுமார் அங்கே நின்றிருந்தான்.

“மச்சான்! கொழும்புக்குப் போனபிறகு என்னை மறந்து போடாதையடா!”

இப்போது பாலகுமாரும் கலங்கினான்.

“டேய்! ஆரை மறந்தாலும் உன்னை மறப்பனோடா? கிழமைக்கொரு கடிதம் போடுவன். பஸ் வரமுதல் நீ ‘ரீ’யைக் குடிச்சிட்டு வா!”

சிறீ தேநீரைக் குடித்து விட்டு நண்பனை நெருங்கவும் பஸ் வரவும் நேரம் சரியாக் விருந்தது. பயணப் பைகளை உள்ளே தூக்கிப் போட்டுக் கொண்டு பஸ்சினுள் தாவினான் பாலகுமார். கொண்டகர் அவனை நெருங்கி ரிக்கற்றை நீட்டினான்.

“தம்பி! கெதியாய் ரிக்கற் காசைத் தாரும்!”

“எவ்வளவு?”

“அஞ்ச ரூவா!”

ஆயிரம் ரூபாய்த்தானை பாலகுமார் நீட்டினான்.

“உதை மாத்திறுக்கு என்னட்டக் காசில்லை. சில்லறையாய் அஞ்சரூவா தாரும்” கொண்டகர் மூனுமுணுத்தார்.

பாலகுமார் தன்னுடைய சேட் பொக்கற், ஜீன்ஸ் பொக்கற் என்று எல்லா இடங்களிலும் துருவித்துருவித் தேடிய போதும் சில்லறைக் காசெதுவும் இல்லை.

“தம்பி! எங்களுக்கு நேரம் போகுது. உம்மட்டச் சில்லறைக் காசில்லாட்டி, காசை மாத்திக்கொண்டு அடுத்த பஸ்சில வாரும்”

பாலகுமாரின் கண்கள் பஸ்சில் இருந்த பயணிகள் மீது படர்ந்தன. அவனுக்கு ஒரு ஐந்து ரூபாய் கொடுக்கும் மனோநிலையில் அவர்கள் எவ்வருமில்லையென்பதைப் புரிந்து கொண்டான்.

சிறீயைப் பார்த்தான்.

அவனிடம் காசு இருக்கவில்லை. கீழே கிடந்து எடுத்த ஐந்து ரூபாலையும் தேநீர் குடிப்பதற்காக அவன் செலவழித்திருந்தது பாலகுமாருக்கும் தெரிந்தேயிருந்தது.

‘பொத்... பொத்தென்று பாலகுமாரின் பயணப்பைகள் கீழே போடப்பட்டன. ஒரு குலுக்கலோடு பாலகுமாரை உதிர்த்து விட்டு பஸ் புறப்பட்டது.

புழுதியும், கண்ணீரும் போட்டி போட்டுக் கொண்டு கண்களை மறைக்க, விரைந்து கொண்டிருந்த பஸ்ஸையும், கையிலிருந்த கப்பல் ரிக்கற்றையும் மாறி மாறிப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான் பாலகுமார். அவன் மனதில் சற்று முன்னர் கீழே கண்டெடுத்துச் சிறீயிடம் கொடுத்த ஐந்து ரூபாய்க் குற்றியின் தோற்றம் விஸ்வரூபம் எடுத்து நிறைந்திருந்தது.

உதைக்கும் காஸ்களில் உலகத்தின் கண்கள்

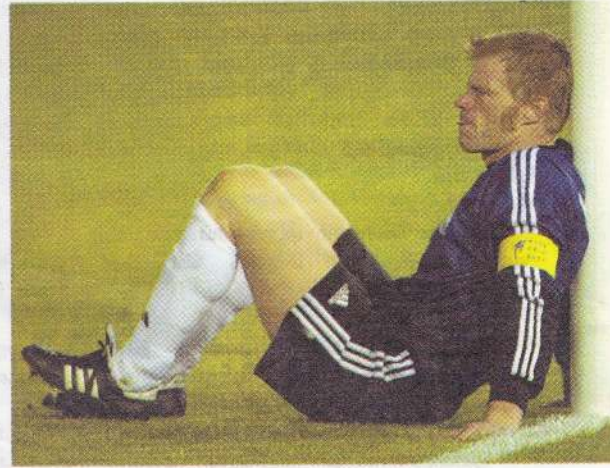

ஒரு மாதம் முழுமையாக உலகின் கவனத்தைத் தன்பால் ஈர்த்து வைத்திருந்த உதைபந்தாட்டத் திருவிழா முடிந்துவிட்டது. அந்தக் காஸ்களுக்குள் சிக்குண்டு கிடந்த உலகின் கண்கள் திரும்பிவிட்டன. பெரும்பாலும் அனைவராலும் எதிர்பார்க்கப்பட்டபடியே, உலக உதைபந்தாட்ட ரசிகர்களின் ஒட்டுமொத்த வசீகர நாயகன் ரொனால்டோ போட்ட இரு கோஸ்களோடு உலகக் கிண்ணத்தைத் தனதாக்கி வெற்றிக் களிப்புடன் திரும்பியிருக்கிறது பிரேசில். நாடு திரும்பும் வெற்றி வீரர்களை அந்நாட்டு ஜனாதிபதி உட்பட பத்து லட்சத்திற்கும் மேற்பட்ட மக்கள் திரண்டிருந்து குதூகல ஆர்ப்பாட்டத்துடன் வரவேற்றார்கள்.

கடந்த 72 வருடங்களில் நடைபெற்ற 17 உலகக் கிண்ண இறுதியாட்டங்களிலும் பங்குபற்றிய ஒரே அணி என்ற சாதனையோடு, ஐந்து முறை கிண்ணத்தைச் சுவீகரித்துக் கொண்ட ஒரே அணி என்ற பெருமையையும் பெற்று உதைபந்தாட்டத்தில் ஒப்பாரும் மிக்காரும் இல்லா அணி என்பதை நிரூபித்து விட்டிருக்கின்றனர் பிரேசில் வீரர்கள்.

உலகின் முதல்தர கோல் காப்பாளரான ஒலிவர் காளை அணித்தலைவராகக் கொண்ட ஜேர்மனிக்கு ஐந்தாறு கோஸ்களால் ஏற்பட்டிருக்க வேண்டிய தோல்வியைத் தடுத்துத் தவிர்த்துக் கொண்ட பெருமையே மிஞ்சியது. ரொனால்டோ, ரிவால்டோ, ரொனால்டினோ, கார்லோஸ், கி.பி. மார்க்கஸ் என்று உலகின் முதல்தர நட்சத்திர வீரர்களைக்கொண்ட பிரேசில் அணி கிண்ணத்தைக் கைப்பற்றியிரா விட்டால்தான் உலகம் ஆச்சரியப்பட்டிருக்கும்.

மறுபக்கத்தில் இந்த பதினேழாவது உலககிண்ணப் போட்டி, பல புதிய நட்சத்திர அணிகளையும் வெளிக்காட்டிய புண்ணியத்தைக் கட்டிக் கொண்டிருக்கிறது. இதுகால வரை ஐரோப்பிய, தென்னமெரிக்க நாடுகளே உதைபந்தாட்டப் போட்டிகளில் ஆதிக்கம் செலுத்திக்

கோல் காப்பாளர்களில் முதலாமிடத்தில் இருப்பவரும், உலக முதல்நிலை வீரர் விருது பெற்றிருப்பவரும், ஜேர்மனிய அணித் தலைவருமான ஒலிவர் காள் வெற்றியை இழந்த சோகத்தில்.

ரொபேர்ட்டோ கார்லோஸ் (பிரேசில்) : 'பீ' கிக் ஒன்றில் இவர் கால்கள் நிகழ்த்திய வீத்தை மறக்க முடியாதது.

5 கோஸ்கள் போட்ட ரிவால்டோவுடன், அடுத்த உலக போட்டியிலும் அதிசயங்கள் புரியப்போகும் ரொனால்டினோ

இம்முறை கால் இறுதிப் போட்டிக்குத் தெரிவான எட்டு நாடுகளில் பாதி நாடுகள் புதிதாக இந்த உலக உதைபந்தாட்டக் கள ரிக்குள் நுழைந்து ஆச்சரியகரமாகத் தங்கள் ஆட்டத் திறனை வெளிப்படுத்தியிருப்பவை. துருக்கி, தென்கொரியா, செனகல், அமெரிக்கா ஆகியவை கால் இறுதிக்குத் தெரிவானதோடல்லாமல் தங்கள் புதிய விளையாட்டு உத்திகளாலும் திறமையாலும் ரசிகர்களுக்கு மிகவும் பரவசமான தருணங்களை அளித்தன. அவற்றில், கொரியாவும் துருக்கியும் அரையிறுதிப் போட்டி வரை வந்து தங்கள் ஆட்டத்திறனை நிரூபித்தன.

துருக்கி அணி வீரர்கள் தங்களிடையே பந்தைக் கடத்தும் முறையும், அவர்களது ஆட்டத்தில் காணப்பட்ட எல்லாமே முன்பே தீர்மானிக்கப்பட்ட நகர்வுகள் என்பது போன்ற ஆட்ட ஒழுங்கும், சீரான லயமும் அவர்களை அரையிறுதிவரை கொண்டுவரப் பெரிதும் துணை புரிந்தன.

கொரியாவுக்கும், ஐப்பானுக்கும் சொந்த இடங்களில் விளையாடியது ஒரு பலமாக இருந்தாலும் அவர்களது விளையாட்டிலும் மிகச் சிறப்பான தருணங்கள் ரசிகர்களுக்

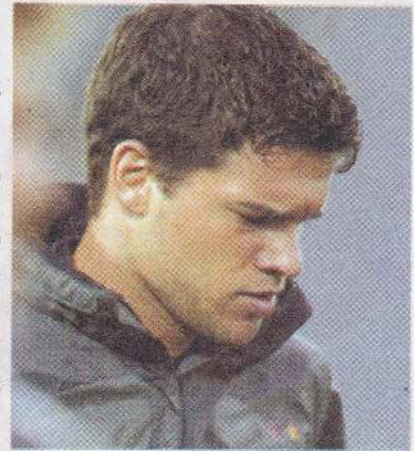
குக்கிடைத்தன. குறிப்பாக கொரியாவின் ஆன் யுங் ஹுவான், லீ கன் சூ, ஐப்பானின் நகாட்டா, இனமார்ட்டோ போன்ற நட்சத்திரங்களின் ஆட்ட நுணுக்கங்கள் ரசிகர்களுக்குப் பெரும் விருந்தாயமைந்தன.

அதேசமயம் நடப்புச் சாம்பியானான பிரான்ஸ், ஆர்ஜென்டினா, இத்தாலி, இம்முறை பெரிதும் எதிர்பார்க்கப்பட்ட போர்த்துக்கல் ஆகியவற்றின் வீழ்ச்சி அந்த நாட்டு ரசிகர்களுக்கு மட்டுமல்லாமல் உலகத்திற்கே ஆச்சரியமளிப்பதாக இருந்தது.

அதிலும் இத்தாலியைத் தவிர ஏனைய மூன்று பிரபல அணிகளும் இரண்டாவது சுற்றுக்கே தெரிவாகாமல் போயின. ஸிடானே, படிஸ்டூடா, .பிகோ போன்ற நட்சத்திர வீரர்களால் தங்கள் நாட்டு அணிகளைக் காப்பாற்ற முடியாமல் போனது பெரும் சோகம்.

ஆனாலும் பல புதிய நட்சத்திர வீரர்களை இனங்காட்டியது இந்த உலகக் கிண்ணம்!

ஜெர்மனி நடுக்கள வீரர் மைக்கேல் பலக், அரையிறுதியில் கோல் போட்டு தனதனியை இறுதிப் போட்டிக்கு இட்டுச் சென்றவர்.

WORLD CUP 2002
Scorers

All matches played

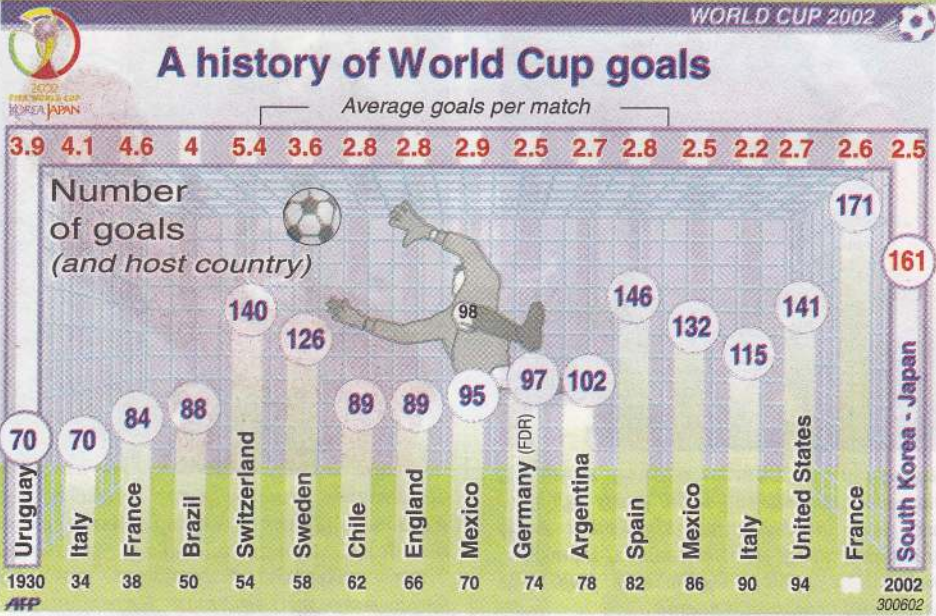
RONALDO	Brazil	8
Miroslav KLOSE	Germany	5
RIVALDO	Brazil	5
Jon TOMASSON	Denmark	4
Christian VIERI	Italy	4
Michael BALLACK	Germany	3
Papa Bouba DIOP	Senegal	3
ILHAN	Turkey	3
Robbie KEANE	Ireland	3
Henrik LARSSON	Sweden	3
Fernando MORIENTES	Spain	3
PAULETA	Portugal	3
RAUL	Spain	3
Marc WILMOTS	Belgium	3
Jung-Hwan AHN	Korea	2
Jared BORGETTI	Mexico	2
Henri CAMARA	Senegal	2
Nelson CUEVAS	Paraguay	2
Umit DAVALA	Turkey	2
Landon DONOVAN	USA	2
Ronald GOMEZ	C. Rica	2
Fernando HIERRO	Spain	2
Junichi INAMOTO	Japan	2
Brian MC BRIDE	USA	2
Michael OWEN	England	2
RONALDINHO	Brazil	2
Hasan SAS	Turkey	2

82 players scored once, (inc. 3 own goals)

Total goals: 161

Average: 2.52 goals per match

இதுகாலவரையான உலகக் கிண்ணப் போட்டிகளில் அடிக்கப்பட்ட கோல்களின் எண்ணிக்கை, மற்றும் ஒரு போட்டியில் அடிக்கப்பட்ட கோல்களின் சராசரி பற்றிய அட்வைசை கீழே. 1998ல் பிரான்ஸில் நடைபெற்ற போட்டிகளில்தான் அதிகமான எண்ணிக்கையாக 171 கோல்கள் போடப்பட்டுள்ளன. இந்த 2002 உலகக் கிண்ணப் போட்டிகளுக்கு இரண்டாம் இடம். அதாவது, மொத்தம் 161 கோல்கள் போடப்பட்டுள்ளன. இந்த 161 கோல்களிலும் தனி ஒருவராக அதிக கோல்களைப் போட்ட வீரராக ரொனால்டோ விளங்குகிறார். அவர் போட்டது எட்டு கோல்கள். ஜெர்மனி வீரர்களோடும், பிரேசில் வீரர் ரிவால்டோவும் தலா ஐந்து கோல்களைப் போட்டுள்ளனர். தொமாஸன் (டென்மார்க்), வியெரி (இத்தாலி) ஆகியோர் தலா நான்கு கோல்கள். மேலும் ஒன்பது வீரர்கள் தலா மூன்று கோல்களைப் போட்டுள்ளனர். பதினமூன்று வீரர்கள் தலா இரண்டு கோல்களைப் போட்டுள்ளனர். ஒவ்வொரு கோல்களைப் போட்டுள்ளவர்கள் 82 பேர். (இதில் சொந்தப் பக்கமிருந்தே போடப்பட்ட மூன்று கோல்களும் அடங்கும்.)

ஐப்பான் நட்சத்திர வீரர் நகாட்டா

ஹஸன் சாஸ். துருக்கியை அரையிறுதி வரை அழைத்து வந்ததில் பெரும்பங்காற்றியவர். சகாக்களிடையே புந்தைக் கடத்தும் விரைவுத் தன்மையில் அணியுடன் இணைந்து ஆச்சரியமேற்படுத்தியவர்.

துருக்கி அணித் தலைவர் ஹகன் சுகர். கொரியாவுடனான போட்டியில், முதலாவது நிமிடத்திலேயே கோல் போட்டு, உலகக்கிண்ணப் போட்டிகளில் விரைவான கோல் என்ற சாதனையைச் செய்தவர்.

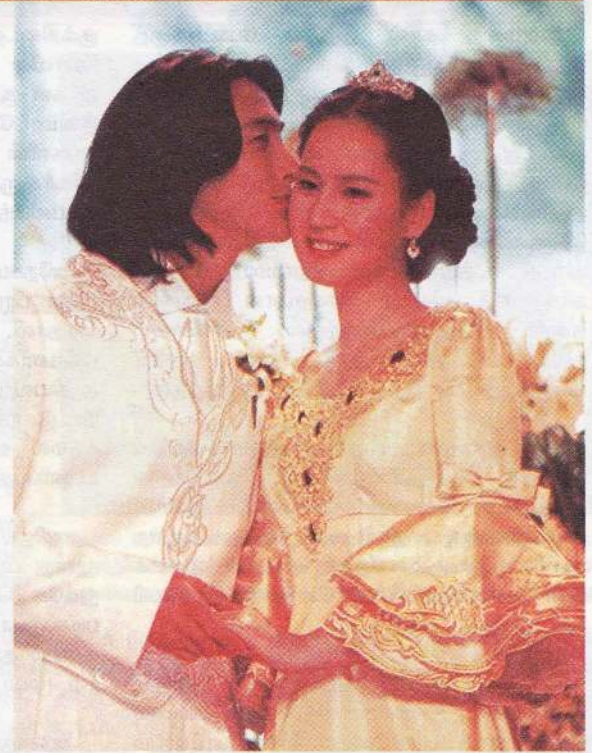
தென்கொரிய வீரர் லீ சுன் கு.

கால் இறுதியிலும், மூன்றாமிடத்துக்கான போட்டியிலும் தன் அற்புத விளையாட்டால் துருக்கிக்கு வலுசேர்த்த இல்ஹான் மன்ஸிஸ்.

உதைபந்தாட்டத்துடனேயே வளர்ந்து வரும் சிறுவர்களைக் கொண்ட நாடுகளில் ஒன்று ஆர்ஜென்டினா. தனது அணியை அரையிறுதிவரை அழைத்து வருவார் என்று எதிர்பார்க்கப்பட்ட படிஸ்டூடா, இரண்டாம் சுற்றுக்கே தெரிவாகாத அதிர்ச்சித் தோல்வியில் மனமுடைந்தவராக.

இத்தாலியுடனான போட்டியில் ஆட்ட முடிவில் பின்னான சிறப்பு நேரத்தில் 'தங்க கோலை'ப் போட்டு கொரியாவை கால் இறுதிக்கு இட்டு வந்தார் ஆன் யுங் ஹுவான். இவர் இத்தாலியைச் சேர்ந்த ஒரு கழகத்தின் அணிக்காக ஒப்பந்த அடிப்படையில் விளையாடி வந்தவர். கொரிய மக்களின் தேசிய நாயகனாக ஆன் பரிணமித்த அதேசமயம் இத்தாலி கழகம் தனது ஒப்பந்தத்தை ரத்துச் செய்தது. கடந்த வருடம் டிசம்பரிலேயே திருமணமான ஆன் தமது மனைவியுடன்.

தோல்வியில் துவளாது தனது அணியினருக்கு உற்சாகமூட்டுகிறார் இங்கிலாந்து அணித் தலைவர் டேவிட் பெக்ஹாம். அடுத்து நடைபெறும் போகும் ஐரோப்பிய கிண்ணத்தைக் கைப்பற்று வோம் என்ற நம்பிக்கையைச் சொல்லியபடி.

பிரேசில் ஜனாதிபதி ஃபெர்னான்டோ ஹென்றிக் நாட்டின் நாயகனைக் கட்டித் தழுவி வரவேற்கிறார்.

கால் பந்தின் மன்னர் பீலே, தன் நாட்டைச் சேர்ந்த இடாயைய நாயகனை மகிழ்ந்து பாராட்டுகிறார்.

பிரேசிலில் ரொனால்டோ பிறந்த இடமான பென்ரோ ரிபெய்ரோவில், சிறுவயதில் ஓடி அலைந்த செஸர் கோஸ்டா வீதியில் ஜோடனைகள் செய்து, தாயகம் திரும்பும் உலக கால்பந்து நாயகனுக்கு, இன்றைய சிறுவர்கள் மகிழ்ந்து அளிக்கும் வரவேற்பு.

ரொனால்டோ தலைவெட்டுடனும், பெயரைப் பச்சை குத்தியபடியும் ஆண் பெண், தந்தை பிள்ளை, தேசம் மொழி என்ற பாகுபாடுகள் அற்று எங்கும் ரொனால்டோ பித்து, ரொனால்டோ மந்திரம்.

உயர்தர அறிவுக்கும் செயல்பாடும்

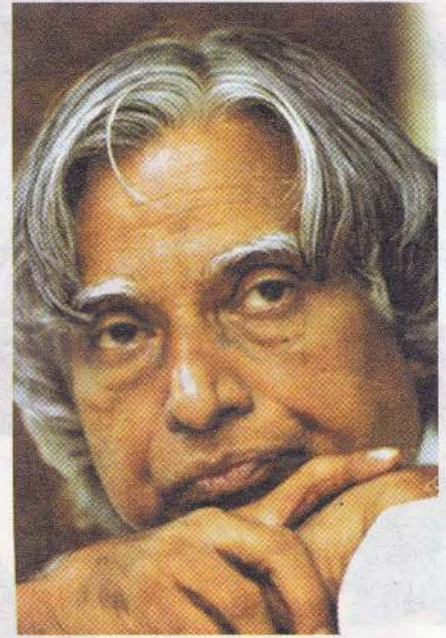
டாக்டர் இரா. விஜயராகவன்

“சிலர் பிறக்கும் போதே உயர்ந்தவர்களைப் பிறக்கின்றனர். வேறு சிலர் உயர்நிலையை அடைகின்றனர். இன்னும் சிலர் மீதே உயர்வு திணிக்கப்படுகின்றது” இவ்வாறு உயர்ந்த நிலையில் இருப்போரை ஷேக்ஸ்பியர் மூன்று வகையாகப் பிரிக்கிறார். டாக்டர் அவுல் பக்கீர் ஜைனுலாப்தீன் அப்துல் கலாம், இவற்றுள் இரண்டாம் நிலைக்குரியவர் என்பதில் எவ்வித ஐயமுமில்லை. சாதாரணக் குடும்பத்தில் பிறந்த அப்துல் கலாம் அயராத உழைப்பு, விடாமுயற்சி, ஈடுபாட்டுடன் கூடிய ஆற்றல் மற்றும் திறமை ஆகியவற்றால் புகழேணியின் உச்சியை அடைந்தவர்.

1931ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் திங்கள் 15 ஆம் நாள். தமிழ் நாட்டின் இராமநாதபுரம்

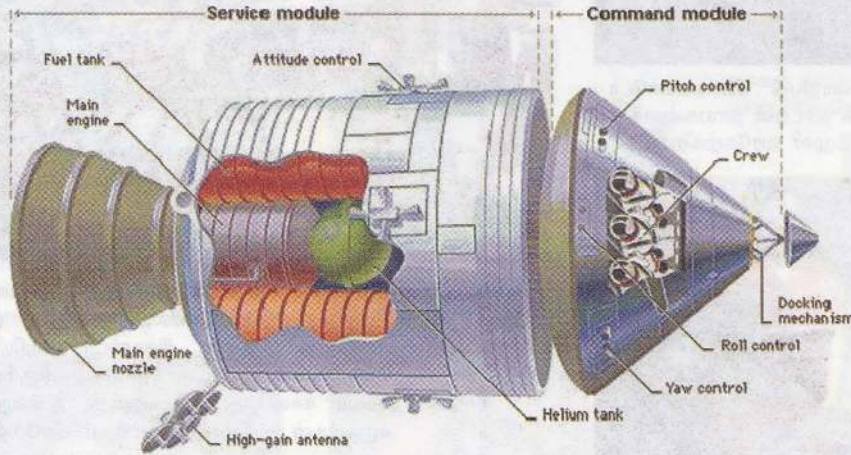
ஆசிரியர் அய்யாதுரை சொலமன் அவர்கள், அப்துல் கலாமின் முன்னேற்றத்திற்கு அடித்தளம் அமைத்துக் கொடுத்தார். திருச்சி தூய ஜோசப் கல்லூரியில் கலாம் மேற்படிப்பைத் தொடர்ந்தார். அங்கு இயற்பியல் (Physics) படிப்பில் அவருக்கு ஆர்வம் ஏற்பட்டது. பட்டப்படிப்பை முடித்த அப்துல் கலாம், தன் அறிவுப்பசிக்கு இயற்பியல் மட்டுமே போதுமானதல்ல என்று உணர்ந்து, 1955ம் ஆண்டு சென்னைத் தொழில்நுட்ப நிறுவனத்தில் (Madras Institute of Technology) மாணவராகச் சேர்ந்தார்.

கல்வி வாழ்க்கையில் அப்துல்கலாம் பல துன்பங்களையும், இடர்களையும், எதிர்கொண்டார். ஆனால், “மற்றவற்றைப் பற்றித் தெரிந்து கொள்வது கல்வி, தன்னைத்

அறிவியல்
மேதைகள்
வரிசை - 2
அப்துல் கலாம்

விமானவியல் நிறுவனத்தில் பயிற்சியாளராகச் சேர்ந்தார். பயிற்சிக்குப் பின்னர் இரண்டு இடங்களில் இருந்து அவருக்கு வேலை வாய்ப்புகள் வந்தன. ஒன்று விமானப்படையில் பணிபுரியும் வாய்ப்பு; மற்றொன்று பாதுகாப்பு அமைச்சகத்தின் தொழில்நுட்ப வளர்ச்சி மற்றும் உற்பத்தி இயக்குனரகத்தில் (Directorate of Technical Development and Production) பணியாற்றும் வாய்ப்பு. இவ்விரண்டில் பின்னதைக் கலாம் தேர்ந்தெடுத்து, 1958ஆம் ஆண்டு முத்த அறிவியல் உதவியாளராகப் (Senior Scientific Assistant) பணியில் சேர்ந்தார். அதன் பிறகு பெங்களூரில் புதியதாகத் துவக்கப்பட்ட விமானவியல் வளர்ச்சி நிறுவனத்தில் (Aeronautical Development Establishment) பணிக்கு அமர்த்தப்பட்டார்.

Microsoft Illustration

மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த தனுஷ்கோடியில், நடுத்தர இஸ்லாமிய தமிழ்க் குடும்பத்தில் பிறந்தவர் கலாம் அவர்கள். ப.டகோட்டியாக வாழ்க்கை நடத்திவந்த அவருடைய தந்தை ஜைனுலாப்தீன், ஏட்டறிவில் குறைந்தவராக இருந்தாலும் உலகியல் அறிவில் சிறந்து விளங்கினார். தாய் ஆஷியம்மா பாசமுடன் தமது மக்களை வளர்த்து வந்தார். இளம் வயது அப்துல் கலாம் செய்தித்தாள் விற்று தனது குடும்ப வருமானத்தைப் பெருக்குவதற்கு உதவியவர்.

இராமநாதபுரம் ஸ்க்வார்ட்ஸ் உயர்நிலைப் பள்ளியில், கலாம் அவர்களின் பள்ளிப்படிப்புத் துவங்கியது. அப்பள்ளியில் பணியாற்றிய

தானே அறிந்து கொள்வதே உண்மையான அறிவு” என்ற அவரது தந்தையின் அறிவுரை இன்னல்களைக் களையும் மாமருந்தானது. தன்னைத்தானே அறிந்து கொள்ளும் கலாம் அவர்களின் அறிவு வேட்கைக்கு உதவி புரிந்தவர்கள் அவரது பேராசிரியர்களான ஸ்பாண்டர், பண்டாலை மற்றும் நரசிம்மராவ் ஆகிய மூவர். அப் பேராசிரியர்களின் துல்லியமான அறிவுக் கூர்மை, தொடர்ந்த மற்றும் முழுமையான செயற்பாடுகள் ஆகியன கலாம் அவர்கள் சிறந்த மாணவராகத் திகழ்வதற்குப் பேருதவி புரிந்தன.

சென்னையில் படிப்பை முடித்த அப்துல் கலாம், பெங்களூரில் உள்ள இந்துஸ்தான் Digitized by Noolaham Foundation noolaham.org | aal16aham.org

இந்நிலையில் டாக்டர் அடிப்படை ஆய்வு நிறுவனத்தில் (Tata Institute of Fundamental Research) இயக்குநர் பதவியிலிருந்த பேராசிரியர் எம்.ஐ.கே. மேனன் அவர்களைச் சந்திக்கும் வாய்ப்பு அப்துல் கலாம் அவர்களுக்குக் கிடைத்தது. அவர்கள் சந்திப்பு நிகழ்ந்த ஒரு வாரத்தில், இந்திய விண்வெளி ஆய்வுக்குழு நடத்திய ஏவுகணைப் பொறியாளர் (Rocket Engineer) பதவி அப்துல் கலாம் அவர்களுக்குக் கிடைத்தது. அந்நிறுவனத்தில் இருந்த கணனி மையத்தில் தன் பணியை அவர் துவக்கினார்.

பின்னர் 1963ல் அப்துல் கலாம் இந்திய விண்வெளி ஆய்வுக் கழகத்தில் (Indian Space Research Organization) சேர்ந்தார்.

அப்போது அமெரிக்காவின் தேசிய விமானவியல் மற்றும் விண்வெளி நிறுவனத்தின் (National Aeronautics and Space Administration-NASA) அழைப்பின் போல் சுமார் 4 மாதம் அங்கு சென்று வந்தார். இது மட்டுமே அப்துல் கலாமின் அயல்நாட்டு அனுபவமாகும். மற்றபடி அவர் முழுக்க முழுக்க சுதேசி அறிவியல் அறிஞராகவே விளங்கினார்.

1963ஆம் ஆண்டு முதல் 1982ஆம் ஆண்டு வரை அவர் தும்பாவில் அமைந்துள்ள துணைக்கோள் ஏவுகலன் தயாரிப்புக் குழுவில் தம்மை இணைத்துக் கொண்டு பணியாற்றி வந்தார். இதுதான் இந்தியாவின் ஏவுகணை ஆய்வின் (Rocket Research) துவக்கக் கட்டமாகும். எஸ்.எல்.வி-3 (S L V 3) திட்டத்தின் இயக்குநராகப் பொறுப்பேற்றுக் கொண்ட அப்துல் கலாம் சுமார் 44 துணைத் திட்டங்களை வடிவமைத்து, ஆய்வு நடத்தி, சோதனை செயற்பாடுகளை மேற்கொண்டு தமது திறமையை வெளிப்படுத்தினார்.

இந்நிலையில் தான் 35 கிலோ எடை கொண்ட ரோகிணி 1 துணைக்கோளை எஸ்.எல்.வி 3 துணையுடன் விண்ணில் செலுத்தி, இந்திய விண்வெளி அறிவியலின் பெருமையை உலகறிவித்தார். இதைத் தொடர்ந்து அவரது சேவை மேலும் மேலும் வளர்ந்து கொண்டே சென்றது.

இந்தியப் பாதுகாப்பு ஆய்வு மற்றும் வளர்ச்சிக் கழகத்தில் தம்மை இணைத்துக் கொண்ட அப்துல் கலாம் அவர்கள் இந்தியாவின் ஏவுகணை வளர்ச்சியில் (Missile Development) பெரிதும் ஆர்வம் காட்டினார். பயனாக அக்னி, பிருத்வி என்ற இரு ஏவுகணைகள் வெற்றிகரமாகச் செயற்படுத்தப்பட்டன. தொடர்ந்து அர்ஜன், திரிகுல், ஆகாஷ், நாக் ஆகிய விண்வெளி ஏவுகணைத் திட்டங்களைச் செயற்படுத்துவதில் பெரும்பங்கு வகித்தார். பாதுகாப்புத்துறையில் உயர்நிலைநிலை ஆய்வு மையம் (Advanced Technology Reserch Centre) தோன்றுவதற்கு அப்துல் கலாம்

அவர்களே முக்கிய காரணம். இம்மையத்தின் முக்கிய குறிக்கோள் எதிர்கால ஏவுகணைத் தொழில்நுட்பத்தை உருவாக்கி வடிவமைப்பதற்கான ஆய்வை மேற்கொள்ளுவதாகும். தொழில்நுட்ப வல்லுநர்கள், கல்வி நிறுவனங்கள், தொழிலகங்கள் ஆகிய மூன்றையும் ஒருங்கிணைத்து நாட்டின் பாதுகாப்பு

“என் அப்பாவிடமிருந்து கற்றுக் கொண்டது நேர்மை. அம்மாவிடமிருந்து கற்றுக் கொண்டது கருணை. நான் பிறந்து வளர்ந்த ராமேஸ்வரத்தின் மீது ஓயாமல் மோதிக் கொண்டிருக்கும் அலைகளில் இருந்து கற்றுக் கொண்டதோ ஏராளம்.... பாரதியும், பாரதிதாசனும் தான் என் கிரியா ஊக்கிகள்... - அப்துல் கலாம்”

புக்குத் துணை நிற்கும் வழிவகைகளை அப்துல் கலாம் அறிமுகப்படுத்தினார்.

மேலும் பாதுகாப்பு அமைச்சருக்கான அறிவியல் ஆலோசகராகவும் பாதுகாப்பு மற்றும் வளர்ச்சித் துறையின் செயலாளராகவும்,

இந்திய அரசின் முதன்மை அறிவியல் ஆலோசகராகவும் அப்துல் கலாம் சிறந்த சேவை புரிந்து வந்தார். அண்மையில் மேற்கூறிய பதவிகளிலிருந்து விலகி, வருங்காலத் தலைமுறைக்கு வழிகாட்டுவதே தமது எதிர்காலத்திட்டம் என அறிவித்தார். எனவே அவர்களிடம் அறிவியல் ஆர்வத்தையும், கூர்ந்து நோக்கும் திறனையும், ஆராய்ச்சி மனப்பான்மையையும் வளர்ப்பதை யே தமது முக்கிய குறிக்கோளாக எடுத்துக்கொண்டார். உலகவல் லரசு நாடுகளின் பட்டியலில் இந்தியாவை இணைப்பதற்குப் பாடுபடுவதை முக்கிய நோக்கமாக அறிவித்துள்ள அப்துல் கலாம், இந்நோக்கத்தை எட்டுவதற்கு இளைஞர்களை ஆயத்தப்படுத்துவதற்கான முயற்சியில் தம்மை ஈடுபடுத்தினார்.

1981ஆம் ஆண்டு இந்திய அரசு “பத்ம பூஷண்” விருது கொடுத்து அப்துல் கலாம் அவர்களைப் பாராட்டியது. தொடர்ந்து 1990ம் ஆண்டு “பத்ம விபூஷண்” விருதும், பின்னர் இந்திய அரசின் மிக உயர்ந்த “பாரத ரத்னா” விருதும் அவருக்கு அளிக்கப் பெற்றன. மிகப்பெரிய அறிவியல் மேதையான அப்துல் கலாம் அவர்களுக்கு விருதுகளும் பாராட்டுகளும் கிடைப்பதில் வியப்பேதுமில்லை. பல்வேறு பல்கலைக்கழகங்கள் அறிவியல்துறையில் கௌரவ முனைவர் பட்டம் தந்து அவரது சேவையைப் பாராட்டியுள்ளன.

மேலும் விண்வெளி ஆய்வுக்கான டாக்டர் பிரென்ராாய் விருது, நேரு நினைவு தேசிய விருது, நாயுடம்மா நினைவுத் தங்கப் பதக்கம், அறிவியலுக்கான மோடி நினைவுப் பரிசு, அறிவியல் தொழில்நுட்பத்திற்கான பரோடியா பரிசு, ஆர்யபட்டா விருது, தேசிய ஒருமைப்பாட்டிற்கான இந்திரா காந்தி நினைவுப்பரிசு போன்ற பல்வேறு பரிசுகளும், விருதுகளும் அப்துல் கலாம் அவர்களுக்கு வழங்கப்பட்டன.

எளிய வாழ்க்கை முறைகளையும், மென்மையான குண நலன்களையும் கொண்டுள்ள அப்துல் கலாம் இன்றும் நாள்தோறும் 18 மணி நேரம் உழைக்கிறார். இசையிலும், தமிழிலக்கியத்திலும், நூல்கள் எழுதுவதிலும், கவிதை புனைவதிலும் அவருக்கு மிகுந்த ஈடுபாடு உண்டு. வள்ளு வந்ததைத் தம் வாழ்க்கை நெறிக்கு வழிகாட்டியாகக் கொண்டுள்ளதாகக் குறிப்பிடுகிறார் அப்துல் கலாம் அவர்கள்.

இத்தகு சிறப்பும், மேன்மையும் மிக்க அறிவியல் மேதை இந்திய நாட்டின் ஜனாதிபதியாகிறார் என்பதில் அந்நாட்டு மக்கள் பெருமைப்பட்டுக் கொள்ள முடியும்.

“ குறியீட்டு முறையில் அப்துல் கலாமின் தேர்வு முக்கியமாக, இந்தியாவை சமாதான ஜனநாயகப் பாதையில்லிருந்து விலக்கி, வன்முறை ராணுவ எதேச்சாதிகாரப் பாதைக்கும், அண்டைநாடுகள் மீதான மேலாண்மையையும், மேலதிகாரத்தையும் தன்னுடைய கொள்கைகளாகக் கொண்ட இந்திய அரசை உருவாக்குவதன் முதல் கட்டமாக இப்படிப்பட்ட ஒரு பாதை தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. பாசிஸ்தானுடன் போர் மேகங்கள் சூழ்ந்திருக்கும் வேளையில், பாசிஸ்தானின் ராணுவ அரசுக்கு எதிராக, ராணுவத் தொழில் நுட்பக்காரர் ஒருவரை ஜனாதிபதியாக்குவதன் மூலம் இந்திய நாட்டை ராணுவப் படுத்தும் முயற்சியின் முதல் கட்டம் இது.

“மென்ரல் ஹொஸ்பிற்றல் வறுனவாத” கிளிர் அடித் தொண்டையால் அதிர்ந்தான். இறங்க வேண்டிய இடம் இதுதான் எனப்புரிந்து எறும்பானேன்.

“ஓவ்... ஓவ்... இஸ்ஸற வறுனி னவா...” மந்திரத்தால் கட்டுண்ட யானை போன்று அந்த மினிபஸ் ஒரு கணம் தகைந்தது. முண்டியடித்து முன்னேறினேன். சிலர் குதித்தனர். பலர் தாவினர். பிழைத்துக் கொள்வான் அந்த பஸ் முதலாளி.

மினிபஸ் கக்கிச் சென்ற டீசல் புகையில் கண்கள் எரிந்தன. தோளில் கிடந்த சால்வையால் முகத்தைப் பொத்திக் கொண்டேன். சில கணங்களில் முச்சுத்திணைல் தீர்ந்தது.

தொப்பியை சரி செய்து பார்சலைத் தூக்கிக் கொண்டேன். என் மனதைப் போலவே அதுவும் கனத்தது; வலது கைக்கு மாறிக் கொண்டது.

எந்த நோயாவது வரட்டும். மனிதனை வாட்டட்டும். ஆனால் மனோவியாதி மாத்திரம் வரவே வரக்கூடாது. தப்பித் தவறி வந்

தாலும் இளமையில் அது மிகக் கொடுமை. பாவம், தம்பி... யார் செய்த பாவமோ!

காவலர்கள் அறை நோக்கி நடந்தேன். பார்சலை வெறித்தார்கள். வேண்டா வெறுப்பாகப் பிரித்தார்கள். மீன் பொரியலும், ஊறுகாய் வாசனையும் அவர்களை எச்சில் ஊறவைத்தன. ரகசியமாய் ரசித்தேன்.

அடையாள அட்டையின் இலக்கம் பதிந்து, வந்த காரணம் கேட்டார்கள். கிடைத்த தந்தியினை எடுத்து நீட்டினேன். புருவங்கள் உயர்ந்தன. நான் யாரென்பதைப் புரிந்து அனுதாபப்பட்டார்கள். உள்ளே செல்ல அனுமதித்தார்கள். ‘பூரண சுகமடைந்த தம்பியைக் காணப் போகின்றேன். அவனை ஊருக்கு அழைத்துச் செல்லப் போகின்றேன்’.

சகோதர பாசம் சங்குதி குதூகலித்தது. நம்பிக்கை நாடிகள் புடைத்தன. முன்னர் பல தடவைகள் வந்திருப்பதால் தயக்கமின்றி தலைமை டாக்டரின் காரியாலயம் சென்றேன். அங்கிருந்த அதி காரியிடம் தந்தியை நீட்டினேன்.

தலைமை டாக்டர் இன்று விடுமுறை என்றும், பதில் கடமையாற்றும் வைத்தியர் உள்ளே இருப்பதாகவும் தகவல் கிடைத்தது. அழைக்கும் வரை அங்கு கிடந்த கதிரையில் அமருமாறு வேண்டிக் கொண்ட அந்த அதிகாரி தந்தியுடன் வைத்தியரைக் காணச் சென்றார். சற்று நேரம் கடந்து அவரே என்னை வைத்தியரிடம் அழைத்துப் போனார்.

டாக்டர் ஏறக்குறைய என்னைப் போன்று ஐம்பதைக் கடந்தவர். எதிரே கிடந்த கதிரையில் அமருமாறு சைகை செய்து புன்னகைத்தார்.

“குட்மோனிங் சேர்” என்று சொல்லி மரியாதை காட்டினேன். கைமணிக்கூட்டைப் பார்த்தபடி “குட் ஆப்ரநூன்.... இருங்கள்”, என்று கூறி என் முகம் நோக்கினார். தவறை நினைத்து நாக்கைக் கடித்துக் கொண்டேன். சிரித்து மழுப்பினேன். என் சங்கடம் அவருக்கு புரிந்தது.

மேசையில் விரிக்கப்பட்டிருந்த பைலில் வைத்தியரின் கண்கள் அலைபாய்ந்தன. பக்கம் பக்கமாக புரட்டி என்னமோ ஆராய்ந்தார்.

அது என் தம்பியின் சுயவிபரக் கோவைதான் என்று ஊகித்தேன்.

கிடைத்த அவகாசத்தில் வைத்தியரின் பெயர் பலகையில் ஓரிரு வினாடிகள் படர்ந்தேன். ‘Dr.K. Rahavan, M.B.B.S., FRCS, Phd.’ எனக்குள் ஆயிரம் மின்னல்கள். ஒருவேளை இவர், என்னுடன் மட்டுநகர் சிவாநந்தா-சாரதா விடுதியில் ஒன்றாகத் தங்கிப்படித்த அதே K. ராகவனோ... முகச்சாயலும் அப்படித்தானே தோன்றுகின்றது. அதையும் இதையும் எண்ணியெண்ணி ஆலாய்ப் புறந்தேன். ‘ஆண்டவா - இவர் அவனாக இருக்கக் கூடாதா’ என்று மனம் படபடத்தது. ஈற்ற குழந்தை ஆணா - பெண்ணா என அறியத் துடிக்கும் தாய்த்தனம் என்னைத் தழுவிக் கொண்டது.

பெருமூச்சு விட்டபடி டாக்டர் அந்த பைலை முடிவிட்டு என்னை நோக்கினார்; புன்னகைத்தார். ஏதோ சொல்லப்போகிறார் என்று அவரை அர்த்தப்படுத்தினேன்.

திடீரென எழுந்தார். வெள்ளை கோட்டை மாட்டினார். “வாங்க” என்று சொல்லிக்கொண்டு வெளியேறினார்.

நான் இதற்காகவே எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்ததால் அவரின் உதவியாளருடன் டாக்டரைப் பின் தொடர்ந்தேன்.

என்னை ஒரு கணமும் தாமதிக்க வைக்கக் கூடாதென டாக்டர் நினைக்கிறார் என்று புரிந்து போயிற்று. தம்பியின் விடுதி நோக்கி விரைந்தார்; விரைந்தோம்.

இத்தனை ஆவலுக்கு மத்தியிலும் அவரை இனங்காணத் துடித்தேன். அதற்கு மேல் அடக்க முடியாதென்ற நிலை தோன்றவே நேரடியாகவே கேட்டுவிட்டேன்.

நடை தளர்ந்து ஒரு கணம் ஸ்தம்பித்தார். மூக்குக் கண்ணாடியைக் களைந்து என்னை உற்று நோக்கினார். எனக்குள் ஆயிரம் இன்ப அதிர்வுகள். சந்தேகமே இல்லை. இவர் - அவன்தான். "ஹமீட் பிரதர்" - டாக்டர். "ராகவன் பிரதர் - நான். இருவரும் எங்களை மறந்து கட்டிப் பிடித்தோம். அப்போது நான் அடைந்த ஆனந்தம் முதலிரவிலும் அடைந்திருக்க மாட்டேன்.

இருவரும் கண் கலங்கினோம். ஆனந்தக் கண்ணீர் நேரகாலம் பார்க்குமா என்ன! திருமணக்கோலத்தில் தன் மகளைக் காணும் தாய் போன்று அந்த உதவியாளர் மலர்ந்திருந்தார்.

பாடசாலை நண்பர்கள், இருபத்தைந்து வருடங்கள் சந்திக்காத குளறுபடியை சில நிமிடங்களில் சரி செய்தோம்.

பார்வையிடப் போவது என் தம்பியைத்தான் எனப்பிரிந்து என்னில் டாக்டர் மிகவும் கரிசனையானார். தம்பி இருக்கும் விடுதிக்குப் போன போது அவன் தூங்குவதாக தகவல் கிட்டியது. டாக்டர் அவனை தொந்தரவு செய்ய விரும்பவில்லை.

"நன்றாகத் தூங்கட்டும். எழுந்து சாப்பிட்ட பின்னர் என் விடுதிக்கு அழைத்து வாருங்கள்" என்று அங்குள் கங்காணியிடம் கட்டளையிட்டு வேறு திசை நோக்கினார். எனக்குச் சப்பென்று போயிற்று. தம்பி தூங்குவதைக் கூட காணமுடியாதா என்று ஏங்கினேன்.

அந்தக் கங்காணி ஏற்கனவே எனக்குத் தெரிந்தவர். பல முறை வந்து போனதால் ஒரு அனுதாப பரிச்சயம். அருகில் வந்து தம்பியைப் பற்றிச் சொன்னார்.

'என்னைப் பார்வையிட உளரில்

ருந்து யாரும் வரவில்லையா, ஹமீட் காக்காவுக்கு அறிவித்தீர்கள்' என்றெல்லாம் தம்பி கேட்டதாகச் சொன்னார். எனக்குள் விம்மிக் கொண்டேன். கொண்டு வந்திருந்த பார்சலை அவரிடம் கொடுத்து தம்பியிடம் சேர்க்கும் படி வேண்டிக் கொண்டேன்.

டாக்டர் என் கரம் பற்றி அவரின் விடுதிக்கு அழைத்துப் போனார். தட்டிக் கழிக்க முடியாமல் தடுமாறினேன்.

ஆயிரம் விடயங்களை ஒன்றாக அறியத் துடிக்கும் பரபரப்பில் இரு

என்னமோ ஏதோவென்று பதை பதைத்தோம்.

"அமலாவதி... மொகதவுணை". இவ்வாறு கேட்டுக்கொண்டே டாக்டர் அந்த அறையினுள் நுழைந்தார். யாருடனோ அவர் தடிப்பாக பேசிக் கொள்வது கேட்டது. அவரின் மனைவியாக இருக்கும் என்று எண்ணிக் கொண்டேன்.

மீண்டும் பக்கத்தில் அமர்ந்து கொண்ட டாக்டர் என் மொளனத்தைக் கலைத்தார். "மகள் அமலாவதி கிளாஸ் ஒன்றை கைதவறி

கப் படித்தவராம். இவர்களின் காதலை இரு தரப்புப் பெற்றோரும் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. சாதிப் பிரச்சினையை வைத்து போர்க்கொடி தூக்கினார்களாம். நடப்பது நடக்கட்டும் என்று அவளையே மணந்து கொண்டாராம். அமலாவதி பிறந்த பின்னர்தான் சுமுக நிலை தோன்றியதாம்".

இடையில் பேச்சை நிறுத்தி பெருமூச்சு விட்டுக் கொண்டது எனக்கு நல்லதாய்ப் படவில்லை. ஏதும் சோகங்கள் மறைந்திருக்கின்றதோ...

'83ம் ஆண்டுக் கலவர காலத்தில் மனைவியோடு கொழும்பில் வசித்தாராம். ஒரு பக்கம் தமிழினம் அழிந்ததாம். மறுபக்கம் சில சிங்களவர் சரிந்தார்களாம். அந்த இரண்டாம் பிரிவில் இவர் மனைவி துடி துடித்து சமாதானாளாம். அதை நேரில் பார்த்த மகள் அமலாவதி அதிர்ச்சியடைந்து மூளை வளர்ச்சி குன்றிவிட்டாளாம்.

சற்று முன்னர் மகளோடு தடித்த வார்த்தை பேசியதையும், 'அதிகம் செல்லம் கொடுத்துக் கெடுத்தேன்' என்று அவர் சொல்லிக் கொண்டதையும் முடிச்சப் போட்டேன். என்ன கொடுமை இது வென்று என் மனம் குமைந்தது.

மதம்பிடித்த யானையை அடக்குவது சுலபம். இனவெறி பிடித்த மனங்களை வெல்வது சிரமம். ராகவனின் வாழ்க்கை எப்படியெல்லாம் சரிந்தது போயிற்று. "மதம் - அபின்" என்று சொன்ன அறிஞரை ஒரு கணம் நினைத்துக் கொண்டேன்.

என் பெருமூச்சு எங்கள் அமைதியைக் குலைத்தது. பேச்சுவாக்கில் அவரை மீண்டும் "டாக்டர்" என்று விளித்தேன். அவர் இடைமறித்து "ராகவன்" என்று மட்டும் அழைத்தால் போதும் என்று அன்புடன் கடிந்து சிரித்துக் கொண்டார். எத்தனை பெரிய மனது.

பேச்சின் திசை மாறியது. தம்பியைப் பற்றி கேட்கத் தொடங்கினார். "சிறுவயதில் அவன் எடுத்த தெற்கெல்லாம் உணர்ச்சிவசப்பட்டிருப்பானே" என்று பழையதைக் கிண்டினார். உண்மையென்று ஒத்துக் கொண்டேன்.

குறிக்கிடாமல் அவர் பேசுவதை செவிமடுத்தேன். 'சிறுவர்களுக்கு A.D.H.D என்னும் ஒருவித உளவியல் நோய் ஏற்படுகின்றதாம்.

தூங்காத தூய்ரங்கிகள்

ஏ.ஆர்.அப்தல் ஹமீட்

வரும் ஆழ்ந்து போனோம். மாறி மாறிக் கேள்வி பதில். என்னெல்லாமோ பேசிக் கொண்டோம். புதிய-புதிய செய்திகள். சாப்பிட்டுக் கொண்டே பேசினோம். பேசிக் கொண்டே சாப்பிட்டோம்.

"உங்கள் சித்தப்பா மகன் ஹசன் இப்போ என்ன செய்கிறார். அடிக்கடி கவிதை எழுதிக் கொண்டிருந்தாரே"

"ஹசன் இப்போது நிந்தவூர் டி.எஸ். ஒபிசில் எப்.ஏ."

"அப்படியா! சந்தோசம். கண்டால் கேட்டதாகச் சொல்லுங்கள்".

"கட்டாயம்" - நான்.

"பரஞ்சோதி சேர் காலமாயிற்றார். கேள்விப்பட்டீர்களா"

"ஆம், கேள்விப்பட்டோம்; வேதனைப்பட்டோம். அவருக்காகப் பிரார்த்தித்தோம். ஹசன் அனுதாபக் கவிதையை பத்திரிகைகளுக்கு அனுப்பி வைத்தார்.

"அப்படியா" என்று கூறி டாக்டர் மகிழ்ந்தார். காற்றோட்டம் கருதி முன் விராந்தையின் கதிரைகளில் புதைந்துகொண்டோம்.

"சலார்..."

பக்கத்து அறையில் ஏதோ வெரு கண்ணாடிப் பாத்திரம் கீழே விழுந்து உடைந்து போனது போல

உடைத்துவிட்டான்".

"மனைவியென்று நினைத்தேனே அது மகளாகி விட்டதே" என்று சங்கடப்பட்டவளாய் அவரின் குடும்பம் பற்றி விசாரித்தேன்.

"தாயில்லாப் பிள்ளையென்று செல்லம் கொடுத்தேன். அது எல்லை மீறி விட்டது" - டாக்டர்.

எனக்குத் தலை கால் புரியாத குழப்பம். 'அமலாவதி' என்கிறார். தாயில்லாப் பிள்ளையென்கிறார். ஒரு கணம் திணறினேன். அவர் முகம் நோக்கினேன். என்னைப் புரிந்து கொண்டு அவர் சோகத்தைக் கக்கினார். ஜீரணிக்க முடியாமல் அருகில் அமர்ந்திருந்தேன்.

"மனைவி சிங்களப் பெண்ணாம். இவ்வாறில் ஒன்றா

இதன் காரணமாக அவர்களால் நிதானமாக மனதை ஒருமுகப்படுத்த முடியாமல் திணறுவார்களாம். எடுத்தெறிந்து பேசுவார்களாம். சண்டை சச்சரவுகளில் அதிகம் மாட்டிக்கொள்வார்களாம்.

டாக்டர் சொன்ன எல்லாவற்றையும் தலையாட்டி ஆமோதித்தேன். நடந்ததும் அதுதான்.

கையில் மண்வெட்டிக்கு வழியில்லாதவனை யாரும் விவசாயி என்பதில்லை. வெண்கட்டி பிடித்து கரும்பலகையில் எழுத முடியாத வனை யாரும் ஆசிரியன் என்பதில்லை. இந்த விதிகளுக்கு மாற்றம் தம்பியும் - தம்பி சார்ந்த அரசியல் கட்சியும்.

‘இனத்தின் பெயரால் அரசியல் நடாத்துவது மாபெரிய ஜனநாயகக் குளறுபடி’. இதை இளைஞர்கள் உணர மறுத்தார்கள். என் தம்பி அந்த இளைஞர்களின் முதல்வன்.

“தம்பி ஒரு பட்டதாரி. படாத பாடுபட்டுப் படிக்க வைத்தேன். அவளைத்தான் திருமணம் செய்வேன் என்று அடம்பிடித்தான். தீர் விசாரித்து அவன் சிங்கைப் பெண்ணை அறிந்து அதிர்ந்தேன். பல முறை தம்பியோடு தர்க்கித்தேன்.

இது விஷப் பரீட்சையென்றேன். இல்லை. இது என் வாழ்க்கைப் பிரச்சினை என்றான். தோல்வியில் துவள்வாய் என்றேன். இல்லை. தோல்வியிலும் திரும்பேன் என்றான். முடிவு காதல் உணர்வில் பாசம் வெறுத்தான். கண்ணை இழந்தான். மகனே! இது உன் விதியென்று விலகிக் கொண்டேன்.

காலவோட்டம் ஆயிரம் இரவுகளைக் கடத்தியது. துன்பம் தம்பியைத் தடவியது. தேர்தல் வெறியில் தெருத் தெருவாய் தேரிழுத்தானாம். பகையாளிகளைச் சம்பாதித்து வசை பாடினானாம். ‘சீன வெடி’ எறிந்த சின்ன விவகாரம் சீறிப்பாய்ந்து வெடித்ததாம்.

பலர் தாக்கிராமம். சிலர் தடக்கிராமம். தம்பியின் பின் முளையில் தடிகள் தடம் பதித்தனவாம். அங்கும் - இங்கும் தாக்கித் திரிந்து தூக்கம் துறந்தார்களாம்.

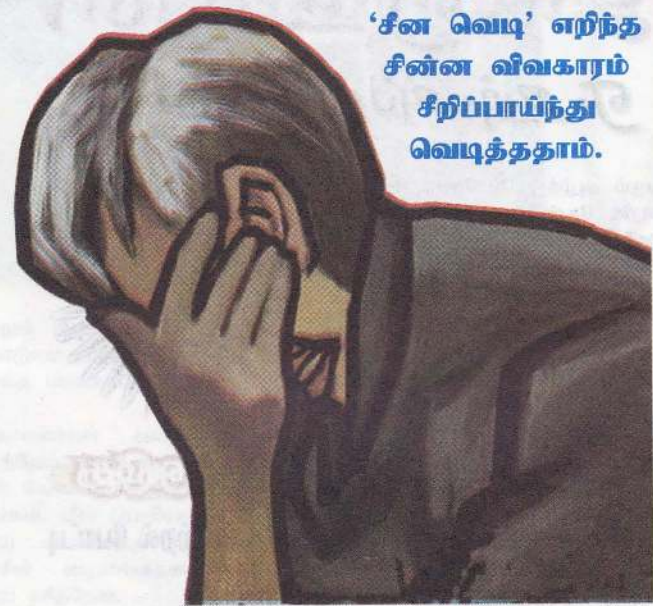
சித்தப் பிரமை இனித் தீராதெனத் தெரிந்து, இரத்த உறவுகளை வழிமொழிந்தார்களாம். வந்து ஒட்டிக்கொண்டான். ஆறு வருடங்கள் ஒட்டிவிட்டான். மனைவி வேறு திருமணம் செய்து கொண்டான்.

தாய்ப்பாசத்திற்கு யார்தான் எல்லைபோட முடியும். உம்மா பல நாட்கள் தன்பாட்டில் அமுதமுது உண்மையாகவே ஓய்ந்து விட்டார்கள்.

ஆறு வருடங்கள். தான் மனநோயாளியாக இருந்ததோ, உம்மா ஐந்து வருடங்களுக்கு முன்னர் மரணித்ததோ இன்னும் தம்பிக்கு புரிந்திருக்காது. அறிந்தால் - அதிர்வான்”.

“ஓ.. ஐசீ...! அப்படியா” என்று டாக்டர் வியந்தார். தான் இந்த வைத்தியசாலையில் ஆறு மாதங்களுக்கு முன்னர்தான் கடமையேற்றதால் இந்த விபரங்கள் தெரியாதென்று நொந்து கொண்டார்.

முற்றத்தில் நின்ற மாமரத்தில் ஆந்தை அலற, “என்ன என்ற மகன் சுகமாகி வீட்டுக்கு வாரா

ருக்க மாட்டார் என்று சுதாகரித்தேன்.

“செய்யலாம்... செய்யலாம்.. ஆனால் பெண் கிடைக்குமா என்பது சந்தேகம் பிரதர்”.

“நிர்ப்பந்தம் இல்லாமல் பெண் கிடைத்தால் நலம்”

“இந்தக் காலத்தில் இது சாத்தியமில்லை டாக்டர். ஆனால் தூரத்து உறவிலுள்ள ஒரு ஊமைப்

தேர்தல் வெறியில் தெருத் தெருவாய் தேரிழுத்தானாம். பகையாளிகளைச் சம்பாதித்து வசை பாடினானாம். ‘சீன வெடி’ எறிந்த சின்ன விவகாரம் சீறிப்பாய்ந்து வெடித்ததாம்.

னா, இல்லாட்டி யாரும் மௌனமாகப் போறாங்களா?” என்று கேட்ட உம்மா, அடுத்த நாளே மௌனத்தாகிப் போனா. இதையெல்லாம் தம்பியிடம் எப்படிச் சொல்வேன். என் திக்குத் திணறல்களை டாக்டரிடம் புட்டு வைத்தேன்.

“பிரதர்... தம்பிக்கு ஒரு திருமணம் செய்தால் என்ன...” - டாக்டர்.

எதிர்பாராத வேளையில் - எதிர்பாராத கேள்வி. அலட்சியமாய் எனக்குள் சிரித்துக் கொண்டேன். பேச்சுத் திசைமாறியதைப் புரிந்து அவரின் சாதுரியத்தை வியந்து கொண்டேன். ராகவன் ஒரு பிரபல உளவியலாளர். அவரின் பல கட்டுரைகள் படித்திருக்கிறேன். வேடிக்கையாக

பெண் தம்பியில் அனுதாபம் கொண்டிருப்பது உண்மை”.

ஊமைப் பெண் என்றதும் டாக்டர் ஊமையானார். என்னைப் பேச அனுமதித்து வெறுமனே தலையாட்டிக் கொண்டிருந்தார்.

சமூக அமைப்பின் அவலத்தை எடுத்துரைத்தேன். லஞ்சத்தைக் கனவிலும் எண்ணியிராத அதிகாரிகளை லஞ்சப் பேர்வழிகளாக மாற்றவில்லையா இந்த சமூகம். மனோநோயாளியின் மனைவியை விபச்சாரியாக மாற்றாது என்பதற்கு என்ன உத்தரவாதம். டாக்டரிடம் வாதிட்டேன். அவரின் அமைதி எனக்கு என்னவோ போலிருந்தது.

இதென்று நேலாஹம் ஓடுகிறது நான் குறிப்பிட்ட

வாழ்க்கைத் துன்பங்கள் அவரையும் வாட்டுகின்றனவோ” என்றெண்ணி அனுதாபப்பட்டேன் - மௌனமானேன். கதவோரத்தில் யாரோ பேசிக்கொள்வது கேட்டது. தம்பியும், கங்கணியும் எனப் புரிந்து பரபரத்தேன்.

“வணக்கம் டாக்டர்” - தம்பி

தம்பியைக் கண்டதும் மனம் சில்லிட்டது. கதிரையைவிட்டு எப்படி எழுந்தேன். எப்போது ஓடிச் சென்று தழுவிக்கொண்டேன் என்பதெல்லாம் ஒரு இமைவெட்டில் நடந்த சமாச்சாரங்கள்.

இரண்டு பேரும் கண் கலங்கினோம். நான் எடுத்து வந்த சாரணம், புதிய சேட்டும் தம்பிக்கு கம்பீரம் கொடுத்தன. எனக்கு நாத்த மழுதழுத்தது. வார்த்தைகள் முட்டி மோதின.

ஆறு மாதங்களிற்கு முன்னர் தம்பியைப் பார்க்க வந்தபோது கைகளிலும் கால்களிலும் சங்கிலி பிணைத்திருந்தார்கள். என்னையே “நீ யார்?” என்று நேருக்கு நேராய் கேட்கவைத்தாயே இறைவா என்று மனதுக்குள் வெடித்தேன். பல தடவைகள் ‘அல்லஹ் துலில்லாஹ்’ என்று வாயால் - அறப்பியிலும், மனதால் - மானசீகமாகவும் இறைவனைப் புகழ்ந்து கொண்டேன். இறைவனைப் புகழ்காலாமாவது! நேரமாவது! மொழியாவது!

தோளில் கிடந்த சால்வை ஈரமாகியது. எங்கள் சகோதர பாசம் டாக்டரையும் கண்கலங்கச் செய்ததில் ஆச்சரியம் ஒன்றுமில்லை.

எதிரே கிடந்த கதிரையில் அமருமாறு டாக்டர் அடம்பிடித்தார். அந்தக் கதிரைகளை நிறைத்துக் கொண்டோம்.

தொலைபேசி அலறியது. மகளை எடுக்கும்படி டாக்டர் கேட்டார். வெகு நேரம் கடந்தும் மகளின் பதில் பராததால் டாக்டர் உள்ளே செல்ல எழுந்தார். மீண்டும் அலறியது. ஓடிப் போய் ரிசீவரை தூக்கிக் கொண்டார்.

“...ஓ ஐசீ...! அப்படியா!... எத்தனை யோரம்...! எந்தச் சனலில் காட்டுறாங்க... ‘போன்ற வசனங்கள் என்னை அதிரவைத்தன.

‘ஏதோ விபரீதம் நடந்திருக்கிறது. பெரும்பாலும் தற்கொலைத் தாக்குதலாகத் தானிருக்கும். எங்களைக் கவலை கல்வியது.

டாக்டர் வரும் வரை வெளியே காத்திருந்தோம்.

“கொழும்பில் குண்டு வெடித்திருக்கிறது. இதுவரை இருபது பேர் இறந்து விட்டார்கள். ரூபவாகினியில் காட்டுகிறார்கள்” என்று சொல்லிக் கொண்டு வெளியே முகத்துடன் டாக்டர் வெளியேறினார்.

சுவர்க்கத்தில் இருந்தவர்கள் நரகத்திற்கு வந்தது போலாயிற்று. தம்பிக்கு இதெல்லாம் புதியது. “வேறு யாருமல்ல அவர்கள்தான்” என்று நினைத்துக் கொண்டு டாக்டரிடம் விடைபெற்றேன். வேண்டா வெறுப்பாக விடைகொடுத்தார்.

எனக்கென்னமோ கால்கள் நகர மறுத்தன. மகள் அமலாவதியைக் காண வேண்டும் என்று என்னை இனங்காட்டினேன். ராகவன் புன்முறுவல் பூத்தார். தம்பி ஒன்றும் புரியாமல் என்னை ஏறிட்டான்.

“அமலாவதி... அமலாவதி... பொட்டக் மெஹாட எண்ட”

ஆளும் இல்லை; பதிலும் இல்லை. ராகவன் பொறுமையிழந்து, “அம்மா... அமலாவதியை அனுப்பங்கோ...” என்று உரக்கக் கூறினார்.

கதவோரத்தை வெறித்தோம். “ஆயுபோவன்” என்று சொல்லிக் கொண்டு சுமார் பதினான்கு வயதுப் பருவமங்கை வெளிப்பட்டார். சிங்களக் கலாசாரம் பளிச்சிட்டது. ‘ஐயோ இவளையா இறைவன் தண்டித்தான்’ என்று மனம் ஓலமிட்டது.

அருகில் அழைத்து நெற்றியில் முத்தமிட்டேன். எல்லோரும் எனக்கு மங்கலாய்த் தெரிந்தார்கள். கதவோரத்தில் சாய்ந்து கொண்டு நடப்பதை அவதானித்துக் கொண்டிருந்த ராகவனின் அம்மாவிடம் நாத்தனாளுக்க “அம்மா!” என்று விளித்து விடைபெற்றேன். எனக்கு மேனி சிலிர்த்தது. ‘மற்றவர்களுக்கும் சிலிர்த்துத்தானிருக்கும்’ - நினைத்துக் கொண்டேன்.

“அண்ணனிடம் எல்லாம் சொல்லியிருக்கிறேன். போய் வாருங்கள்” என்று ராகவன் தம்பிக்கு - அண்ணனாக விடை கொடுத்தார்.

காவலர்களின் அறைக்கு வந்து சில பத்திரங்களில் கையொப்பமிட்டு வீதிக்கு வந்தபோது தென்றல் எங்களை, ‘மீண்டும் அங்கொடை வராதீர்கள்’ என்று ஆசீர்வதிப்பது போல் தழவிச் சென்றது.

ஆபத்துக்கும் காரணமாக ஆகிக்கொண்டு வருகின்றன.

சென்ற மார்ச் மாதம், பங்களாதேஷ் அரசாங்கம், எல்லா பொலித்தீன் பைகளையும் தடை செய்தது. 1988-1989 வெள்ளத்துக்கு காரணம் இந்த பிளாஸ்டிக் பைகளே என்பது கண்டறியப்பட்டதால், அரசாங்கம் பொலித்தீன் பைகளை பங்களாதேஷில் உபயோகிக்கத் தடை விதித்தது. பெரும்பாலான கழிவு நீர் குழாய்களை இந்த பொலித்தீன் பைகள் அடைத்துக் கொண்டதால், மழை நீர் வெளியேறு வழியின்றி, பங்களாதேஷின் பரப்பில் முன்றில் இரண்டு பங்கு தண்ணீரில் மூழ்கியது. இந்த வெள்ளம் பரந்த அழிவையும், பல உயிர்களையும் பலிகொண்டது.

தாய்வான் நாட்டில் பிளாஸ்டிக் பைகள் தடை செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. சிங்கப்பூர் நாடு தடை செய்யவில்லை என்றாலும், மக்கள் இந்த பைகளை அதிகம் உபயோகிக்கக்கூடாது என்று பிரச்சாரம் செய்து வருகிறது.

இந்தியாவில், தெருவில் அலையும் பசுக்கள் இந்த பிளாஸ்டிக் பைகளை சாப்பிட்டு, தொண்டை அடைத்து, மேலும் சாப்பிடமுடியாமல், பசியால் இறக்கின்றன. ஆமைகளும், இந்தப் பைகளை ஜெல்லி மீன் எனக் கருதி உண்டு, தொண்டையில் அடைத்து இறக்கின்றன என்பது பல நாடுகளில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளது.

தென்னாபிரிக்காவில், இந்த பிளாஸ்டிக் பைகள் “தேசிய மலராக” கிண்டல் செய்யப்படுகின்றன. ஏனெனில், இந்தப் பைகள் வேலிகளிலும், புதர்களிலும் சிக்கிக்கொண்டு ஊசலாடிக்கொண்டிருப்பது அடிக்கடி பார்க்கப்படும் விஷயம்.

அமெரிக்காவில், இந்த பிளாஸ்டிக் பைகள் பெருமளவு உபயோகிக்கப்படுகின்றன. காகிதப் பைகள் உபயோகம் குறைந்து பிளாஸ்டிக் பைகள் உபயோகம் அதிகரித்திருப்பது கணக்கெடுப்பில் தெரிகிறது.

காரணம், இந்த பிளாஸ்டிக் பைகள் காகிதப் பைகளை விட உறுதியானவையாக இருப்பதும், சுகாதாரமாக இருப்பதும், உற்பத்தி செய்யும் விலை குறைவாக இருப்பதும் தான்.

மருத்துவ அறிஞர்களால், மூட்டுவாத்துக்கு அட்டைகள் மூலம் மருத்துவம் செய்யலாம் என்று ஆலோசனை தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

ஆஸ்டிரேலியா ஆர்திரிடஸ், ருமட்டோய்ட் ஆகிய மூட்டுவாத்துகளுக்கு இந்த ரத்தத்தை உறிஞ்சும் உயிரிகளை கொண்டு மருத்துவம் செய்து வெற்றி கண்டிருக்கிறது ரஷ்ய மருத்துவக்குழு.

அட்டை மருத்துவம் இந்த வியாதிகளால் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருந்த பல வியாதியஸ்தர்களுக்கு மருந்தாகி இருக்கிறது.

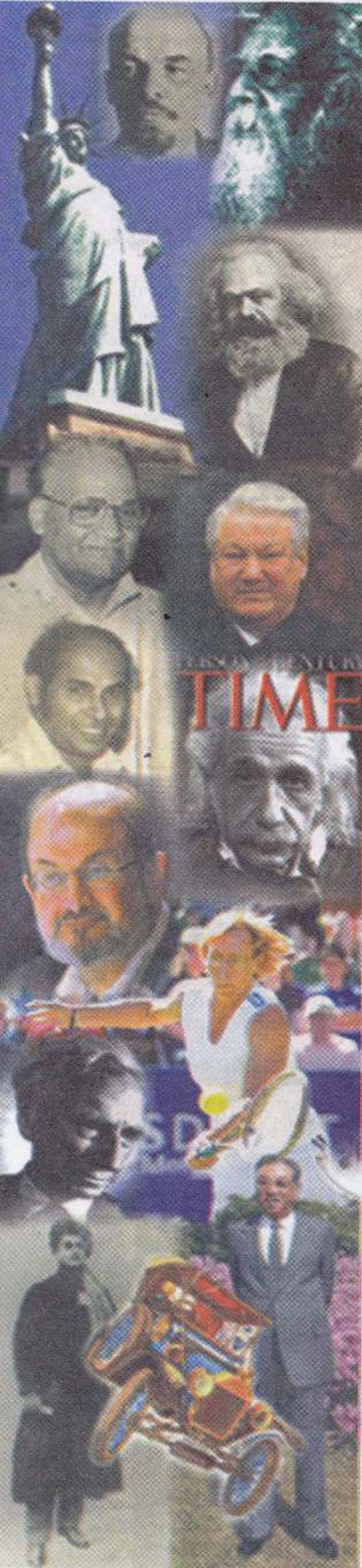
வெகுகாலமாகவே மேற்கத்திய மருத்துவர்கள் அட்டைகளைக் கொண்டு மருத்துவம் செய்து வந்திருக்கிறார்கள்.

இந்த அட்டைகளின் எச்சிலில் பல அனல்ஜுவிக் அனஸ்தடிக் மூலக்கூறுகள் இருக்கின்றன. அதாவது காயம்பட்ட இடத்தை மரத்துப்போகும்படி செய்யும் பொருட்கள். அத்தோடு கூடவே, ரத்தத்தை உறையாமல் வைத்திருக்கும் ஹிருடின hirudin என்ற மூலக்கூறும் இதில் இருக்கிறது. (அட்டையின் எச்சிலில் இந்த பொருட்கள் இருக்கக்காரணம், அட்டை கடித்ததும் கடிபட்ட விலங்குக்கு கடிபட்டது தெரியாமல் இருக்க, மரத்துப் போகச் செய்யும் பொருள், வெளிவரும் ரத்தம் குடிப்பதற்கு ஏதுவாக, காயாமல் இருக்க வேண்டி ரத்தத்தை உறையாமல் வைத்திருக்க உதவும் ஹிருடின ஆகிய பொருள்கள்).

ரஷ்ய ஆராய்ச்சியாளர்கள், அட்டை மருத்துவத்தை சுமார் 105 வியாதியஸ்தர்களிடம் இருந்த ருமட்டோய்ட், ஆஸ்டிரேலியா ஆர்திரிடஸ் ஆகிய வியாதிகளை குணப்படுத்த உபயோகித்திருக்கிறார்கள்.

இந்த ஹிருடின மருத்துவத்தில் பக்க விளைவுகள் இல்லை என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

ஜூலை - வருடத்தின் ஏழாவது மாதம். கி.மு.44ஆம் ஆண்டு ஜூலியஸ் சீஸர் படு கொலை செய்யப்பட்ட பின், அவரது நினைவாக இம்மாதத்திற்கு 'ஜூலை' என்று பெயர் சூட்டப்பட்டது. முன்னர் இதற்கு 30 நாட்களே இருந்தன. ஜூலியஸ் சீஸர் பெப்ரவரியிலிருந்து ஒரு நாளை எடுத்து இதனுடன் சேர்த்துக் கொண்டதால் 31 நாட்களாயிற்று.

- 1650 07 01 - லெப்சிக்கிலிருந்து முதல் தினசரிப் பத்திரிகை வெளிவரத் துவங்கியது.
- 1838 07 01 - சார்ள்ஸ் டார்வின் 'உயிரினங்களின் தோற்றம்' ஆய்வுக்கட்டுரையை சமர்ப்பித்தார்.
- 1908 07 01 - "ஆபத்து உடனே வந்து உதவுக" என்பதைத் தெரிவிக்கும் S.O.S சங்கேத முறை முதன் முதலில் அறிமுகம் செய்யப்பட்டது.
- 1962 07 01 - பெல்ஜிய ஆதிக்கத்திலிருந்து ருவாண்டா விடுதலை பெற்றது.
- 1962 07 01 - புருண்டி சுதந்திரம் அடைந்தது.
- 07 01 - சோமாலியா சுதந்திர தினம்.
- 07 01 - மருத்துவர்கள் தினம்.
- 1566 07 02 - எதிர்கால நிகழ்ச்சிகளை சரியாக கணித்து புகழ்பெற்ற நோஸ்டர்-டாம்ஸ் காலமானார்.
- 1778 07 02 - சிந்தனையாளர் ரூஸ்சோ காலமானார்.
- 1961 07 02 - அமெரிக்க எழுத்தாளர் ஏர்ணஸ்ட் ஹெமிங்வே தற்கொலை செய்து கொண்டார்.
- 1976 07 02 - வடவியட்நாம் தென்வியட்நாம் இணைந்து வியட்நாம் சோஷலிஸ்ட் குடியரசானது.
- 1990 07 02 - ஸ்லோவேனியா தனி நாடானதாக அறிவித்தது.
- 1928 07 03 - லண்டனில் வண்ணத் தொலைக்காட்சி ஒளிபரப்பிக் காண்பிக்கப்பட்டது.
- 1976 07 03 - உகாண்டா என்டெபி விமான நிலையத்தில் பலஸ்தீன் போராளிகளால் பிணையக் கைதிகளாக வைக்கப்பட்டிருந்த 103பேரை இஸ்ரேல் அதிரடிப்படையினர் மீட்டனர்.
- 1752 07 04 - இடி ஏற்படும்போது மின்சக்தி உண்டாகிறது என்பதை பெஞ்சமின் பிராங்ளின் காற்றாடிப் பரிசோதனை மூலம் இன்று உறுதிப்படுத்தினார்.
- 1848 07 04 - மார்க்ஸ், ஏங்கெல்ஸ் இருவராலும் "கம்யூனிஸ்ட் அறிக்கை" வெளியிடப்பட்டது.
- 1884 07 04 - பிரெஞ்சு சிற்பி 'பிரெட்ரிக் அகஸ்ட்டி ஹோல் டி என்பவரால் வடிக்கப்பட்ட "சுதந்திர தேவி சிலை" அமெரிக்காவுக்கு அனுப்பி வைக்கப்பட்டது.
- 1902 07 04 - சுவாமி விவேகானந்தர் தமது 39வது வயதில் கல்கத்தாவில் காலமானார்.
- 1946 07 04 - 48வருட அமெரிக்க பிடியிலிருந்து விடுபட்டு பிலிப்பைன்ஸ் சுதந்திர குடியரசானது.
- 07 04 - அமெரிக்காவின் சுதந்திர தினம்.
- 1977 07 05 - பாகிஸ்தானில் ராணுவப் புரட்சி மூலம் பூட்டோவைப் பதவியிலிருந்து அகற்றி ஜியா வுல் ஹக் ஆட்சியைக் கைப்பற்றினார்.
- 1994 07 05 - மலையாள எழுத்தாளர் வைக்கம் முகம்மது பஷீர் 86வது வயதில் காலமானார்.
- 07 05 - வெனிஸ்-வெலா, அல்ஜீரியா சுதந்திர தினம்.
- 1893 07 06 - பிரெஞ்சு சிறுகதை எழுத்தாளர் மோப்பலான் காலமானார்.
- 1928 07 06 - உலகின் முதல் பேசும் படமான "லைட்ஸ் ஒவ் நியூயோர்க்" திரையிடப்பட்டது.
- 1962 07 06 - அமெரிக்க நாவலாசிரியர் வில்லியம் 'பாக்கன்' காலமானார்.
- 1990 07 07 - விம்பிள்டன் ஒற்றையர் ஆட்டப் போட்டியில் மார்ட்டினா நவரத்திலோவா ஒன்பதாவது முறையாக சாம்பியனானார்.
- 1994 07 07 - கவி கா.மு. ஷெரீப் காலமானார்.
- 1822 07 08 - ஆங்கிலக் கவிஞர் ஷெல்லி தனது 30வது வயதில் கடலில் மூழ்கி இறந்தார்.
- 1955 07 08 - பெர்ட்ரண்ட் ரஸ்ஸல், ஜன்ஸ்ஜன் உட்பட உலகப் புகழ்பெற்ற 26 அறிஞர்கள் அணு ஆயுதத்தை எதிர்த்து "உலக சமாதான அறிக்கை"யை வெளியிட்டனர்.
- 1949 07 09 - பெரியார் - மணியம்மையார் திருமணம் நடைபெற்றது.
- 1994 07 09 - 40 ஆண்டுகாலம் வடகொரிய அதிபராக இருந்த கிம் இல் சுங் காலமானார்.
- 1898 07 10 - ரஷ்யப் புரட்சித் தலைவர் லெனின், குரூப்ஸ் காயா திருமணம் நடைபெற்றது.
- 1991 07 10 - ரஷ்யாவின் ஆயிரம் ஆண்டுகால வரலாற்றில் முதன்முதல் பொது மக்களால் ஜனாதிபதியாக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட போரிஸ் யெல்ட்ஸினின் பதவியேற்றார்.
- 1990 07 11 - உலகின் 500வது கோடி குடிமகன் பிறந்ததைக் குறிக்க யுகோஸ்லாவியாவில் 777 சதுரமீற்றர் ஒவியம் காட்சிக்குத் தொங்க விடப்பட்டது.
- 1991 07 12 - சல்மான் ருஷ்டியின் "சாட்டானிக் வெர்ஸஸ்" நூலை ஐப்பானிய மொழியில் பெயர்த்த ஹிட்டோஷி இகராஷி டோக்கியோவில் அவரது வீட்டில் கத்திக்குத்துக் காயங்களுடன் இறந்து கிடந்தார்.
- 1930 07 13 - உலகக் கோப்பை கால்பந்துப் போட்டி உருகுவேயில் தொடங்கியது. இறுதிப் போட்டியில் உருகுவே ஆர்ஜெண்டீனாவை 4-2 கோல் வித்தியாசத்தில் வென்றது.
- 1989 07 13 - த.வி.கூட்டணித் தலைவர்கள் அமிர்தலிங்கமும், யோகேஸ்வரனும் கொழும்பில் சுட்டுக்கொல்லப்பட்டனர்.

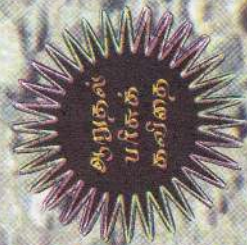
- 1993 07 14 - புகழ்பெற்ற கவிஞரும் மொழியியலாளருமான ஏ.கே.ராமானுஜம் காலமானார்.
07 14 - ஈராக் சுதந்திர தினம்.
- 1933 07 15 - முதல் ஏரோகிராம் ஈராக் அஞ்சல் நிலையத்திலிருந்து வெளியிடப்பட்டது.
- 1954 07 15 - போயிங் 707 விமானத்தின் வெள்ளோட்டம் நடந்தது.
- 1969 07 16 - அப்பல்லோ-11 சந்திரனை நோக்கிப் பூமியிலிருந்து கிளம்பிய நாள்.
- 1979 07 16 - ஈராக் ஜனாதிபதியாக சதாம் ஹுசைன் பதவி ஏற்றார்.
- 1955 07 17 - கலிபோர்னியாவில் 160 ஏக்கர் பரப்பில் டிஸ்னிலாண்ட் திறந்து வைக்கப்பட்டது.
- 1925 07 18 - ஹிட்லரின் “மெயின் காம்ப்” எனும் நூல் வெளியானது.
- 1848 07 19 - பெண்ணுரிமை இயக்கத்தின் முதல் மாநாடு நியூயோர்க்கில் நடைபெற்றது.
- 1957 07 19 - அணுகுண்டைத் தாங்கிய ஏவுகணையை அமெரிக்கா பரீட்சித்துப் பார்த்தது.
- 1979 07 19 - ஈரானில் சங்கீத ஒலிபரப்பிற்கு கொமெய்னி அரசு தடைவிதித்தது.
- 1937 07 20 - வானொலியைக் கண்டுபிடித்த மார்க்கோனி ரோம் நகரில் காலமானார்.
- 1969 07 20 - அப்பல்லோ-11 எனும் தாய்க்கலத்திலிருந்து “ஈகின்” எனும் நிலாக்கலம் இரு விண்வெளி வீரர்களுடன் சந்திரனில் இறங்கியது.
07 20 - கொலம்பியா சுதந்திர தினம்.
- 1889 07 21 - முதல் தமிழ் நாவலான ‘பிரதாப முதலியார் சரித்திரத்’தை எழுதிய வேதநாயகம் பிள்ளை காலமானார்.
- 1899 07 21 - சிந்தனையாளர் இங்கர்சால் காலமானார்.
- 1960 07 21 - உலகின் முதல் பெண் பிரதமர் எனப் பேர்பெற்ற ஸ்ரீமாவோ பண்டாரநாயக்கா இலங்கையில் பிரதமராகப் பதவியேற்றார்.
- 1969 07 21 - இன்று அதிகாலை 3.56க்கு நீல் ஆம்ஸ்டீரோங் சந்திரனில் தனது முதல் கால-டியை வைத்தார். 20 நிமிடங்களின் பின் எட்வின் அல்ட்ரினும் இறங்கினார்.
07 21 - பெல்ஜியத்தின் தேசிய தினம்.
- 1947 07 22 - இந்திய தேசியக் கொடி உத்தியோகபூர்வமாக்கப்பட்டது.
07 22 - போலந்தின் சுதந்திர தினம்.
- 1875 07 23 - தையல் மெஷினைக் கண்டுபிடித்த ஐஸக் டெரிட் சிங்கர் காலமானார்.
- 1903 07 23 - மிசெளரியில், நடந்த உலகப் பொருட்காட்சியில் முதன்முதலாக ‘கோன் ஐஸ் கிரீம்’ அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது.
- 1983 07 23 - இலங்கையில் ஜூலைக் கலவர ஆரம்ப நாள்.
07 23 - எகிப்தின் தேசிய தினம்.
- 1963 07 24 - ச.து.ச.யோகியார் காலமானார்.
- 1943 07 25 - இத்தாலியில் முஸோலினி இன்று கைது செய்யப்பட்டார்.
- 1944 07 25 - ஜெர்மனியில் கோயபல்ஸ் எல்லையற்ற அதிகாரங்களுடன் போர் அமைச்சராக நியமிக்கப்பட்டார்.
- 1978 07 25 - உலகின் முதல் சோதனைக்குழாய் குழந்தை பிறந்தது. பெயர் லூயிஸ் பிரௌன்.
- 1957 07 26 - குவாதமாலா ஜனாதிபதி கார்லோஸ் காஸ்டில்லோ ஆர்மோஸ் பாதுகாவலர் ஒருவரால் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டார்.
- 1958 07 26 - இளவரசர் சார்ள்ஸுக்கு ‘பிரின்ஸ் ஒப் வேல்ஸ்’ பட்டப்பெயர் வழங்கப்பட்டது.
- 1971 07 26 - அப்பல்லோ-15 செலுத்தப்பட்டது. இதில் சென்ற டேவிட் ஸ்கொட்டும், ஜேம்ஸ் இர்வினும் சந்திரனில் 67 மணி நேரம் தங்கியிருந்து திரும்பினர்.
07 26 - லைபீரியா சுதந்திர தினம்.
- 1972 07 27 - நக்ஸல்பாரி இயக்கத்தை தோற்றுவித்த சாரு மஜும்தார் சிறையில் காலமானார்.
- 1980 07 27 - ஈரானிய மன்னர் ஷா கெய்ரோ மருத்துவமனையில் காலமானார்.
- 1972 07 28 - இந்திய பாகிஸ்தான் இடையே சிம்லா ஒப்பந்தம் ஏற்படுத்தப்பட்டது.
07 28 - பெரு நாட்டின் சுதந்திர தினம்.
- 1890 07 29 - புகழ்பெற்ற ஓவியர் வின்சென்ட் வான்கோ காலமானார். இரு நாட்களுக்கு முன் தன்னைத்தானே சுட்டுக் கொண்டார்.
- 1921 07 29 - ஜெர்மனியில் புதிய தேசிய சோஷலிஸ்ட் கட்சி (நாஸி)யின் தலைவராக ஹிட்லர் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார்.
- 1971 07 29 - மார்ஷல் டிடோ யுகோஸ்லாவியா ஜனாதிபதியாக மீண்டும் தேர்வானார்.
- 1981 07 29 - சார்ள்ஸ் - டயானா திருமணம் நடந்தது. இதன் தொலைக்காட்சி ஒளிபரப்பை 70 கோடிப் பேர் பார்த்தனர்.
- 1987 07 29 - இலங்கையில் இந்திய அமைதிப்படை வந்திறங்கியது.
- 1960 07 30 - காங்கோ விடுதலை அடைந்தது.
- 1498 07 31 - கொலம்பஸ் டிரினிடாடைச் சென்றடைந்தார்.
- 1980 07 31 - ஹிந்தி பின்னணிப் பாடகர் முக்தர் சிங் காலமானார்.

சூழலியல்!

விநாயகம்

பலபயன் பேர்டி

விழுதிட்டு ஊரோடு விருப்புடன் வாழ்ந்தநாள்
விலகியெங் கொளிந்து போச்சு
செழுமைநீள் வடிவுடைச் சீர்மனை மானிகை
சிதைந்துயர் மேடு ஆச்சு.

உழுதுநெற் பயிராக்கி உவப்புடன் ஒன்றிநின்(று)
உழைத்த மண் காடு ஆச்சு.
எழுங்கடல் படகோட்டி மீன்பிடித் தின்பமாய்
இருந்தநாள் அருகிப் போச்சு.

பழுதின்றி ஊரூராய்ப் பயணம்செய் துறவினைப்
பகிர்ந்தநாள் அகன்று போச்சு
குழுமிபிங் ககதியாய்க் கொலைவெறி சூழ்ந்திடக்
குழுறிடும மனங்கள் மூச்சு.

தொழுமாசைக் கந்தனைக் கதிர்காமம் தேடி நாம்
தொடர்ந்தநாள் தொலைந்து போச்சு
அழுதின்று வாழ்வதைத் தொடர்வதா வெல்வதா?
அதுவொன்றே கேள்வி ஆச்சு

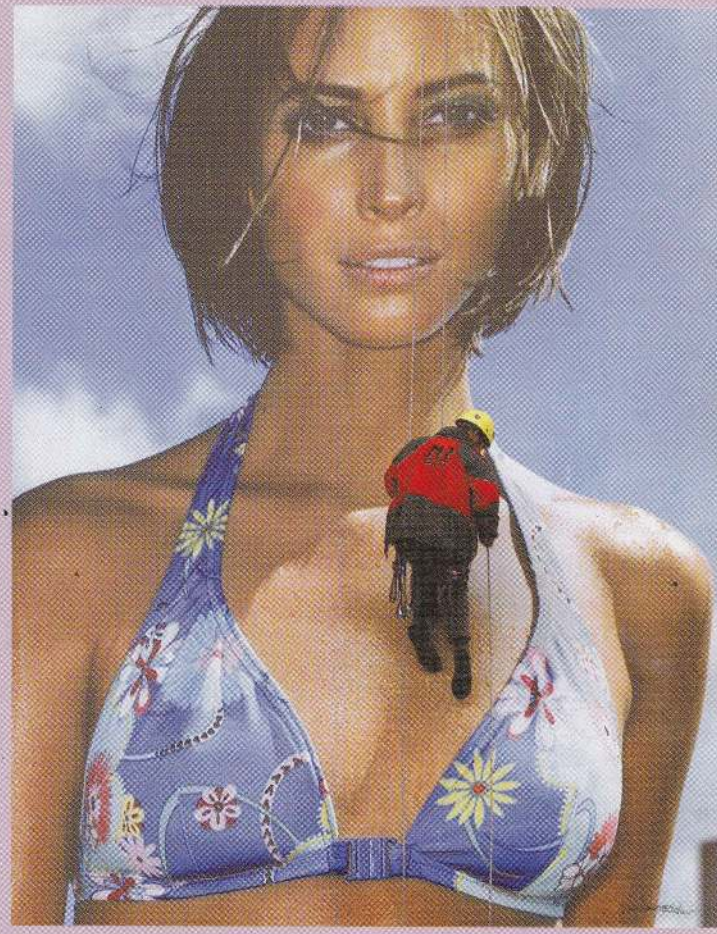
எதனைநாம் பெறுவதற் குயிர்கொடுத்த துலைகிறோம்
எழிலெலாம் சிதைந்து போச்சு
எதுவுண்டு அதுவேன்ன என்பதே மயக்கமாய்
எமையாரும் துயரம் ஆச்சு.

போரெனும் பேயாட்சி நீள்வதால் எஞ்சுதல்
போட்டியோ உயிர்கள் பொய்யோ
ஊரெல்லாம் பிணைக்குழி உறுதுன்பம் பலகோடி
உரிமையும் சுகமும் ஐயோ!

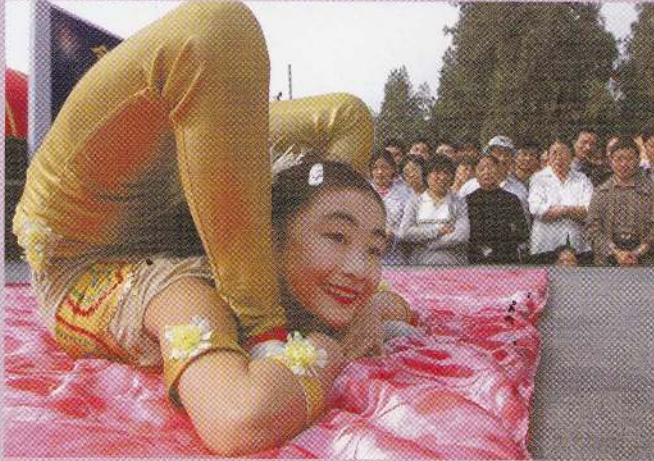
அழிவினைத் தொடர்ந்துநீள் அழிவினை விமர்சித்து
அழுவது என்ன முறையோ
விழியிலார் வழிகாட்டக் குழியினிற் தடுமாறி
வீழ்வதோ மக்கள் ஐயோ!

றப்பர் காதுகள்!

வழுக்கும் சரிவு; கவனம்!

உடம்பே றப்பராக!

வளர்ந்துவிட்டால் இன்னும் அதிக சாகசம் தேவைப்படும்!

வெயில் மறைக்கிறாரா?
சொக்களேர் விற்கிறாரா?

குதிக்கிறார்களா? பறக்கிறார்களா?

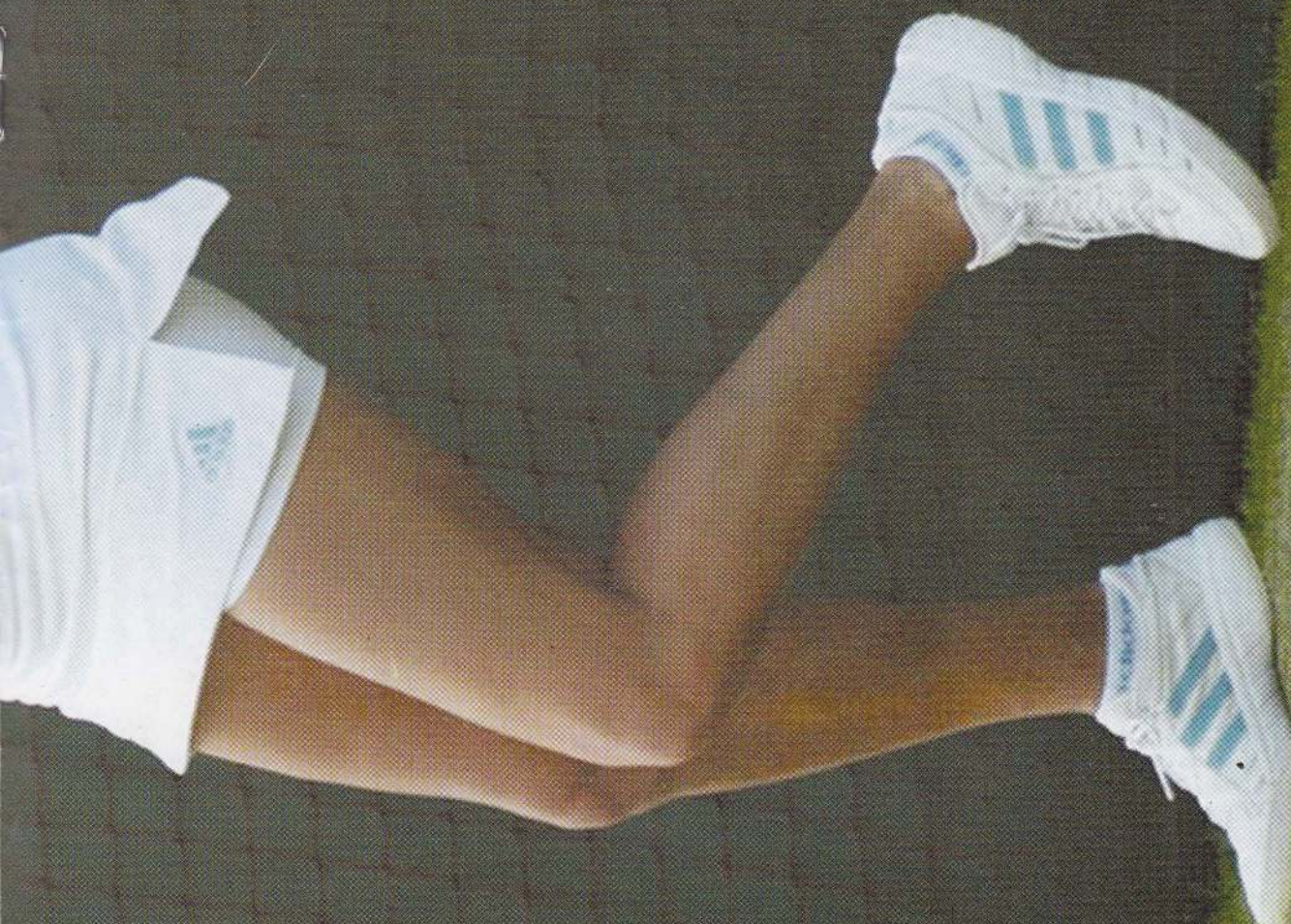
Rightized by Nooraham Foundation
nooraham.org | aayanaham.org

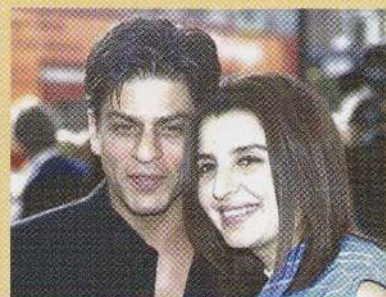
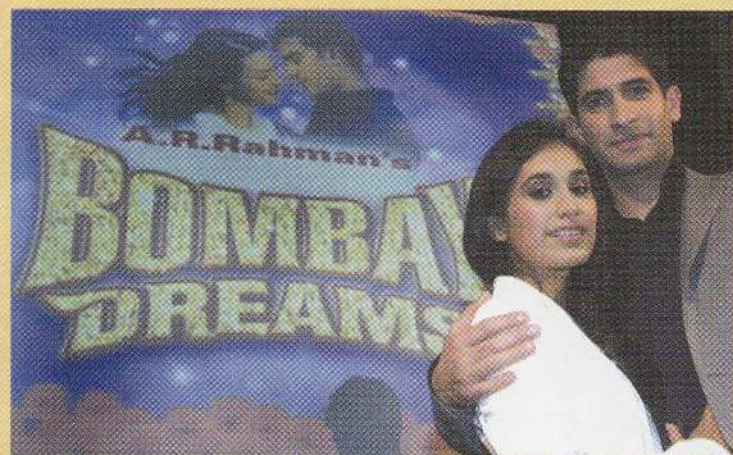
செருப்பின் அட்சியே சிறப்பென்று தெளிந்த மக்கள்!

ജൂൺ - 2002

ரஷ்ய டென்ஸ் நட்சத்திரம்
அன்னா கோர்னிகோவா

'பொம்பே ட்ரீம்ஸ்' சிறப்புக் காட்சிக்கு வருகை தந்த இந்தி நடிகர் ஷாருக் கான், 'பொம்பே ட்ரீம்ஸ்' படத்தின் கலையை அமைத்த பாராகானுடன்!

ஏ.ஆர். ரஹ்மானின் இசைத் திறமையை வெளிப்படுத்தும் வகையில் தயாரிக்கப்பட்ட Bombay Dreams என்ற ஆங்கிலத் திரைப்படம் கடந்த மாதம் லண்டனில் வெளியிடப்பட்டது. வெளியீட்டு விழாவில் மும்பைத் திரையுலகைச் சேர்ந்த ஜுஹி சாவ்லா, நசருதீன் ஷா, சுபாஷ் கை உட்பட பலர் கலந்து கொண்டனர்.

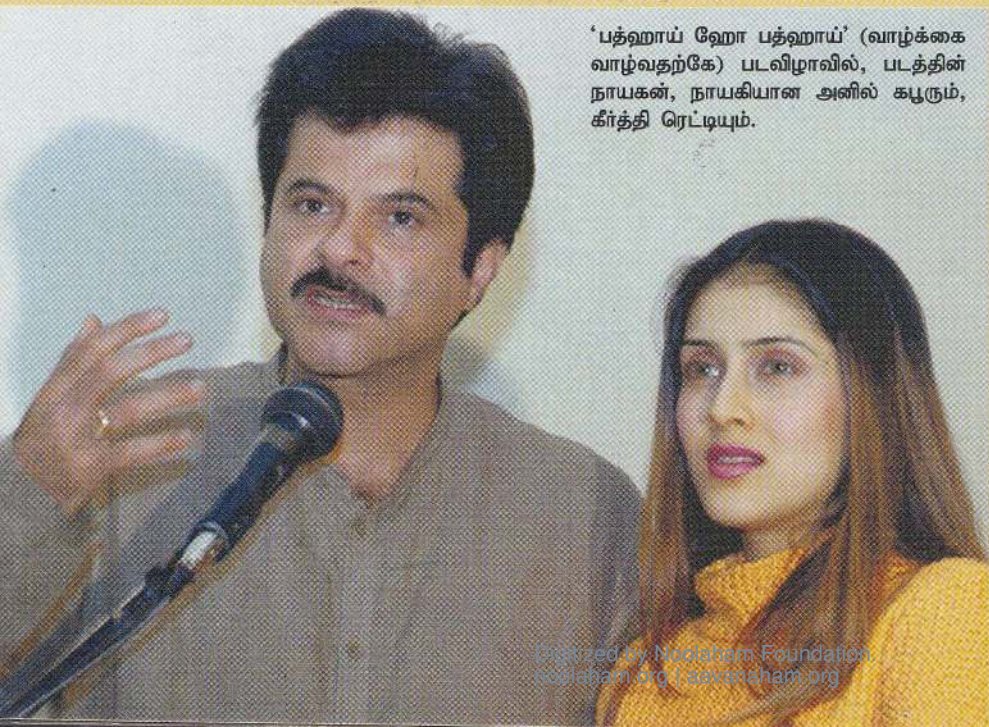
இப்படத்தின் தயாரிப்பாளர் அன்ட்ரூ லொயிட் வெப்பர். இங்கிலாந்து மற்றும் பல நாடுகளில் ஏராளமான பிரம்மாண்ட இசை நாடகங்களை அரங்கேற்றிய தியேட்டர் உலகின் ஜாம்பவான். ரஹ்மானின் இசையைப் போன்ற ஒரு சிறந்த இசை வடிவத்தை இதுவரை நான் கேட்டதில்லை என்று பரவசமாகிறார் வெப்பர்.

பிரிட்டிஷ் மற்றும் இந்தியர்களின் இணைந்த திறமையை வெளிப்படுத்துவதாக அமைந்துள்ளது 'பொம்பே ட்ரீம்ஸ்'. மும்பை திரைப்படத் தயாரிப்பாளரின் மகளான பிரியா, குடிசைவாசி ஆகாஷ் ஆகியோரைப் பற்றிய கதை. கதையை எழுதியவர் மீரா சியால். ஆஸ்கார் விருது பெற்ற பாடலாசிரியர் டொன் பிளாக் பாடல்களை எழுதியுள்ளார். இயக்கம் ஸ்மீவன் பிம்லாட். நடித்திருப்பவர்கள், பல காலம் முன்பே இங்கிலாந்தில் குடியேறிய ராஸா ஜா.ப்ரியம், ப்ரியா காளிதாஸும். இளம் காதலர்களிடையே எழும் 'ஈகோ' தான் கதை.

நரம்புகளை முறுக்கேற்றும் சுமார் இருபது பாட்டுகளை நாடகம் நெடுக அள்ளிவிட்டிருக்கிறார் இசைப்புயல். ஏற்கனவே இங்கே அவர் இசையில் 'ஹிட்'டான ரங்கீலாவின் 'யாயிரே', 'உயிரே'யின் 'தைய்ய தைய்யா...' போன்ற நெஞ்சில் நிற்கும் தேன் மெலகுகளையும் இணைத்துவிட்டிருக்கிறார். ஏறத்தாழ 45 லட்சம் பவுண்ட் (67 கோடி ரூபா) செலவில் இந்த இசைநாடகத்தைத் தயாரித்திருக்கிறார் வெப்பர். ரஹ்மானின் இசை, வெள்ளை ரசிகர்களை ஈர்த்துவிட்டால் வருங்காலத்தில் பல ஹொலிவுட் - இந்திய கூட்டுத் தயாரிப்புகளுக்கு வாய்ப்பிருக்கிறது. ஏற்கனவே கொலம்பியா நிறுவனம் ஒரு மெகா படத்திற்கு ரஹ்மானிடம் பேசியிருக்கிறதாம்.

'காலாஸ்.. காலாஸ்..' என பரவசத்திலிருக்கிறார்கள் பாலிவுட் ரசிகர்கள். 'கம்பெனி' படத்தில் வரும் அந்தப் பாடலுக்கு செக்ஸியான நடனத்தால் திக் ஏற்றியிருப்பவர் இஷா கோபி்கர். அடுத்த படத்தில் நாயகியாக்குவதாக தயாரிப்பாளர் வாக்களிச்சு... இந்த ஒரு பாடலுக்கு ஆட்சு சம்மதித்தாராம் இஷா.

'பத்றாய் ஹோ பத்றாய்' (வாழ்க்கை வாழ்வதற்கே) படவிழாவில், படத்தின் நாயகன், நாயகியான அனில் கயூரும், கீர்த்தி ரெட்டியும்.

மும்பையில் நடந்த 'எறாஸ் 2002' நிகழ்ச்சியில் ஹிந்தித் திரைப்படப் பாடலுக்கு ஆடுகிறார்கள் அக்ஷய் குமாரும், ரியா ஷென்னும். தயாரிப்பாளர்கள் சங்கத்திற்கு நிதி சேகரிப்பு நிகழ்ச்சி.

மோட்டார் சைக்கிள் அந்த வீட்டின் முன் நின்றது. மடியிலிருந்து பிள்ளையை இறக்கி விட்டு பைக்கிலிருந்து இறங்கினாள் ஷிப்ரா. கணவன் சபீக் பைக்கை நிறுத்திவிட்டு வர அந்தப் பெரிய கேட்டை வாட்ச்மேன் திறந்து விட்டார். முற்றத்தினுள் நுழைந்ததும் ஷிப்ரா மலைத்துப் போனாள்.

அம்மா! என்ன அழகான சூழல். தரையெங்கும் கிரனைட் கற்கள் பதித்திருக்கும் வீட்டின் மேல், முகப்பில் காணப்படும் விளக்குக்குப் பதில் வீட்டு வாசலுக்கு நேரே தரையின் இருபுறமும் நீண்ட குழல் போன்ற விளக்கு எரிந்தது. விளக்கின் ஒளியில் பயர் ப்ளேஸ் மரங்கள் நெருப்புப் பொறிகளாய்த் தெரிந்தன. பெரிய பெரிய பூச்சாடிகளில் விதம் விதமாய் மரங்கள். முன் முற்றத்தின் அலங்காரத்திலேயே ஷிப்ரா அதிர்ந்து விட்டாள்.

இந்த வீட்டுச் சொந்தக்காரன் ஹனிபா அவளை எத்தனையோ தரம் பெண் கேட்டு விட்டான். எக்கச்சக்க சொத்து பத்துக்கள் உள்ளன. ஆனால் புத்தள நகரத்து ஆணாதிக்க சமுதாயத்தின் நடத்தைக் கேட்டையும் கொண்டவன்.

“ஹனிபாவுக்கு ஒவ்வொரு தோட்டத்திலும் ஒவ்வொரு பொம்புளயாம்”. இக்கதை கேள்விப்பட்டவுடன், அவள் வேண்டாமென்று ஒற்றைக் காலில் நின்றாள். எந்தப் பெண்ணுக்கும் தன் தந்தையைப் போன்ற ஆண்களைத்தான் பிடிக்குமாம். அவளுக்கும் அவளது தந்தையின் குணத்தை ஒத்த ஆணையே மணக்க வேண்டும் என்ற எண்ணந்தான்.

அவளுடைய தந்தை ஒழுக்கக் குன்று. அவளுடைய தாயின் அழகில் மயங்கி பெண் கேட்டு, முடித்து வேறு எந்தப் பெண்ணையும் ஏறிட்டுப் பார்க்காதவர். “தோட்டமிருந்தாலும் பொம்புள இல்லாத நல்ல ஆள்”. புத்தளத்து ஆணாதிக்க சமுதாயத்துக்கு “கொஞ்சம் சவுத்து ஆள்”.

ஆனால் அவளுடைய சின்னம்மா முடித்த மாப்பிள்ளையின் அட்டகாசம் ஊர் அறிந்தது. “ஆம்புள எண்டால் இனி அப்புடி இப்புடித்தான் இருப்பார். அஜெஸ்ட்பண்ணு” என்போரின் கதைகளை கேட்க முடியாமல் கண்ணீரும் கம்பலையுமாய் காலத்தை கழிக்கும் சின்னம்மா.

அது ஷிப்ராவை பெரிதும் பாதித்தது. “பிச்சைக்காரனாக இருந்தாலும் ஒழுக்கமானவனாக இருக்கணும்” சின்னம்மாவின் புலம்பலை கேட்டு வளர்ந்து, அவளை வேண்டாம் என்றாள்.

அதனால்தான் வாப்பா பார்த்த ஒழுக்கமான சபீக்குடன் வாழ்க்கை வசந்தமாக இருந்தது. சாதாரண வீடு, வாசல், சாதாரண வாழ்க்கை. ஆனால் சந்தோசமாக இருந்தது.

இப்பொழுது இவ்வீட்டினுள் கால் வைத்த அந்த வீட்டின் முன்புறம் நெஞ்சைப்

பிளந்தது. ஒரு பூச்சாடி வாங்கக்கூட யோசிக்கும் சபீக்கின் ஆசிரியர் சம்பளம் நினைவில் வந்தது. “ஹம்...ம் தன்னையும் மீறி பெருமூச்சு விட்டாள்.

“வாங்க.. வாங்க...” நகைக்கடையாக நின்று ஹனிபாவின் மனைவி வரவேற்றாள். ஏனோ அவளுக்கு உள்ளூக்குச் செல்ல மனம் வரவில்லை.

“இன்ஷா அல்லாஹ் தம்பிக்கு 10ம் திகதி கலியாணம் கட்டாயம் வாங்க” கஷ்டப்பட்டு வரவழைத்த சிரிப்புடன் கூறினாள்.

“ஆ... இன்ஷா அல்லாஹ் வாரோமே. இருங்க எதுவும் குடிச்சிட்டு போங்க” ஹனிபாவின் மனைவி குஷன் செட்டை காட்டினார். “குஷன் செட் மட்டும் ஒன்றரை இலட்சமாம்” யாரோ சொன்னது நினைவுக்கு வந்தது.

சபீக்கிற்கும் ஷிப்ராவை ஹனிபா பெண் கேட்ட கதை தெரியும். இன்று அவரின் மாளிகையைக் கண்டுவிட்டு ஏங்கி நிற்கும் மனைவியை பார்க்கையிலே சொல்ல முடியாத ஒரு வேதனை சபீகினது மனதை ஆட்கொண்டது.

அவன் கூட கேலியாக கேட்டதுண்டு. “ஏன் அந்த கோஷல்வரனை விட்டுட்டு இந்த பிச்சைக்காரனை முடிச்சீங்க?”

“எனக்கு ஒழுக்கமானவர்தான் வேணும். அதனால் தான் முடிச்சேன்” அவளுடைய முகத்தில் சந்தோசமும் நிம்மதியும் தெரியும்.

“எல்லாமே மாயையோ..” அந்த வாடிப் போன முகம், அந்த வீட்டின் பளபளப்புக்கு எதிரில் ‘தாங்கள் ரொம்பவும் இல்லாதவர்களாய்..’

திடீரென ஓர் வித்தியாசமான அழகுரல் கேட்டு திடுக்கிட்டு திரும்பினால், வேலைக்காரன் ஒரு கறுத்த குழந்தையைக் தூக்கிக்கொண்டு ஓடினான். அதன் முகம் கண்டு ஷிப்ராவும் சபீக்கும் திகைத்தனர். அசல் மொங்கலைட்.. கறுப்பு அதன் வித்தியாசத்தை அதிகரித்தது. அது அழுதபோது பார்க்கவே சகிக்க முடியாமல்...

“ரிபாய் இங்க ஏண்டா புள்ளய கொண்டு வந்தாய், கொண்டு போ” என்று வேலைக்காரனை ஹனிபாவின் மனைவி கோபத்துடன் அதட்டினார்.

“இல்லம்மா சரியா கத்துது” வேலைக்காரன் தடுமாறினான்.

“நாங்க வாரம்” சட்டென்று கீழே குனிந்து தன் குழந்தையைப் பார்த்தாள். வெள்ளை வெளேரென்று அழகாக, ஹைப்பரைட் கவுனிலும் கழுவித் துடைத்த பாப்பிள்ளை போன்று...

சட்டென்று குழந்தையை அள்ளித் தூக்கி முத்தமிட்டாள். வெளியே வந்து மோட்டார் சைக்கிளில் ஏறும்போது சபீக் அவளைப் பார்த்தான். அவள் கண்களில் வழமையிலும் பளிச்சிடலும் அழகும் கூடியிருந்தன.

மணியி
புத்தளம்
சமீப

புரியாத போதனை

எனக்கு மட்டும்தான் இந்த வாழ்க்கையென்றிருந்தேன் தவறு - அது எல்லோருக்கும் சொந்தமென்றாய் சரி. எல்லோரும்? என்றபோது நான்தான் அந்த எல்லோரும் என்றுவிட்டாய். - எனக்கு பிறந்தது புதிய இலக்கணமொன்று.

பார்வைக்குத்தான் கண்கள் என்றேன் தருணத்தில் முடிவிற்ப்பதே அதிக நன்மையென்றாய்.

சரி - வழமையைவிட அதிகமாய் உறங்கிவிட்டேன். தவறு என்றாய். ஆழ்ந்த உறக்கத்தில்தானே முழுமையான கனவு வரும். இது உனக்கும் தெரியும்.. ஆனால்....

விழிகளால் படிக்கலாமென்றேன். ஏற்பது போல் ஐடை செய்தாய். எடுத்தேன் வைரமுத்துவின் 'தண்ணீர் தேசத்தை முறைத்தாய் முடிவிட்டேன். வரிகளை விட வலிமைசூடிய மொழியும் உண்டோ? புரியவில்லை. ஆனாலும் அதைக் கேட்கும் துணிவுமில்லை எனக்கு.

மாலையை ரசிக்க நிலா என்றேன். மடையா என்பதுபோல் வெகுண்டெழுந்தாய் அடங்கிவிட்டேன் ரசனைக்கு நிலாவைவிட வேறு எதுவுமுண்டோ! யோசித்தேன். ஓ! தன் முகமே நிலாவென சொல்கின்றாளே! - இன்னும் பெளர்ணமிக்கு நாட்கள் உண்டு.

எனக்கு கோபம் வரவில்லை. ஞானமல்லவா பிறந்துவிட்டது. மடம் இல்லை. மலை இல்லை. மாலையும் இல்லை - இருந்தும் துறவிபோலவே என்னை உணருகின்றேன்.

- எஸ். சாந்தகுமார்
யாழ், பல்கலைக்கழகம்.

விடிந்திருக்கு

இதமான தென்றல், பால்வடியும் நிலா... மணக்கும் மண்வாசம் - வீதியோரங்களில்... கூட்டமாய் நின்று ஊர்வம்பளக்கத் தூடிக்கும்... என்னேக மனசு, மல்லிகை சுமந்து... பாட்டி கதை கேட்கக் காத்துக்கிடக்கும் நிலா முற்றம்... யாவுமொரு கற்பனையாய் தெரிய... இரவை; முழுவுதாய் உலகு சுமக்குமுன் ஊரடங்க... உள்ளங்களும் வீடொதுங்கும்.

முன்பொருநாள்... இதுபோன்றதோரிரவில் எதிர்விட்டு மாமி மனசுள்ள மாமா... பிள்ளைகள் ஒன்றிரண்டு... அம்மா நினைவு படுத்த அமைதியும் அமைதி கொள்ளும். பயந்து நடுங்கி... படலைக் கதவடைத்து; கோழிக்குஞ்சுகளாய்... குடிசையின்... ஒவ்வொரு ஓட்டைகளுக்கும் 'ஒட்டுப்' போட்டு... மனத்திருப்தியொன்றிற்காய்... மடியில்... அடுக்களையாபுதம் சுமந்து... வெளியில்... பனயோலைவேலியின், சரசரப்பிற்கும் பயந்து; உள்ளுக்குள் - குறட்டை விடும் குழந்தையின் குரல்வளையையும் பிடித்துவைத்து நுளம்புக்கும் வலைவிரித்து... எழுந்திருக்க... வெளுத்துருக்கே கிழக்கு விடிந்திருக்கு எழும்பு.

- "முபா"
பொத்துவில் 01.

பசித்த நாட்கள்....

அடுப்பங்கரைப் பூனை அது பசிக்குப் புலம் பெயரும்

பக்கத்துப் புகை மணத்து அடிவயிறறில் உயிர்குடிக்கும்

முடிய உலைப்பானைக்குள் அடைபட்ட காற்றுக்கு முச்சுத் திணறும்

துலக்கிய பாத்திரங்கள் தூசு பட்டு மணம் வாடும்

உறிக்கயிறு சுருண்டு உயர்க் கேறி அமர்ந்திருக்கும்

அடுக்கிய விறகுக்குள் -புது இயற்கை வட்டம் குடியேறும்

மட்டை வரிசுகளில் வெற்றுப்பைகள் இசை பாடும்

எச்சங்கள் அள்ளும் வேலை எமக்கிருக்காது

எதற்கெடுத்தாலும் கோபம் எரிந்து விழும்

எந்த நிலையிலும் முகம் செப்பனிட முடியாது

வெட்கத்தை விட்டுத் தள்ளி வேதனையை கொட்டச் சொல்லும்

ரோச முதிர்த்து உறவுகளை உதவி கேட்கும்

எண்ணிய கருமங்கள் செப்பனவே அமர்ந்திருக்கும்

அன்னை வரவுநோக்கி அங்கலாய்ப்பாய் முகம் பார்க்கும்

அண்ணன் தம்பி அனைவருமே அழுது புலம்பச் செய்து விடும்

மரணித்து விடலாமா மனமெண்ணி மறையும்

தோழி சிரிக்க உடல்நொந்து கொட்டாவி உயிர்சொரியும்

பாடசாலைப்பை சுழற்றிவிட்டு பாயோடு சுருளச் சொல்லும்

புத்தகம் விரோதிகளாய் படை எடுத்து முன் நிற்கும்

ஊற்றுப் பேனாவை கை உதாசீனப்படுத்தும்

விளக்கொரிய விட்டு முகம் மேசையை முத்தமிடும்

ஆபிரகாம் ஏழைச்சிறுவன் அமெரிக்க ஐனாதிபதி பொய்யாகி போய்விடும்

காறாத்தல் பாணுள் உலகம் மனஞ்சொல்லும்

பொறுமைச் சிறையில் எமக்கு விடுதலை கிட்டும்

வறண்ட தொண்டை காய்ந்து வடிவிறக்கும்

அகன்ற வயிறு பார்க்க மனங்குமுறும்

உயிழ்நீர்ச் சுரப்புகள் தொழிற்பாடு நிறுத்தி விடும்

இறந்தவர் திதி பார்த்து இரவில் பெட்டிக்கு தவங்கிடக்கும்

வீதி வீதியாய் அலைந்தோட மழைக்காளான் மவுசேறும்

சோகப்பாடல் சுகமாய் கண்ணீரை வரவழைக்கும்

வெற்றுப் பேணிக்குள் வெள்ளிக்காசு தினங்களவு வரும்

மாலை கொண்ட நித்திரைக்கு மறுகாலை விடை கிடைக்கும்?

- திக்கம் - ரமணி

முத்தம்

மௌனத்தால் பேசும்
மகத்தான யாவை!

கண்களைக் கண்களால்
கௌவியபடி
உதடுகள் எழுதும்
உணர்ச்சியுள்ள புதுக்கவிதை!

நிமிஷ நேர நீம்பில்
பிறப்பையும்
இறப்பையும்
புரியவைக்கும் அனுபவம்!

மொழி தெரியா மழலையால்
பேசத்தெரிந்த
ஒரேயொரு
ஒற்றை வாக்கியம்!

கோடி வார்த்தைகள் - இங்கு
கொட்டியுள்ள போதும்
'அவர்கள்' அடிக்கடி
தேடிப் பாவிக்கும்
முற்றுப்புள்ளி! - இதனை
இட்டுக் கொண்டால்
'முற்றும்' என்பது பொருளல்ல!
ஆத்மா அணையும் வரை
பற்றும் என்பதே பொருள்!

முத்தம்....
'நான்கை'க் கூட்டும் போது
ஒன்றென வரும்
கணித அதிசயம்!

விஞ்ஞானி பார்வையில்-வெறும்
ஹோர்மோனின் கோளாறு!
தயலினின் கலப்பு!
மாப்பொருளுடன்
மனசுக்குச் சமிபாடு!
'லொஜிக்கல்' பாஷையில்
உதடுகள் ஒட்டி உள்ளது
ஆகவே
உறவுகள் கிட்டி உள்ளது!
வைத்தியப் பார்வையில்
உயிரொன்றின் உற்பத்திக்கு
உதடுகள் செய்து கொள்ளும்
உணர்ச்சி ஒப்பந்தம்!

முத்தம்....
உண்ணல், உளறல் தவிர
உதடுகள் புரிகின்ற
ஓ.வர் டைம்!
காதல் துறையினர்
அடிக்கடி
போட்டுத் தளர்த்தும்
உணர்வடங்குச் சட்டம்!!

இந்தப் பூக்களின்
போராட்டத்தில்
இன்...லு...ம்
உரமாகிப் போவது
உதடுகளல்ல
உறவுகளே!!

- ரீ.ரீ. மயூரன்
யாழ்.

எப்போது விடியும்?

கறுப்புத்தரை போர்த்த
வெறுப்போடு வானம்
வாத்தருந்தது.
கண் சமட்டிச் சாத்தரும்
வண்மன்களைக் கூட
கருமேகங்கள் தமக்குள்
பதுக்கக் கொண்டன.
வெளிச்சத்தன் சாயல்
துளிகூட இல்லை!
தூரத்தே -
சப்பாத்துக்களின் சப்தங்கள்!
நாய்களின் குரைப்புகள்!
மெதுவாய்த் தேடினேன்;
தலையணைக்குள்
பத்திரமாய் அடையாளஅட்டை!
தூக்கம் விலகிப் போய்
ஏக்கத்தோடு கேள்வி பிறந்தது!
'எப்போது விடியும்?'
விடையின்றி இருள்
விளையோடு தொடர்ந்தது.

- சுழிபுரம் த. பிரபாகரன்.

பெண்பாட்டி செத்தமாதிரி ஒரு இரவு

இரவு - வானத்தில்
வெள்ளிகள் இல்லை.
மொட்டையன்
தலை மாதிரி வானம்!

நிலவின் -
கையில் ஒரு பொல்லு!
மேகம் - அங்குமிங்கும்
ஒடித் திரிந்தன.

என் - பாய் முழுக்க
வெள்ளிக் கூட்டம்,
உறக்கத்தை குழப்பியபடி -
சில வெள்ளிகள்!

தெரு நாய்கள் -
ஊரையிட்டன வெள்ளிகளின்
உருப்படியை கண்டு!

வானத்தை -
துண்டு போட யாரோ
வந்ததாக மேகங்கள்
குசுசுத்தன.

இரத்த வாடை,
சதைத் துண்டுகள்
எனக்குள் -
மீண்டும் வந்து போயின.

நிலவின் அழகை குரலை,
காற்று -
அள்ளி வந்து அரட்டியது.
நான் -
மீண்டும் என்னை
எனக்குள் பாதுகாத்து
உறக்கத்தை தொடர்ந்தேன்.

- முகமட் அபார்

உன்னைச் சந்தித்த பிறகுதான்!

என் நினைவுச் சிறகுகளை
வருடி வருடி
உணர்வு உரமுட்டி
சந்தோஷ வானில்
சஞ்சரிக்க விட்ட உனக்கு
சாகும்வரை நன்றிகள்!

நாட்களை யுகங்களாக்க
நங்கையே உன்
சொற்களுக்குத்தானே முடிந்தது!

வேதனை என்ற சொல்லிற்கு
வேறு அர்த்தம் தந்து
விட்டுப் போனவன் நீயல்லவா!

நரம்பு முனைகளைப் பூப்பிக்கவும்
நாடி நாள்ங்களில்
நாதமிசைக்கவும் செய்யுந்திறன்
உன் பார்வைகளுக்குத்தானே!

அந்த இனிய குயிலின்
குரலிசையை விடவும்
உன் மெல்லிய மௌனந்தான்
எனக்குப் பிடித்தது.

என் இதயப் பரப்பெங்கும்
நீ நகங்களால்
இட்டுச் சென்ற கீறல்கள்
என் ஆயுள் ரேகையின்
சிக்கனமாய்...

வலியின் சுகங்களையும்
ரணங்களின் வாசனையையும்
இரசிக்க முடிந்தது
உன்னைச் சந்தித்த பிறகுதான்!

யாராலும் அனுபவிக்க முடியாத
யதார்த்த உண்மைகளை
என்னைச் சுற்றி
கட்டியெழுப்பிவிட்டவன்
நீயென்பதால்தான்
உன் நினைவுகளுக்குள்ளேயே
கட்டுண்டு போய்க் கிடக்கிறேன்!

- ஆ. ஜென்சன் றொனால்ட்,
ஈச்சமோட்டை.

இவ்வுலக வாழ்க்கை

இதயங்களில் இரத்தங்கள் காயவைத்து
இளமைகளில் எழில் காற்றை ஓய வைத்து
துயரங்களில் மகுடங்கள் சூடிக்கொண்டு
வாழ்ந்திடத்தான் எமக்கு இவ்வுலக
வாழ்க்கையா?

- ம. அமலராஜ், அளவெட்டி.

சாந்தி சொல்லும் கவிதைகள்

ஜீவிதம் பற்றியதான நம்பிக்கைகள்
நட்சத்திரங்களாய் உதிர்ந்தொரிகையில்
ஆகாயமென விருடவித்த மனசு
புரியுள் புதைந்து தடிக்கிறது பற்ற.

தோற்றுத்தான் போயின
நேற்றுவரை நிகழ்ந்த எல்லாமும்.

வெறுமையாய்க் சுழிபுரம்
இன்றைப் பொழுதுகளின் இருக்கில்
செத்தமுசித் தொங்குது வாழடி நாரி.

ஒவ்வொன்றை செய்ய எண்ணுகையில்
முயன்று முயன்று பின் தோற்று
தோற்றதின் பின்பும் முயன்று...
தோற்று,
ஏகாந்த ராத்திரி வெளியாய்
விரிந்த பெருந்துயர் மீதவில்
குறுகிற்று ஜீவிதப்பற்று.

சிறுபராயம் முதற் கொண்டு,
நிலவுமாதிரித் தெரிந்த களி களவுகள்;
இள நட்சத்திரங்களாக மினனிய
நம்பிக்கைக் கதிரிகள்
எல்லாமும் எரிந்து பெரும்
சாம்பற் திடலாயின.

சுற்றமும் பற்றியெரிதல் வெக்கையுள்
மனசு மீளவும் தடிக்கிறது.

நிஜம் தேடித்திரியிய செய்கைகள்
நிமிர்வற்றுக் குறுகின கூனி.

இனியெவ்வாறும் வீடிதல் நிகழும்
என்றென் அகஞ் சொல்லச் சொல்ல
அமுதிற்றுக் கூனி.

ஜீவிதம் பற்றியதான
எல்லா நம்பிக்கைகளும்
உதிர்ந்தொரிகையில்;

இனியென் செய்தல் தகுமென,
மனமலறித் துடிக்குங்கால்
ஆத்மாவுக்குள் நுழைந்து
மெல்லென்ச சாந்தி
சொல்லுமென் கவிதைகள்.

- முல்லை முஸ்ரிபா

மணிக்ஞலப் பரப்ச்சல்

33வருடங்களுக்கு முன்பு, இந்தப் புவிக் கோளத்துக்கு அப்பாலும் தன் இருப்பை விஸ்தாரப்படுத்தும் பயணத்தில் மாபெரும் பாய்ச்சலை மனிதன் நிகழ்த்தினான். 1969 ஜூலை 20ம் திகதி பூமியிலிருந்து மூன்று விண்வெளி வீரர்களைச் சுமந்து சென்ற அப்பல்லோ-11 நிலவின் தரையில் இறங்கியது.

ஜூலை 21ம் திகதி அதிகாலை 3.56க்கு நல் ஆம்ஸ்ட்ரோங் சந்திரனில் தன் காலடியை வைத்தார். “ஒரு மனிதனின் சிறிய காலடி இது. ஆனால் மானிட இனத்தின் மாபெரும் பாய்ச்சல்” என்று அவர் பறைசாற்றியதை, 250,000 மைல் தொலைவிலிருந்து பூமியின் கோடானகோடி மக்கள் கேட்டுப் பரவசமடைந்தார்கள். முதல் மனிதர் சந்திரனில் இறங்கி நடமாடித் திரிந்ததை தொலைக்காட்சியில் கண்டு களித்தார்கள்.

நினைக்க முடிந்ததை எல்லாம் செயலாக்க வல்ல மனிதன் ஒருநாள், நிலாவைப் பிடித்துத் தரக் கேட்கின்ற சிறுகுழந்தை ஆசையைப் பூர்த்தி செய்தான்.

மனித இனத்தின் மாபெரும் முன்னடி

- சி. விஜயபாரதன்

“இது மனிதன் வைக்கும் ஒரு சிறு காலடி! ஆனால் மானிட இனத்துக்கு மாபெரும் பாய்ச்சல்!” (One Small Step for a Man; One giant leap for Mankind)

என்று பறைசாற்றி அருகில் இருக்கும் அடுத்த அண்ட கோளமான சந்திர மண்டலத்தில் முன்னடி வைத்தார் முதல் விண்வெளித் தீரர் நீல் ஆர்ம்ஸ்ட்ராங். இருபதாம் நூற்றாண்டில் புரட்சி ஏற்படுத்திய நூதன மாபெரும் மகத்தான சாதனைகளில் உச்ச இடத்தைப் பெறுவது இது ஒன்றுதான்! பிரமாண்டமான புவி சர்ப்பை மண்டலத்தைத் தாண்டி, சந்திர சர்ப்பு மண்டலத்தை வட்டமிட்டு, நிலவுத் தேரை இறக்கி, இரு விண்வெளி வீரர்கள் தரையில் நடமாடி, பாதுகாப்பாய்ப் பூமண்டலத்துக்கு மீண்ட விஞ்ஞானப் பொறியியல் சாதனையே முதல் இடம் பெறுகிறது! மனிதர் கற்பனையில் உதித்துக் கவிதையிலும், கதைகளிலும், காவியங்களிலும் இயற்றிப் புகழ்ந்த வெண்ணிலவை நேரில் கண்டு, கருநிலவு என்று கண்டு பிடித்தது மாபெரும் மானிட சாதனையே!

விண்வெளிக்கு மனிதனின் ஆரம்பக் கட்டப் பயணங்கள் பலவற்றை சோவியத் ரஷ்யா மேற்கொண்டது. அமெரிக்கா அடுத்தடுத்து வெற்று விண்கோள்களை அனுப்பியும், ஒற்றை மனிதன் ஓட்டும் பல “புதன்” விண்சிமிழ்களை (Mercury Spacecraft) ஏவியும், பிறகு இரட்டை மனிதர் இயக்கும் பல “ஜெமினி” விண்குமிழ்களைச் (Gemini Spacecraft) சுற்ற வைத்தும், இறுதியில் முவர் முடுக்கும் “அப்பொல்லோ” விண்குறித் திட்டங்களை (Appollo Space Missions) அமுலாக்கியும், மனிதனைச் சந்திர தளத்தில் நடமாட வைக்க இமாலய முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. 12 ஆண்டுகள் 22 பில்லியன் டாலர் செலவில் இவை செய்யப்பட்டன.

1961 மே மாதம் 24ம் திகதி அமெரிக்கா ஜனாதிபதி ஜோன் எஃப். கென்னடி, சந்திர மண்டலப் பயணத்துக்கு அமுத்தமாக அடிகோலி, “1970ஆம் ஆண்டு முடிவுக்குள் மனிதன் ஒருவனைச் சந்திர மண்டலத்தில் இறக்கி நடமாட வைத்து, அவன் பாதுகாப்பாய் பூமிக்குத் திரும்பும் ஒரு குறிக்கோளைச் சாதிக்க, இந்த தேசம் உறுதி எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்”

என்று கட்டளையிட்டுக் கடிகாரத்தை முடுக்கிவிட்டார். விஞ்ஞானிகள் சறுசறுப்பாகச் செயல்பட ஆரம்பித்தனர்.

பயிற்சி பெற்ற விண்வெளி விமானிகள் நீல் ஆர்ம்ஸ்ட்ராங் (Neil Armstrong), மைக்கல் கொலின்ஸ் (Michael Collins), எட்வின் அல்ட்ரின் (Edwin Aldrin) ஆகிய மூவர் நிலவுப் பயணத்திற்கெனத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார்கள்.

நீல் ஆர்ம்ஸ்ட்ராங் ஒஹையோ வாபகொனிடாவில் (Wapakoneta, OH) 1930ஆகஸ்ட் 5ஆம் திகதி பிறந்தார். ஆறாவது வயதில் ஆகாயத்தைப் பார்த்து விமானத்தில் பறக்க அழைத்துச் செல்லும்படி தந்தையை வற்புறுத்தினார். அவரது கனவு நிரந்தரமாய் நிறைவேறி தனது 16ஆம் வயதில் விமான ஓட்டுனர் அனுமதி (Pilot Licence) பெற்றார். 1947இல் கடற்படை ஆகாயப் பயிற்சி (Naval Air Cadet) மாணவரானார். பேர்டே பல்கலைக்கழகத்தில் (Purdue University) அவர் விமானவியல் பொறியியல் துறை (Aeronautical Engineering) படிக்கும்போது, 1950இல் கொரியன் யுத்தத்தில் பங்கெடுக்க நேரிட்டு போரில் காயப்பட்டார். ஒலிமீறிய (Supersonic) வேகத்தில் ஓடும் ஜெட் சண்டை விமானங்களை 1100 மணிநேரம் ஓட்டியும், X-15 ரொக்கெட் விமானங்களை இயக்கியும் மிக்க அனுபவம் பெற்றவர்.

“தேசிய விண்வெளிப் பயண ஆணையகம் National Aeronautics & Space Administration) நாசாவில் (NASA) சேர்ந்து, ஜெமினி 8 (Gemini 8) விண்சிமிழ் ஆட்சி விமானியாக (Command Pilot), டேவிட் ஸ்கொட்டுடன் (David Scott, Co-Pilot) மனிதர் அற்ற அஜினா ரொக்கெட் (Agena Rocket) சிமிழுடன் விண்வெளி இணைப்புக் கையாட்சியை (Space Docking Maneuver) முதன் முதல் செய்து காட்டினார். அப்போது ஒரு ரொக்கெட் எஞ்சின் பழுதுபட்டு இடையூறு செய்கையில், நீல் ஆர்ம்ஸ்ட்ராங் ஜெமினிச் சிமிழைத் துரிதமாய்ப் பிரித்து, ஆட்சி ஏற்பாட்டைக் கட்டுப்படுத்தி, அபாயத் தப்புவிக்கும் (Emergency Splashdown) முறையில் பசிபிக் கடலில் பாய்ந்து காப்பாற்றினார். 1969 ஜூலை 20இல் கரி நிலவில் முதலில் கால் வைத்த உலக மனிதனாகி, விண்வெளிப் பயணச் சரித்திரத்தில் நிரந்தர இடம் பெற்றார். நாசாவிலிருந்து வெளியேறி, 1971 முதல் 1979வரை ஒஹையோ சின்சினாடிப் பல்கலைக்கழகத்தில் அண்டவெளி விமானப் பொறியியல் பேராசிரியராகப் பணியாற்றினார்.

விண்வெளி விஞ்ஞானத்தில் நிபுணர் எனப்படும், எட்வின் யுஜீன் அல்ட்ரின் (Edwin Eugene Aldrin) நியூ ஜெர்ஸி மான்ட்கிலைரில் 1930 ஜனவரி 20ம் திகதி பிறந்தவர். நியூயோர்க், வெஸ்ட் பாயின்ட் (West Point N.Y) அமெரிக்காவின் படைத்துறைக் கழகப் (Military Academy - 1951) பட்டதாரி.

கொரியா யுத்தத்தில் 66 தடவை பறந்து போர்க்குறித் (Combat Missions) தாக்குதலில் பங்கெடுத்த, அமெரிக்க விமானப்படை விமானி. 1963இல் கேம்பிரிட்ஜ் M.I.T பொறிக் கூடத்தில் விண்வீதி இயந்திரவியலில் (Orbital Mechanics) Ph.D பட்டம் பெற்றவர். 1966 நவம்பர் 11இல் ஜெமினி 12 விண்வெளிப் பயணத்தில், ஜேம்ஸ் லோவெல் (James Lovell) விமானியுடன் பறந்து ஐந்தரை மணிநேரம் “அண்டவெளி நீச்சல்” (Space Walk) செய்து, சூன்ய விண்வெளியில் மனிதன் பாதுகாப்பாக பணி செய்ய முடியும், என்று இயங்கிக் காட்டினார். அப்பொல்லோ11 பயணத்தில் சந்திரனில் நடமாடிய இரண்டாவது மனிதன் என்று விண்வெளிச் சரித்திரப் புகழ்பெற்றார்.

ரோமாபுரியில் 1930 அக்டோபர் 31ம் திகதி பிறந்த மைக்கேல் கொலின்ஸ் (Michael Collins) வெஸ்ட் பொயின்ட் படைத்துறைக் கழகத்தில் பயிற்சி பெற்று விமானப்படை விமானி ஆனவர். ஜெமினி 10 அண்டவெளிப் பயணத்தில் ஜோன் யங் (John Young) விமானியுடன் பறந்து, அஜினா விண் வாகனத்துடன் 475 மைல் உயரத்தில் இணைப்பு (Rendezvous) செய்து காட்டியவர். 1969இல் முதல் சந்திரப் பயணத்தில் ஆட்சிக் கூடகம் (Command Module) தன்னை சந்திர வீதியில் 60-75 மைல் உயரத்தில் நிலவைச் சுற்றிவந்து, ஆர்ம்ஸ்ட்ரோங், அல்டீரின் ஆகியோர் சந்திர தளத்தில் நடமிடும்போது, கண்காணித்துக் கொண்டு வந்தவர்.

விண்வெளிப் போட்டிகள்

மனித விண்வெளித் திட்டங்களை (Manned Space Programs) ரஷ்யாவும்,

அமெரிக்காவும் 1961 ஆண்டு முதல் நிறைவேற்றிச் சந்திரப் பயணத்திற்கு அடிக்கொலின.

ஏப்ரல் 12, 1961இல் ரஷ்யாவின் அகில விமானி (Cosmonaut) யூரி ககாரின் (Yuri Gagarin) வொஸ்டோக் (Vostok1) விண்சிமீழில் முதன் முதல் பூமியை ஒரு முறை வலம் வந்தார். அவரது விண்சிமீழ் 1.48 மணிநேரம் பறந்து பூமியைக் குவிமையப் (Focus) படுத்தி நீள்வட்ட வீதியில் (Elliptical Orbit), நெடு ஆரம் (Apogee) 203 மைல், குறு ஆரம் (Perigee) 112 மைல் உச்சியில் சுற்றி வந்தது.

அடுத்து அமெரிக்கா 1961 மே 5 இல் தனது முதல் விண்வெளி விமானி (Astronaut) அலன் செப்பர்டை (Alan Shepard) புதன் விண்சிமீழில் (Mercury Spacecraft) பறக்கவிட்டது.

வொஸ்டோக், புதன் திட்டங்களுக்குப் பிறகு, ரஷ்யாவின் வொஸ்க்ஹோட் (Voskhod) மற்றும் அமெரிக்காவின் ஜெமினி திட்டங்கள் நடத்தப்பட்டு, பல விண்வெளி விமானிகள் அண்டவெளி நீச்சலையும் (Space Walk) நெடுநாள் சுற்றுக்களையும் செய்து காட்டினார்கள்.

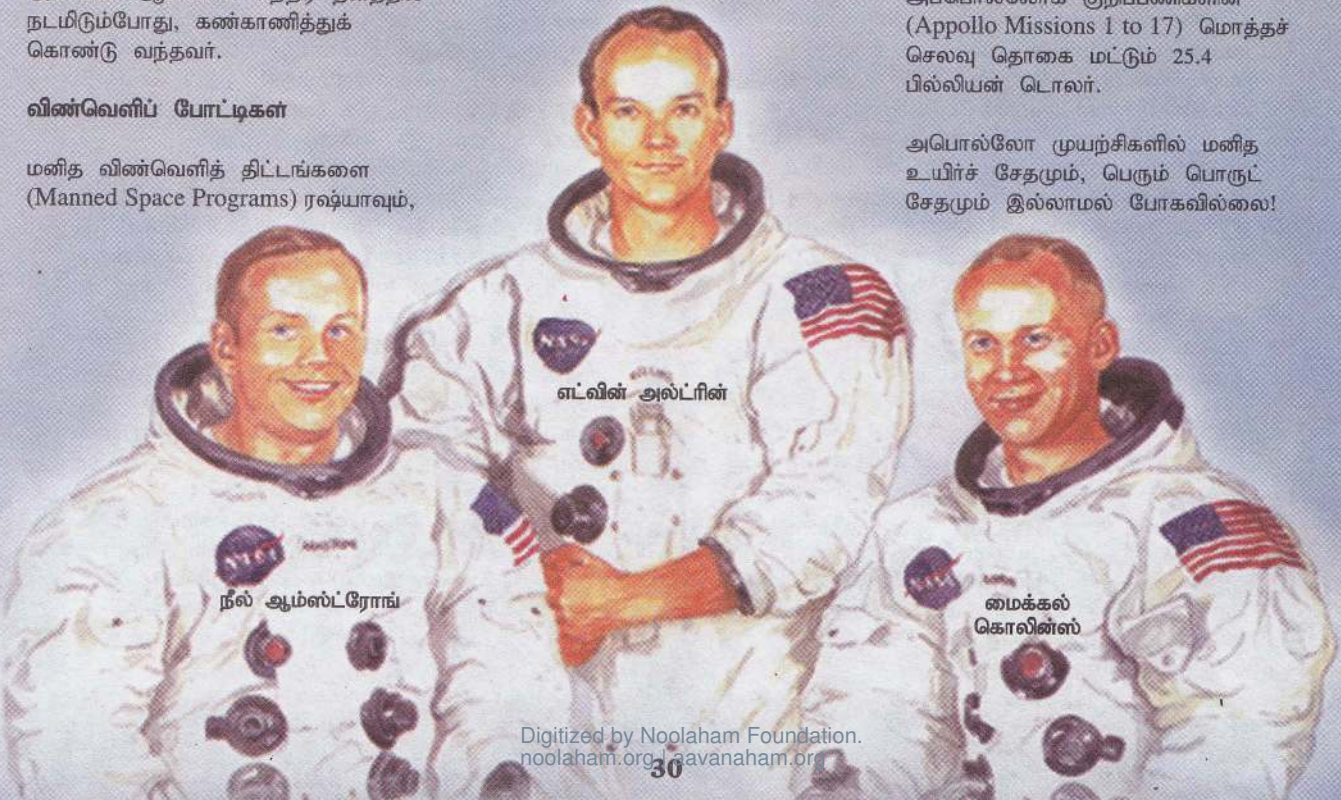
1965 முதல் 1966 வரை அமெரிக்கா பத்து ஜெமினி விண்வெளிப் பயணங்களை முடித்து, சந்திர மண்டல யாத்திரைக்குரிய இறுதி அப்பொல்லோத் (Appollo) திட்டங்களை ஆரம்பித்தது.

1966 நவம்பர் முடிவு வரை அமெரிக்கா அண்டவெளிப் பயணத்தில் 2000 மனித-கால (Man Hours) அனுபவத்தைப் பெற்றுச் சந்திர யாத்திரைப் போட்டியில் முன்னணியில் இருந்தது. அதேசமயம் ரஷ்யாவின் மனித விண்வெளிப் பயிற்சியளவு 12 மணி நேரங்களே!

அப்பொல்லோத் திட்டத்தை 1961 மே 25 ஆம் திகதி ஜனாதிபதி ஜோன் எஃப் கென்னடி ஆரம்பித்து வைத்தார். அத்திட்டம் “மனித விண்வெளி நிலவுத் திட்டம்” (Manned Lunar Space Program). அதன் குறிப்பணிகள் (Mission) இரண்டு; முதலாவது, மனிதன் ஒருவனை சந்திரனில் நடமாட விட்டு, அவனைப் பாதுகாப்புடன் மீண்டும் பூமிக்குக் கொண்டு வருவது. இரண்டாவது ரஷ்யாவுக்கு முந்தி அச்சாதனையை முடித்துக்காட்டி, அண்டவெளிப் படையெடுப்பில் அமெரிக்காவை முன்னணியில் நிற்க வைப்பது.

அசுரப் பணியான அப்பொல்லோ திட்டத்தில் (1965 உச்ச காலத்தில்) வேலை புரிந்தோர் 36,000 பொதுப் பணியாளர்கள் (Civil Servants). அந்தத் திட்டத்திற்கென ஈடுபடுத்தப்பட்ட ஒப்பந்த ஊழியர்கள் (Contractor Employees) 376,700 பேர். அப்பொல்லோ திட்டத்திற்கு 1961-1973இல் ஆண்டு ஒதுக்குத் தொகை (Budget) 5.2 பில்லியன் டொலர். நாசாவின் (NASA) பதினேழு அப்பொல்லோக் குறிப்பணிகளின் (Appollo Missions 1 to 17) மொத்தச் செலவு தொகை மட்டும் 25.4 பில்லியன் டொலர்.

அப்பொல்லோ முயற்சிகளில் மனித உயிர்ச் சேதமும், பெரும் பொருட் சேதமும் இல்லாமல் போகவில்லை!

1967 ஜனவரி 27. அப்பொல்லோ-1 விண்மீழ்ச்சோதனையின் போது, உள்னே தீக்கனல் விளாசி (Flash Fire) விண்வெளி விமானிகள் விரஜில் கிரிஸ்ஸம், எட்வேட் வொயிட், ரோஜர் சா.பி மூவரும் உயிரோடு எரிந்து, ஏவு தளத்திலே (Launching Pad) சிமீப்து சிதைந்து நாசமாகிப் பெரும் பின்னேற்றத்தைக் (Setback) கொடுத்தது. யோகமற்ற அப்பொல்லோ-13 பயணம் துவங்கி இடை வழியிலே முடமாகிச் சந்திரனைத் தொட முடியாமல் திரும்பிட வேண்டியதாயிற்று.

அப்பொல்லோத் திட்டங்களில் செய்து முடிக்க வேண்டியவை; 12 மனித விண்வெளிக் குறிப்பணிகள். இரண்டு பணிகளில் (அப்பொல்லோ 7,9) மூவர் பூமியைச் சுற்றி வந்து பயிற்சி பெறுவது. இரண்டு பணிகளில் (அப்பொல்லோ 8,10) மூன்று மனிதர் சந்திரனைச் சுற்றி வந்து விபரம் அறிவது. மூன்று பணிகளில் (அப்பொல்லோ 11, 12, 14) சந்திர தளத்தில் நடமாடி மண்டலத்தை ஆராய்வது. கடைசி மூன்று பணிகளில் (அப்பொல்லோ 15, 16, 17) சந்திர மண்டலத் தேர்வுகள் (Lunar Exploration) நடத்துவது.

எட்டுநாள் பயணத் திட்டமிட்ட அப்பொல்லோ-11 முதல் சந்திர யாத்திரை 1969 ஜூலை 16ஆம் திகதி தயாரானது. தரையில் ரொக்கெட் சுடப்பட்டு ஏவப்படும் போது, மூன்று விண்வெளி

விமானிகளும் ஆட்சிக் கூடகத்தில் ஒருங்கே அமர்ந்திருப்பார். 138 அடி நீளம், 33 அடி விட்டமுள்ள அடுக்கு, திரவ ஓக்ஸிஜன் + கெரோஸின் (Liquid Oxygen, Kerosene) எரியும் ஐந்து ரொக்கெட் எஞ்சின்களைக் கொண்டு இயக்கி 41 மைல் உயரத்தில் விட்டு அது துண்டித்துக் கொண்டது. அடுத்து 81 அடி உயரம், 33 அடி விட்டமுள்ள இரண்டாம் அடுக்கு, திரவ ஓக்ஸிஜன் + திரவ ஹைட்ரஜன் (Liquid Hydrogen) எரியும் ஐந்து ரொக்கெட் எஞ்சின்கள் சுடப்பட்டு, விண்மீழ் 116 மைல் உச்சியை அடையவும் அது துண்டித்துக் கொண்டது. இறுதியில் மூன்றாம் அடுக்கு 58 அடி நீளம், 22 அடி விட்டமுள்ள ஒற்றை ரொக்கெட் சுடப்பட்டு விண்மீழ், பூமண்டல வீதியில் சிறிது தூரம் சுற்றத் தொடங்கியதும் எஞ்சின் நிறுத்தப்பட்டது. பூகோள “ஓய்வு வீதியில்” சுற்றும் போது விண்மீழ் “எடையிழப்பு” (Weightless) அடைகிறது. அப்போது ஓய்வு வீதியில் சுற்றும் விண்மீழின் வேகம் 17,400 mph..

அச்சமயம் தரை ஆட்சி (Ground Control) மின்கணணிகள் காலத்தை யும், தூரத்தையும் துல்லியமாய்க் கணித்து, மூன்றாம் அடுக்கு ரொக்கெட் எத்துணை அளவு உதைப்புக் (Thrust) கொடுக்க வேண்டும் என்று விண்வெளி விமானிகளுக்கு அறிவுரை எட்டியதும், ரொக்கெட் மீண்டும் முடுக்கப்பட்டு “விடுதலை வேகத்தை” (Escape Velocity 25,000 mph) நெருங்கி, பூமியின் பிரமாண்டமான ஈர்ப்பு விசையை மீறி சந்திர மண்டல ஈர்ப்பில் சிக்கிக் கொள்கிறது. விடுதலை வேகம் என்பது ஓர் விண்வெளி அண்டத்தின் ஈர்ப்பு விசையைக் கடக்கும் குறைந்தளவு வேகம். அவ்வாறு விடுதலை அடைந்த ரொக்கெட், ஒருவித உந்து சக்தி இழப்பின்றி தொடர்ந்து செல்லும். பூமியின் ஈர்ப்பை விட்டு விண்மீழ் விடுதலை பெற, வினாடிக்குச் சுமார் 7 மைல் வேகம் (25,000 mph) தேவைப்படுகிறது.

மூன்றாவது அடுக்கு ரொக்கெட் எரிந்து சந்திர ஈர்ப்பு மண்டலத்துள் அகப்பட்டதும், ஆட்சி-பணிக்கூடகம் பிரிவுபட்டு 180 பாகை திரும்பி மூன்றாவது அடுக்கின் முனையில் உள்ள நிலாக் கூடகத்தை இணைத்து வெளியே அகற்றியதும், மூன்றாம் அடுக்கு ரொக்கெட் அறுந்து கொள்கிறது. பிறகு ஆட்சி-பணி-நிலாக் கூடகத் தொடர் நிலாவை வட்டமிட்டு, இறங்க வேண்டிய “அமைதித் தளத்தை” (Tranquility Base) கண்டுபிடித்து நெருங்கியதும், ஆர்ம்ஸ்ட்ரோங், அல்டீரின் இருவர் மட்டும் ஆட்சிக் கூடகத்திலிருந்து சந்திரக் கூடகத்தில் இடம் மாறிக் கொண்டார்கள். அவர்களை ஏற்றிக் கொண்டு கூடகம் பிரிந்து, சந்திர ஈர்ப்பு விசையால் வேகமாய்க் கீழே இழுக்கப்பட, கூடக ரொக்கெட் மேலே இயங்கித் தடுத்து மெதுவாகக் கட்டுப்பாட்டு முறையில் இறங்கியது. அச்சமயம் விண்ணில் கண்காணிப்பாக ஆட்சி-பணிக் கூடகத்தில், 70 மைல் உயரத்தில் விமானி மைகேல் கொலின்ஸ் “சந்திர ஓய்வு வீதியில்” (Lunar Parking Orbit) நிலவைச் சுற்றி வந்தார்.

புறப்பட்ட மையத்திலிருந்து 102.45 மணி நேரம் கழித்துச் சரியாக மாலை 4.17 EDT மணிக்கு (1969 ஜூலை), “சந்திரத் தேர்” அமைதித் தளத்தில் இறங்கி சந்திரதள சாம்பல் தூசியைக் கிளப்பி, ஒரு சரித்திரச் சம்பவத்தை உலகிற்கு எடுத்துக் காட்டியது. முதலில் இறங்கி முன்னடி வைத்தவர், நீல் ஆர்ம்ஸ்ட்ரோங். “இது மனிதன் வைக்கும் ஒரு சிறு காலடி! ஆனால் மானிடஇனத்துக்கு மாபெரும் பாய்ச்சல்!” என்று அவர் பறைசாற்றியதை 250,000 மைல் தொலைவில் கோடான கோடி பூகோள மக்கள் கேட்டு, தொலைக் காட்சியில் முதல் மனிதர் சந்திரனில் இறங்கி நடமாடித் தீர்ச் சாதனை புரிவதைக் கண்டு களித்தார்கள்.

ஆர்ம்ஸ்ட்ரோங், அல்ட்ரின் இருவரும் புவியின் ஈர்ப்பில் ஆறில் ஒரு பங்குள்ள நிலவின் ஈர்ப்பில் “அமைதித் தளத்தில்” (Tranquility Base) எவ்விதச் சிரமும் இல்லாமல், இரண்டரை மணி நேரம் 160 அடி தூரம் நடமாடினார்கள். அப்போது 49 இறாத்தல் பாறைக் கற்கள், மண் மாதிரிகள் சேகரித்தனர். சூரியக் காற்று (Solar Wind) நகர்ச்சியை ஆராய ஒரு லேசர் கதிர் எதிர்பரப்பியை (Laser Beam Reflector) சந்திர தளத்தில் அமைத்தனர். அடுத்து நிலவின் தள அதிர்வை (Seismic) அறியக் கருவிகளும் நிர்மாணிக்கப்பட்டன.

அமெரிக்கக்கொடியைத் தரையில் நட்டு வைத்தனர். “கி.பி.1969 ஜூலை. புவி என்னும் கோளிலிருந்து வந்த மனிதர் சந்திர தளத்தில் முதலில் இங்குதான் முன்னடி வைத்தார். நாங்கள் சகல மனித இன சமாதானத்திற்காக வந்தோம்.” என்று அழுத்தி எழுதி, நிக்ஸன் மற்றும் மூன்று விமானிகள் கையெழுத்திட்ட ஓர் உலோகத் தகடை அங்கே ஊன்றினர். பின் 250,000 மைல் தொலைவில் இருக்கும் வெள்ளை மாளிகையில், ஜனாதிபதி நிக்ஸனுடன் இருவரும் போனில் (Satellite Communications) உரையாடினார்கள். அத்துடன் சந்திரனில் எண்ணற்ற வண்ணப் படங்கள் எடுத்துக் கொண்டார்கள்.

சந்திரக் கூடகம் நிலவின் தரையில் 21:36 மணி நேரம் தங்கியது. சந்திரனில் நடமாடிச் செய்பணிகளை முடித்துக் கொண்டு 60 மணி நேர மீட்சிப் பயணத்துக்குத் தயார் செய்தனர். இரு விமானிகளும் சந்திரக் கூடகத்தின் மேற்சிமிழில் ஏறிக் கீழ்த் தாங்கும் நாற்காலியைத் தரையில் துண்டித்துவிட்டு, சிறு ரொக்கெட் எஞ்சினை எரித்து மேல் எழும்பி, ஆட்சி-பணிக் கூடகத்தோடு இணைந்து கொண்டது. விமானிகள் இருவரும், ஆட்சிக் கூடகத்தில் மாறிக் கொண்டதும், சந்திரக் கூடகம் துண்டிக்கப்பட்டு, ஆட்சி-பணிக் கூடகம் மட்டும் பிரிந்து, ரொக்கெட் 5400 mph விடுதலை வேகத்தில் சந்திர ஈர்ப்பை மீறி, பூமி நோக்கி மீண்டது.

புவாயு மண்டலத்தருகே வந்ததும், சரியான சமயத்தில் பணிக் கூடகம் துண்டிக்கப்பட்டது. ஆட்சிக்கூடகம் மட்டும் மூன்றுவிமானிகளுடன் ஊர்ந்து, புவி ஈர்ப்பு விசையில் இழுக்கப்பட்டு வளர் வேகத்தில்

(Acceleration due to Gravity) பாய்ந்து, உராய்வு வெப்பக்கனலின் ஊடே எரி நட்சத்திரம் போல் தீப்பறக்க வந்து இறங்கியது. பசி.பிக் சமுத்திர மட்டத்தை அணுகும் முன்பே, மூன்று பராசூட் (Parachute) குடைகள் தானாக வெளியேறி, ஜூலை 24ம் திகதி ஆட்சிக்

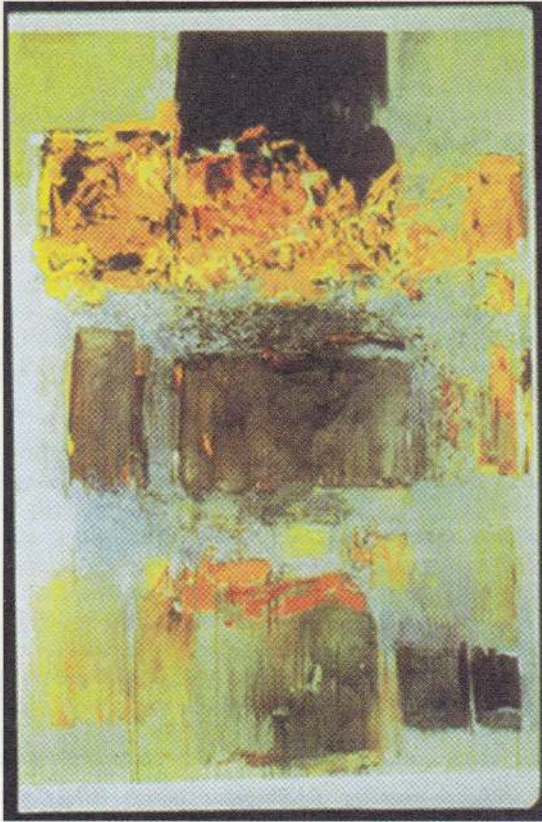

கூடகம் பாதுகாப்பாகக் கடலில் விழுந்து மிதந்தது. விமானிகளைக் கண்டு பிடித்து கரை சேர்க்க 'அமெரிக்காவின் கப்பல் U.S.S. Hornet தயாராக ஹவாயிலிருந்து 950 மைல் தென்மேற்குத் திசையில் காத்திருந்தது. மூன்று விமானிகளும் தீட்டு நீக்கப் (Decontaminated) பட்டு 14 நாட்கள் சூழ் அரணில் (Quarntined) அடைக்கப்பட்டு அண்டவெளிக் கிருமிகள் எவையும் பூமியில் பரவா வண்ணம் கிருமித் தடுப்பு ஆடை (Biological Isolation Garments) அணிந்து தனியாக வைக்கப்பட்டனர்.

முதல் சந்திரப் பயணம் ஓர் அடிப்படை மாதிரி தீர்ச் சாதனையாய் பின் வந்த விஞ்ஞானிகளுக்கும், பொறி நுணுக்க வல்லுநர்களுக்கும் அடுத்து செவ்வாய் (Mars), வெள்ளி (Venus) சனி (Saturn) வியாழன் (Jupitar) போன்ற கோளங்களின் படை யெடுப்புக்கு விதையிட்டது. ●

அருது
NIPU
படைப்பாற்றல் போட்டி

ஒரு அடிமை ஒரு அரசர்

ஆர். முரளிசுப்ரமணியன்

அரசர்கள் இருவரினதும்
அம்பறாத்தாணியின் ஆயுதங்கள்
இரவின் நிசபத்தையும் இதயத்தையும்
கிழித்துப்போய்
ஓர் அடிமையின் உயிரை அழித்திடல்கூடும்
இல்லையேல்
நெற்றிப் பொட்டில் குருதிமுத்திரை ஒட்டி
அந்த அடிமையின் உடல் கடிதம்
பூமிக்குள் அஞ்சலிடப்படக்கூடும்
துரோகி எனப்பெயரிட்டு விளக்குக்கம்பங்களில் விழிபிதுங்கியோ
அல்லது தீவிவாதி என பெயரிட்டு
டயர்கள் எரியும் வீதிகளில்
கருகிய சடலமாகவோ அடிமை கிடக்கலாம்
அடிமை அடிமைப்பட ஆயிரம் காரணங்கள்
மொழிவெறியனாய் முகம் காட்டாதது
முகாம்களுக்குள் சென்று
பொய்கள் கொண்டு கிரீடாபிஷேகம் செய்யாதது
இவையெல்லாம் அடிமை அடிமைப்பட
சில காரணங்கள்
பிணமெரியும் காட்டில் குளிர்காய்ந்துகொண்டு இருப்பவர்க்கு
முழுநிலவின் அழகு முக்கியமில்லாததொன்று
ஆனால் அடிமைக்கு முழு நிலவுதான்
அவனது கனவுவிண்கலங்களின் தங்குமிடமானது
அடிமை இறந்து போகாமளவில்
முழுநிலவு ஒரு ரசிகனையும்
அரசர்களிருவரும்
விசுவாசமில்லாத தங்கள் பிரஜையையும்
இழக்கிறார்கள் என்று பொருள்

அந்த ஏகோபித்த இரவில் அவன் தரையிலிறங்கியதை யாரும் காணவில்லை. அவனது மூங்கில் படகு அங்கே அப்புனிதச் சேற்றில் புதைந்ததையும் யாரும் காணவில்லை. ஆனால் ஒரு சில நாட்களில், பேச்சுவார்த்தைக்கு இடம் கொடுக்காத இந்த மனிதன் தெற்கிலிருந்து வந்திருக்கிறான் என்பதையோ, நதி வரும் வழியில் மேலே மலையின் பிளந்த பகுதியில் கிரீக் மொழியினால் ஜென்ட் மொழி பாதிப்படையாமலும் குஷ்டரோகம் அடிக்கடி வராமலும் உள்ள எண்ணற்ற கிராமங்களுள் ஒன்று அவனது ஊர் என்பதையோ அறியாதவர் யாருமில்லை.

அந்தப் புகைநிற மனிதன் குனிந்து சேற்றை முத்தமிட்டான் என்பதும், தசையைக் கிழிக்கும் கூரிய இலைகளை (உணராததால்) ஒதுக்காமலே கரையேறினான் என்பதும், அருவருப்புடனும் ரத்தக் கறையுடனும் தவழ்ந்தபடி எப்போதோ அக்னி நிறமாயிருந்து இப்போது சாம்பல் நிறமாகிவிட்ட ஒரு புலியினதோ குதிரையினரோ சிலை கிரீடமாக நிற்கும் ஒரு வட்ட அடைப்பை நோக்கி ஏறினான் என்பதுதான் மிக நிச்சயமானது. புராதன அக்னி ஒன்றினால் விழுங்கப்பட்டு, விஷப்புகை போன்ற கானகத்தினால் புனிதத்துவத்தை இழந்து அதன் கடவுளும் மனித வழிபாட்டை இழந்துவிட்ட ஒரு கோவில் தான் இந்த வட்டம்.

அவன் சிலையின் பீடத்தடியில் உடலை நீட்டிப் படுத்துக்கொண்டான். உச்சிச் சூரியன் அவனை விழிப்படையச் செய்தது. தனது காயங்கள் ஆறிவிட்டதில் அவன் வியப்புறவில்லை. சோகை படிந்த கண்களை மூடி அவன் துயின்றான். உடலின் பலவீனத்தால் அல்ல, மனசின் தீர்மானத்தால். இந்தக் கோயில்தான் தனது மாற்ற முடியாத தீர்மானத்திற்குத் தகுந்த இடம் என்று அவனுக்குத் தெரி

ஜோர்ஜ் லூயி போர்ஹே

1899 ஆகஸ்ட் 24 - ஆர்ஜென்டீனாவில் ப்யுனஸ் அயர்ஸில் ஜோர்ஜ் கலீர்மோ போர்ஹே லியோனர் தம்பதிக்கு மகனாகப் பிறந்தார். 1914ல் போர்ஹேவின் குடும்பம் ஐரோப்பாவிற்கு இடம்பெயர்ந்தது. ஆனால் அதற்கு முன்பே 13 வயதில் போர்ஹே தன் முதல் கதையை எழுதிவிட்டிருந்தார். 1921ம் ஆண்டு போர்ஹே குடும்பம் ப்யுனஸ் அயர்ஸ் திரும்பியது. 1937ம் ஆண்டில் நூலகப் பணியாளராகப் பணியில் சேர்ந்த போர்ஹே, 1955ல் நூலக இயக்குனரானார். 1961ல் சர்வதேச பதிப்பாசிரியர் விருது சாமுவேல் பெக்கட்டுக்கும் போர்ஹே

வுக்குமாக பகிர்ந்து கொடுக்கப்பட்டது. தனது வாலிப வயதில் இருந்து கொஞ்சம் கொஞ்சமாகப் பார்வை இழந்து வந்த இவர், 35 வயதிற்குள் பார்வையை முற்றாக இழந்து விட்டார். மற்றவர்களைப் படிக்கச் சொல்லிக் கேட்பதும், கதைகளை புனைவதுமாக வாழ்ந்த இவர் பார்வையின்மை என்பது வெறும் இருட்டல்ல, அது தனக்கென சில நிறங்களை தக்கவைத்துக் கொள்கிறது. எனக்குள் மஞ்சள், கறுப்பு திட்டுகள் உள்ளன என்கிறார். அமெரிக்க பல்கலைக்கழகங்களில் கவிதை பற்றிய சிறப்பு பேராசிரியராக பணியாற்றிய இவருக்கு முன்று பல்கலைக்கழகங்களில் டாக்டர் பட்டம் கிடைத்திருக்கிறது. 1986ஆம் ஆண்டு ஜூன் 14இல் தனது 84ஆவது வயதில் போர்ஹே காலமானார்.

போர்ஹே சென்ற நூற்றாண்டின் மிகச்சிறந்த கதையாசிரியர். கதைகளை தனது எழுத்தின் வழி அது முன் கண்டிராத அடைந்திராத சூட்சும தளங்களுக்கு அழைத்தப் போனவர். நூற்றுக்கும் குறைவான கதைகளை எழுதி, உலகமெங்கும் தனது புனைகதைகளின் வழியே புதியதொரு கதை மொழியை, கதாச்சத்தை, கதை சொல்லும் எழுத்து முறை இவர் உருவாக்கியிருக்கிறார். பின்நவீனத்துவமும் கூட போர்ஹேவிடமிருந்து சில தொழிநுட்பங்களையும், மொழியைக் கையாளும் முறைகளையும் கற்றுக் கொண்டது. இவரது கதைகளில் இருந்து தங்களின் புனைவு பயணத்தைத் துவக்கியவர்களாக ஜீலியோ கொர்த்தசார், உம்பர்த்தோ ஈகோ, இடாலோ கால்வினோ, என இன்றைய பின்நவீனத்துவ கதாசிரியர் பலரும் இருக்கிறார்கள். இவருக்கெனத் தனியே ஆய்வு வட்டமும், சிறப்புத் துறைகளும் உலகின் பல பல்கலைக்கழகங்களில் இருக்கின்றன.

யும். கீழ் நதிப்புறத்தில் இப்போது எரிந்து இறந்துவிட்ட கடவுள்களின் இன்னொரு ஆலயம் ஓயாது வளரும் மரங்களினால் முழ்கடிக்கப்படாமல் தப்பித்து இருக்கிறது என்று அவனுக்குத் தெரியும்.

காலையளவில் ஒரு பறவையின் ஆறுதல் படுத்த முடியாத அலறலில் அவன் கண் விழித்தான். பாதரசையுற்ற கார்சுவடுகளும், உணவுக்குச் சில பிக் இலைகளும், ஒரு கூஜாவும், அவன்விடமிருந்து பாதுகாப்பை வேண்டியோ அவனது மந்திரசக்திக்கு அஞ்சியோ அந்தப் பிரதேசத்து மனிதர்கள்

அவனது நித்திரையை ஒற்றுப் பார்த்திருக்கிறார்களென எச்சரித்தன. பயத்தின் குளிரில் அவன் கல்லறை போன்ற ஒரு வெடிப்பை அங்கே சிதைந்த ஒரு சுவரில் தேடிப் பழக்கமில்லாத இலைகளினுள்ளே மறைந்து கொண்டான்.

அவனை வழி நடத்திய நோக்கம் இயற்கையை மீறிய ஒன்றாயினும் சாதிக்க முடியாததல்ல. ஒரு மனிதனைக் கனவுகொள்ள அவன் விரும்பினான். அம்மனிதனை அவனது சிறுசிறு நுட்பங்களில் பரிபூரணமாகக் கனவு கண்டு அவனை நிதர்சன உலகிலே எழுச்செய்ய அவன் விரும்பினான். இந்த மாந்திரிக முயற்சி அவனது மனப்பரப்பு முழுவதையும் வரளச் செய்துவிட்டது. யாராவது அவனது பெயரை அல்லது அவனது முன் வாழ்வில் ஒரு நிகழ்ச்சியைப் பற்றிக் கேட்டிருந்தால் அவனால் பதில் தந்திருக்க முடியாது.

இந்த சிதைந்த கானகக் கோயில் அவனது தேவைக்குப் பொருந்தியிருந்தது. ஏனெனில் மிகவும் குறைந்தபட்ச அளவு காட்சியுலகு அது. தொழிலாளர்கள் சமீபத்திருப்பது கூட அவனுக்குப் பொருந்தியிருந்தது. அவனது எளிய தேவைகளை நிரப்ப அவர்கள் தாங்களே பொறுப்பெடுத்துக் கொண்டார்கள். அவர்கள் அவனுக்குக் கொண்டு

வட்டம்
சுதை ஆகைன்

போர்ஹேயின் கதைகள், கதை என்பதை நிகழ்ச்சிகளின் சுட்டுதலாகவோ, அனுபவத்தை சுற்றி அடுக்கப்படும் வரிசையாகவோ காண்பதில்லை. அது எழுதுதலை சாத்தியத்தின் முடிவுறா விளையாட்டு என்றே காண்கிறது. கதைகள் மொழி வடிவத்தில் சேகரமாவதைப் போலவே, மொழியின் நமது பரிச்சய வடிவத்திற்கு அப்பாலும் சேகரமாயிருக்கக்கூடும் எனவும், இந்த மொத்த பிரபஞ்சமும் ஒரு நூலாகும், இங்கேயுள்ள யாவும் புத்தகம்போல ஒரு குறிப்பிட்ட வகையில் ஒன்றிணைக்கப் பட்டிருப்பதாகவும் ண்ணமுடையவர்.

போர்ஹேயின் கதைகளில் மொழி மிக செறிவுடையதாகவும், கவிதைக்கும் உரைநடைக்கும் ஊடாக, சில நேரங்களில் மிகுந்த தனித்துவமாகவும் சில நேரங்களில் விவரண மொழி போலவும் இருக்கின்றது.

நாம் எவரின் கணவிலோ நடமாடிக் கொண்டிருக்கும் நிழல் உருவம் என லூயிசுகரோவின் ஆலிஸ் சொல்வதை தனது கதையின் முன் வாசகமாகக் கொள்ளும் போர்ஹே கனவிற்குள் நடப்பதும், நாம் அறிந்த மெய்ப்பரப்பும் ஒன்றல்ல, மெய் பரப்பைப் போலவே கனவு என்பது ஒரு மாற்றுவெளி என கதையில் உருவாக்குகிறார்.

போர்ஹேயின் கதைகள் வாசகனை விழிப்படைய செய்கின்றன. வாசகன் இக்கதையின் வழி நுகர்ச்சிக்கு மட்டும் அனுமதிக்கப்படுவதில்லை. சதுரங்கம் ஆடுபவனைப் போல கதையின் எதிர் அமர்ந்து விளையாடவே அழைக்கப்படுகிறான்.

கதைதான் உலகின் புராதன வஸ்து எனக்கூறும் போர்ஹே அரேபியாவில் இருந்துவரும் ஆயிரம் மற்றும் ஓர் இரவுகள் (ஆயிரத்தொரு இரவுகள் அல்ல என்கிறார்) என்ற கதைத் தொகுதிதான் மிகச் சிறந்த கதை வரிசை என்கிறார்.

கதை வாசகனுக்கு போர்ஹேயின் கதைகள் மட்டுமல்ல, போர்ஹே என்ற கதாசிரியரும் ஒரு புதிர் வழியாகவே இருக்கிறார். போர்ஹே என்ற புனைவியலாளரின் உலகிற்குள் பிரவேசிக்கும் எவரும் எளிதில் அதிலிருந்து விடுபடமுடிவதில்லை. அவர் நமக்குள் கனவுகளை உருவாக்குகிறார். அக்கனவில் நாம் ஒரு நல்புலியாகவோ, ஒரு மணற்குடுவையாகவோ, யாரும் படிக்காத ஒரு புத்தகமாகவோ, ஒரு பக்கம் மட்டுமே உள்ள நாணயமாகவோ எதுவாகவும் இருக்கக்கூடும்.

கதையின் கதை, கனவுகள், காலத்தின் ஊடே பயணம், இரட்டைநிலை மற்றும் புதிர் பாதைகள் ஆகிய நான்கு வழிமுறைகளே தனது பெரும்பான்மை கதைகளில் கட்டமைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று போர்ஹே சொன்னார். இரண்டாவது வழி முறையைச் சேர்ந்த இந்த 'வட்டச் சிதைவுகள்' கதையில் ஒரு மனிதனை கனவில் உருவாக்கி நிஜ உலகில் அவனை விழ்ச்செய்ய முயற்சிக்கும் ஒருவன் கடைசியில் தான் யாருடைய கணவிலோ இச்செயல்களைச் செய்து கொண்டிருப்பதை உணர்கிறான்.

இக் கதையை ஆங்கிலம் வழி தமிழாக்கியிருப்பவர் தர்மு அருப் சிவராம்.

வந்த அரிசி உணவும் பழமும் நித்திரைக் கனவு என்ற ஒரே முயற்சிக்காக அர்ப்பணிக்கப்பட்டிருந்த அவனது சரீரத்துக்குப் போதுமானதாக இருந்தது.

ஆரம்பத்தில் அவனது கனவுகள் ஒரே குழப்பமயமாயிருந்தன. பிறகு ஒரு சிறு கால அளவில், அவை ஒன்றை ஒன்று மறுத்த பின் இவ்விரு எதிரிடைகளும் இணங்கி வருவதான நியதி கொண்டன. இந்த வேற்றார் மனிதன், வட்டவடிவமாய், ஓரளவில் இந்த எளிந்த கோயிலேயான ஒரு போட்டி அரங்கத்தின் மையத்திலே தான் இருப்பதாகக் கனவு கண்டான்.

உறவுகொள்ள மறுக்கும் மாணவர்கள், தொங்கும் பலகை ஆசனங்களில் முகிற் கூட்டங்கள் போல் நிரம்பியிருந்தனர். அதி தூரத்து மாணவர்களின் முகங்கள், தாரகைகளின் உயரத்தில் பல நூற்றாண்டுகளின் தூரத்தில் தொங்கின. ஆனால் அவர்களது முகங்கள் ஸ்பஷ்டமாகத் தெரிந்தன. இந்த மனிதன் தனது

மாணவர்களுக்கு உடற்கூறு, பிரபஞ்சவியல், மாந்திரீகம் என்ற துறைகளில் உரை நிகழ்த்தினான். தங்களது வெற்றி மாய நிலையிலிருந்து தங்களில் ஒருவனை ரட்சித்து நிதர்சன உலகினுள் மாறி நுழைய வைக்கக் கூடியது இப்பரீட்சை என இதன் முக்கியத்தை ஊகித்தறிந்தவை போல அம்முகங்கள் ஆவல் அவசரத்தோடு இவன் உரைக்குக் காது கொடுத்துக் கேட்டு புரிந்து கொண்ட வகையாகப் பதிலிறுக்க முயன்றன. விழிப்பிலும் சரி தூக்கத்திலும் சரி இம் மனிதன் தனது ஆவிகளின் பதில்களை ஆராய்ந்தான். போலிகளினால் தான் ஏமாந்து போய் விடாமல் பார்த்துக்கொண்டான். அதோடு, சில சிக்கல்களின் போது வளர்ந்துகொண்டிருக்கும் அறிவு ஒன்றை அவன் உணர்ந்தான். இவ்வகையாக, பிரபஞ்சத்தில் பங்கு கொள்வதற்குத் தகுதியான உயிர் ஒன்றை அவன் தேடிக்கொண்டிருந்தான்.

தனது சிந்தாந்தத்தைப் பேச்சு முச்சுற்று ஏற்றுக்கொள்பவர்களின்

டமிருந்து எதையும் எதிர்பார்க்க முடியாதெனவும், ஆனால் அவ்வப்போது தன்னை எதிர்க்க முனைந்தவர்களிடமிருந்துதான் எதையும் எதிர்பார்க்கலாம் எனவும் ஒன்பது பத்து இரவுகளின் பின் அவன் ஒருவித கசப்போடு புரிந்துகொண்டான்.

இவர்களுள் முதல் ரகத்தினர் அன்புக்கும் ஆதரவுக்கும் உரியவர்களானாலும், தனிமனிதர்களேன உயர முடியவில்லை. இரண்டாவது ரகத்தினரோ முன்னவர்களைவிட ஒரு சிறிது உன்னதமானவர்களாக ஏற்கனவே வாழ்வு பெற்றிருந்தனர். ஒரு முன் மாலைப்போது (இப்போது முன் மாலைகளும் துயிலுக்கு அளிக்கப்பட்டிருந்தன. இப்போது சூர்யோதயத்தில் ஒரு சில மணி நேரங்கள்தான் அவன் விழித்திருந்தான்). அவன் ஒரேயொரு மாணவனை வைத்துக் கொண்டு, மீதியிருந்த பிரமாண்டமான மாயாருப சீடர் குழு முழுவதையும் அப்படியே நீக்கிவிட்டான்.

மீந்திருந்தவன் உறவு கொள்

எக் கடினமான, சிலவேளை அடங்க மறுக்கிற ஒரு சிறுவன். அவன் முகவெட்டு அவனைக் கனவு கொண்டிருந்தவனுடைய முகவெட்டை ஒத்திருந்தது. தன்னுடைய சகமானவர்களை அப்படி அநாயாசமாகத் துடைத்து அழித்துவிட்டது பற்றி அவன் வெகுநாள் நிச்சலனப்படவில்லை. ஒரு சில தனி வெகுப்புகளோடு அவனது முன்னேற்றம் ஆசிரியரைத் திகைக்கவைக்கப் போதுமானதாய் இருந்தது. இருந்தும் ஒரு எதிர்பாராத விபத்து நேர்ந்துவிட்டது.

ஒருநாள் அவன் ஒரு பிசுபிசுத பாலைவனத்திலிருந்து புறப்பட்டாற்போல் தனது நித்திரையிலிருந்து விழித்தவன். உபயோகமற்றக் கிடந்த முன்மாலை ஒளியைக் கண்டு அதை விடிகாலை எனக் குழம்பினான். அதோடு தான் அன்று கனவு காணவில்லை என்பதைத் திரை உணர்ந்தான். அன்றிரவு முழுவதும், பகல் முழுவதும் துயிலின்மையின் தாங்கொண்ணாத தெளிவு, அவனைப் பீடித்தது. தன் பலத்தை இழந்து களைப்புறுவதற்காகக் காணகத்துள் அலைந்து ஆராய முயன்றான். நச்சுத் தாவரங்களினிடை உபயோகமற்ற ஆரம்பதர்சன வீச்சுகளின் நாளங்கள் ஓடிய துயில் கணங்கள் சில அவனுக்குக் கை வந்தன. அதே மாணவ சரீரத்தை அவன் சேர்த்தெடுக்க முயன்றும் ஒரு சில உற்சாக மந்திரங்களை அவன் உச்சரித்து முடிக்குமுன்பே அவ்வுடல் ஊனமாகி மறைந்தது. ஓரளவுக்கு ஓய்வற்றதென்ற இத் தபலினால் அவனது கிழக்கண்களில் கோபக் கண்ணீர் எரிந்தது.

மகத்தானதும் கீழ்மையானதுமான ஒரு முறைமையின் எல்லாப் புதிர்களையும் அவன் ஊடுருவ வேண்டுமாயினும் ஒன்றுக்கொன்று வரிசைக் கிரமமற்று அசைவு மயமாகவே இருக்கும் கனவுப் பதார்த்தங்களைக் கொண்டு உருச் சமைப்பதென்பதுதான் எவனும் செய்யக்கூடிய கடினமான காரியம் என அவன் உணர்ந்தான். இது மனைலைக் கயிறாகத் திரிப்பதைவிட, முகமற்ற காற்றை நாணயங்களாகப் பதிப்பதைவிடக் கடினமானது. தன்னை வழி தடுமாற்றிய பிரமாண்ட மயக்கத்தை மறப்பதென

சுபதமெடுத்துக் கொண்டு அவன் வேறொரு வேலை முறையைத் தொடர்ந்தான். அம்முறையைத் தொழிபடுதது முன்னால் தனது மயக்கத்தின் மூலம் இழந்த பலத்தைத் திரும்பப் பெறுவதற்காக ஒரு மாதத்தைச் செலவிட்டான். கனவு காணவேண்டுமென்ற முன்னோற்பாட்டை முதலில் கைவிட்டான். உடனேயே என ஒவ்வொரு நாளும் ஒரு கணிசமான வேளை நித்திரை அவனுக்கு கை வந்தது. இந்தக் காலகட்டத்தில் கனவு கண்ட ஒரு சில வேளைகளை அவன் அலட்சியப்படுத்திவிட்டான். தனது பெரு முயற்சியை ஆரம்பிப்பதற்கு, சந்திரவட்டம் பூரணமாகும் வரை காத்திருந்தான். பிறகு முன் மாலைப்போது நதி நீரில் தன்னைப் புனிதமாக்கிக்கொண்டபின், ஒரு மகத்தான நாமத்தின் தேர்ந்தெடுத்த அசைகளை உச்சரித்துவிட்டுத் துயிலில் ஆழ்ந்தான். உடனேயே ஹ்ருதயம் துடிதுடிக்கக் கனவு காணத்துவங்கிவிட்டான்.

இன்னும் ஆணோ பெண்ணோ வெனத் தெரியாத ஒரு மனித உடலின் அரையிருளினுள் அது கதகதப்பாக, மர்மமாக, ஒரு முஷ்டி அளவினதாய் கரு ரத்த நிறத்தில் அமைந்திருப்பதாக அவன் கனவு கண்டான். ஒரு தீட்சண்யமான அன்புடன் பதினான்கு தெளிந்த இரவுகளாக அவன் அதைப்பற்றிக் கனவு கண்டான். அதை அவன் தீண்டவில்லை. அதற்கு தன்னை சாட்சியாக நிற்க, அதை அவதானிக்க, அடிக்கடி அதைத் தனது பார்வையினாலேயே திருத்தியமைக்க மட்டுமே அவன் தன்னை அனுமதித்துக் கொண்டான். ஒவ்வொரு கோணத்திலும் ஒவ்வொரு தூரத்திலுமிருந்து அதை நோக்கினான். அதன் மயமாகவே தான் மாறி அதைக் கவனித்தான்.

பதினான்காவது இரவு அவன் கவாச கோசத்துக்குச் செல்லும் அதன் ரத்த நாளத்தை தனது ஆள்காட்டி விரலினால் மென்மையாகத் தீண்டினான். அதன் பிறகு முழு ஹ்ருதயத்தையும். அதன் உள்ளையும் புறத்தையும். இச்சோதனை அவனுக்குத் திருப்தியளித்துவிட்டது. ஒரு இரவு வேண்டுகென்றே அவன் கனவு காணவில்லை. அதன் பிறகு ஹ்ருதயத்தை மீண்டும்

கவனத்துக்கு எடுத்தான். ஒரு கிரகத்தின் நாமத்தை உச்சரித்து வேறொரு முக்கிய உறுப்பின் கனவுருவை மேற்கொண்டான்.

ஒரு வருஷத்திற்குள் அவன் எலும்புக்கூட்டுக்கும் கண்ணிமைக்கும் வந்துவிட்டான். அளவற்ற தலை மயிர்கள்தான் மிகக் கடுமையான வேலை தரும்போல

மனிதன் துயிலில் கிடப்பதாகவே அவன் கனவு கண்டான்.

இறை அறிவின் பிரபஞ்சத்து வத்திலே அரை உத்வேகங்கள் எழுந்து நிற்க முடியாத ஒரு செந்நிற ஆதாமை சமைக்கின்றன. தூசியில் பிறந்த, அரைகுறையான, தாறுமாறான தாது நிலையிலுள்ள அதே ஆதாமைப் போன்றவன்தான் இந்த மாந்திரீ

கவிஞர் வ.ஐ.ச. ஜெயபாலனின் கடிதத்தை திண்ணையில் காண நேர்ந்தது. தமிழகத்திலிருந்து புதிய கோபங்களுடன் திரும்பியிருக்கிறார். ஜெயமோகன் எழுதிய தனிப்பட்ட கடிதத்தில் இப்படி சொல்லியிருக்கிறார்.

“ஜெயபாலனை சந்திக்க நேர்ந்தது மிகவும் கஷ்டமான அனுபவமாக இருந்தது. அவர் ஒரு கணம் கூட இயல்பாக இல்லை. ஒரு முறை யுகக்கவிஞர் போல மறுகணம் மாபெரும் ராஜதந்திரியோல நடித்தபடியே இருந்தார். என்னைக் கட்டிப்பிடித்தபடி ‘எழுத்தாளர்களில் அறிவாளிகள் உண்டு ஞானம் உள்ளவர் இவர் மட்டுமே’ என்று என் மனைவியிடம் சொன்னார். மிகவும் கூச்சமாக உணர்ந்தேன். அதைவிட முக்கியமானது, அவர் இப்போது விடுதலைப் புலிகளின் பிரதிநிதியாக சில முக்கிய பேச்சுவார்த்தைகளுக்காக இங்கு வந்திருக்கிறார் என்று சொன்னது. ஏற்கனவே புலிகளின் கொலைப்பட்டியலில் அவர் இருப்பதாக சொல்லிவந்தார். என்னிடம் ஏன் இப்படிச் சொன்னார் என்பது ரகசியமல்ல. பிறரிடம் வேறுமாதிரி சொல்லியிருக்கலாம். பத்து நாள் கழித்து எனக்கு ஒரு மெயில் செய்து, என்னுடன் ஓரிரு வாரங்கள் தங்க விரும்புவதாக சொல்லியிருந்தார். என் பொருளாதார நிலை, அலுவலகச் சூழல், வீடு எதுவுமே அதற்கு உகந்ததல்ல என்பது ஒருபக்கம். அவருடன் நாட்களை செலவிடப்பது என்னை முற்றாக குலைத்துவிடும் என்று பட்டது. வசதிப்பாது என்று மென்மையாக சொன்னேன். கோபம் கொண்டு இரு மெயில் அனுப்பியிருந்தார். என்ன இருந்தாலும் முக்கியமான கவிஞர். முத்தவர். மனத்துக்கு கஷ்டமாகவே இருந்தது. ஆனால் என் நேரம் மனநிலை முதலியவற்றில் நான் கறாராகவே இருக்க வேண்டியுள்ளது. வேறு வழியே இல்லை. இது கசப்பான ஒரு கடமை. இதோ எனக்கு ஈழத்தில் சிலவருடங்களுக்கு ஒரு கடுமையான எதிரி உருவாகிவிட்டார். என் எதிரிகள் பலர் இப்படி உருவானவர்கள்தான். ஒரு விமரிசனக் கருத்து, ஒரு மதிப்பீடு, ஒரு பட்டியலில் பெயர் இல்லாமை... இப்படி. வேறு வழியே இல்லை.”

- திண்ணை டொட் கொம்மில்.

தோன்றின. அவன் முழுமையில் ஒரு மனிதனைக் கனவு கண்டான். ஒரு இளம் மனிதன். ஆனால் எழுந்து உட்காராத, பேசாத, கண்ணிமைகளைத் திறக்கமாட்டாத மனிதன் இவன். இரவு மாறி இரவு தோறும் இம்

கனது இரவு ஜ்வாலைகளில் காப்ச்சிச் சமைக்கப்பட்ட கனவுகளின் ஆதாமும். ஒரு முன் மாலையில் இவன் தன் சிருஷ்டியை ஒரேயடியாக அழிக்க எண்ணிப் பின் மனதை மாற்றிக் கொண்டான். (அவன் அதை

அழித்திருந்தானென்றால் நல்லது). பூமியிலுள்ள தெய்வங்கள் யாவற்றுக்கும் செய்த வழிபாடுகள் முழுவதும் வரண்டு போனதில், அவன் புலியோ குதிரையோ ஆன அங்கிருந்த விக்கிரகத்தின் பாதங்களில் வீழ்ந்து அதன் அமானுஷ்யமான உதவியை வேண்டிக் கெஞ்சினான்.

அன்று மாலைக் கருக்கலில் அவன் அவ்விக்கிரகத்தைக் கனவில் கண்டான். அக்கனவில் அது உயிரோடு துடிதுடித்துக் கொண்டிருந்தது. அது ஒரு புலிக்கும் குதிரைக்கும் பிறந்த அநாமத்தாக இருக்கவில்லை. ஆனால் அது இவ்விரு ஆக்ரோஷமான பிராணிகளாகவும் ஒரு காளையாகவும் ஒரு ரோஜாவாகவும் ஒரு புயலாகவும் நின்றது. தனது பூவுலக நாமம் அக்னி எனவும் இந்த வட்டக் கோயிலில் (இது போன்ற வேறு கோயில்களில் போல) மனிதர்கள் தனக்குப் பலிகளிட்டு முன்னொருகால் வழிபட்டாரெனவும், அக்னியையும் கனவு காண்பவனையும் தவிர மற்றெல்லாரும் கனவில் கிடக்கும் ஆவியுருவை ரத்தமும் தசையுமான மனிதனென்றே நம்பும்படி தான் உயிர்ப்பித்துத் தருவதாகவும் அவனை அது உணரவைத்தது. இம்மனிதனுக்கு எல்லா பூஜை முறைகளிலும் போதனை ஆனவுடன் கோபுரங்கள் இன்றும் நிற்கும் அந்த அடுத்த கோயிலுக்கு இவன் குரலேனும் அந்தப் பாழ்க்கட்டிடத்தில் தன்னை வாழ்த்திப் புகழ அனுப்பிவிடும் படியும் கட்டளையிட்டது. கனவு கொண்டவனின் கனவில் கனவு காணப்பட்டவன் உயிர்த்தெழுந்தான்.

தனக்கு இடப்பட்ட கட்டளைகளை மாந்திரீகன் நிறைவேற்றினான். அவன் ஒரு குறிப்பிட்ட அளவு காலத்தை (முடிவில் இக்கால அளவு இரண்டு வருஷங்களென ஆயிற்று) அவனுக்குப் பிரபஞ்சத்தின் ரகசியங்களையும் அக்னி வழிபாட்டையும் கற்பிப்பதற்கு அர்ப்பணித்தான். மனதுக்குள் அவனிடமிருந்து தான் பிரிய வேண்டும் என்ற எண்ணத்தில் வேதனை கொண்டான். பாண்டித்தியத் தேவை என்ற சாக்கில் ஒவ்வொரு நாளும் கனவுகாணும் கால அளவை அதிகரித்துக் கொண்டான்.

கொஞ்சம் குறைபாடாயிருந்த வலது தோளையும் புதுப்பித்தான். சில வேளைகளில் இதெல்லாம் ஏற்கனவே நடந்திருக்கின்றன என்ற தோற்றம் அவனை சங்கடப்படுத்தியது. பொதுவாகப் பார்த்தால் அவனது நாட்கள் மகிழ்ச்சியிலேயே கழிந்தன. கண்களை மூடியதும் அவன் நினைவு, இப்போது நான் என் மகனுடன் இருக்கப்போகிறேன்; அல்லது வெறுமே எனது காரணத்தில் வந்த என் மகன் எனக் காகக் காத்திருக்கிறான்; நான் அவனிடம் போகாவிட்டால் அவனுக்கு இருப்பு இல்லை. கொஞ்சம் கொஞ்சமாக அவனை அவன் நிதர்சனத்துக்கு பழக்கப்படுத்த ஆரம்பித்தான். ஒரு தடவை ஒரு தூரத்து நிலச் சிகரத்தில் ஒரு கொடியை நடும்படி அவனுக்குக் கட்டளையிட்டான்.

மறுநாள் அந்தக் கொடி அந்த நிலச் சிகரத்தின் மேல் படபடத்துக் கொண்டிருந்தது. இதற்குச் சமமான வேறு பரிசோதனைகளையும் செய்து பார்த்தான். ஒவ்வொரு தடவையும் முந்தியதைவிடக் துணிகரமானதாக.

ஒருவிதக் கசப்போடு தன்மகன் பிறப்பதற்கு ஆத்திரப்படுமளவு தயாராகிவிட்டான் என்பதை உணர்ந்தான். அன்றிரவு அவனை முதல் தடவையாக முத்தமிட்டு, ஒழுங்கற்ற பல மைல்களுக்கு நீண்டுக்கிடக்கும் காட்டையும் சதுப்புநிலங்களையும் தாண்டி, வெண்ணிறமாக மாறிக் கொண்டிருக்கும் சிதைவுகளுடன் கீழ் நதிப்புறத்தில் நிற்கும் அந்த மற்றக் கோயிலுக்கு அவனை அனுப்பினான். இதற்கு முன்பே (தனது மகன் தான் ஒரு ஆவியுரு என்பதை அறியாமல், தானும் பிறரைப் போன்ற ஒரு மனிதன் என்று நினைக்க வேண்டும் என) அவனது வாழ்வுத் தொழிலின் ஆரம்ப வருஷ ரூபகங்கள் யாவற்றையும் அழித்துவிட்டான்.

அவனது வெற்றியும் சாந்தியும் சலிப்பினால் மாசடைந்தன. காலை மாலை கருக்கல் வேளைகளில் இதே போன்ற பூஜாகிருத்தியங்களை தனது மாயரூபக் குழந்தையும் கீழ் நதிப்புறத்தில் செய்து கொண்டிருப்பதாகக் கற்பனை செய்து கொண்டு போலும், அங்கிருந்த

கற்சிலையின் முன்னால் இவன் சாஷ்டாங்கமாகக் கிடப்பான்.

இரவுவேளைகளில் அவன் பிறகு கனவுகாணவில்லை. அல்லது மற்ற எந்த மனிதனையும் போலத்தான் கனவு கண்டான். பிரபஞ்ச சப்தங்களையும் உருக்களையும் பற்றி அவனது பார்வை ஓரளவு வெளிறிவிட்டது. தனது உயிரிலிருந்து பிரிந்த இவற்றினால் இங்கில்லாத அவனது மகன் போஷிக்கப்பட்டான். தனது வாழ்வின் நோக்கம் நிறை

கோயிலில் எரிபடாமலே தீயினூடே நடக்கும் சக்திவாய்ந்த மந்திர வசப்பட்ட ஒரு மனிதனைப் பற்றி அவர்கள் பேசினர். மாந்திரீகனுக்கு அந்தக் கடவுளின் வார்த்தைகள் திடீரென நினைவுக்கு வந்தன. உலகில் நிரம்பியுள்ள எல்லாவகை ஜீவர்களினுள்ளும் அக்னி மட்டுமே தனதுமகனை ஒரு ஆவியுரு என அறிந்திருந்தது என்பது நினைவுக்கு வந்தது.

இந்த ரூபகம் முதலில் அவ

வாழ்வு - என்ன ஒப்பற்ற அவமானம். பைத்தியக்காரத்தனம்!

தனது வெறும் இன்பக் குழப்பத்தில் தான் ஜனிப்பித்த (அல்லது அனுமதித்த) தனது மக்களைப்பற்றி எந்தத் தந்தைக்கும் அக்கறை இருக்கத்தான் செய்யும். ஆயிரத்து ஒரு மாம் இரவுகளில் அங்கம் அங்கமாகவும் ஒவ்வொரு உள்ளூறுப்பாகவும் நினைத்துச் சமைத்த தனது மகனைப் பற்றி அந்த மாந்திரீகன் அச்சம் கொண்டது இயல்பு தான்.

அவனது மனக்குறைகள், சில குறிப்பிட்ட எச்சரிக்கைகளுடனேயே, திடீரென நின்றன. முதலாவதாக (ஒரு நீண்ட வரட்சியின் பிறகு) ஒரு தூரத்து முகில், ஒரு பறவை போல் கனமற்று ஒரு குன்றின் உச்சியில் தோன்றியது. பிறகு வடக்குப்புறமாக வானம் சிறுத்தையின் ஈறுகளைப் போன்று ஒரு ரோஜா நிறமாயிற்று. அதன்பிறகு இரவின் உலோகத்தகட்டைத் துருப்பிடித்தாற்போல, புகை முகில் முகிலாக வந்தது.

இவற்றையடுத்து வனமிருகங்கள் பீதிகொண்டு சிதறியோடின. எத்தனையோ நூற்றாண்டுகளின் முன்னால் நடந்ததே மீண்டும் திரும்ப நிகழ்ந்து கொண்டிருந்தது. அக்னிக் கடவுளினது புனிதக்ருகத்தின் சிதைவு அக்னியினாலேயே அழிக்கப்பட்டுக் கொண்டிருந்தது. பறவைகளற்ற ஒரு விடிகாலையில் அக்னி வட்டம் சுவர்களை நக்கிக் கொண்டிருப்பதை அவன் கண்டான். ஒரு கணம் நீரினுள் ஒதுங்கி தப்பித்துக்கொள்ள எண்ணினான்.

ஆனால் உடனேயே தனது வயோதிகத்துக்கும் உழைப்புக்கும் மரணம் முடிசூட்டுவதற்காக வந்திருக்கிறது என உணர்ந்தான். ஜீவாலையின் தகடுகளை நோக்கி அவன் நடந்தான். அவை அவனது தசையைக் கிழிக்கவில்லை. அவனைத் தழுவி சூடோ எரிவோ இன்றி அவன்மேல் பெருகின. ஆசுவாசத்தோடு, அவமானத்தோடு, பயங்கரத்தோடு, தானும் ஒரு மாயரூபம் என தன்னையும் யாரோ கனவு கண்டு கொண்டிருக்கிறான் என அவன் உணர்ந்தான்.

நன்றி: கசடதபுற

வா. ச. ரா

“நான் ஜனரஞ்சகமான எழுத்தாளன் இல்லை. புரியாத எழுத்தாளர் என்ற பெயரைச் சம்பாதித்துக் கொண்டு, அப்படியே, அதனாலேயே பிரபலமாகி விட்டவன். எனக்கு மாற்றே கிடையாது என்று இரண்டு மூன்று பேர் சொல்லி விட்டார்கள். எனக்கு முன்னாடியும் கிடையாதாம், பின்னாடியும் கிடையாதாம். என்னோடு நான் முடிந்தது. இப்படி இருப்பதில் எனக்கு ஒன்றும் அவ்வளவாக உடன்பாடு இல்லை. ஆனால் நான் என்ன செய்ய முடியும். ராமாயிருதம் ராமாயிருதமாகத்தான் இருக்க முடியும்.”

ஒருவர் மனதைத் தொட்டு, ‘அட இது எனக்கு நேர்ந்த தாச்சே, இதை ஏன் என்னால் எழுத முடியவில்லை. இந்த ஆள் எழுதியிருக்கிறானே, என் மனதில் ஓசையை எழுப்புகிறானே’ என்று வாசகன் நன்றி செலுத்துகிறான் பாருங்கள்! அதுபோலான எழுத்ததைத்தான் நான் நல்ல எழுத்து என்று நினைக்கிறேன். என் எழுத்து புரியவில்லை என்று என்னிடமே வந்து சொல்கிறார்கள். புரிய வேண்டும் என்பது அவசியமா என்ன? புரியாமல் இருந்துவிட்டுதான் போகட்டுமே. இப்போது என்ன கெட்டுப் போய்விட்டது?”

வேறிவிட்டது. அவன் ஒருவகைப் பரவசத்தில் ஆழ்ந்திருந்தான்.

சில வரலாற்றுக்காரர் வருஷப் பிரிவுகளாகவும் கணித்த ஒரு குறிப்பிட்ட காலம் சென்று, இரண்டு துடுப்புக்காரர்கள் அவனை ஒரு நள்ளிரவில் எழுப்பினர். அவர்கள் முகத்தை அவனால் சரிவரக்காண முடியவில்லை. ஆனந்தம் அடைந்தவன் வெளியுருவாக

னை ஆசுவாசப்படுத்தினாலும் முடிவில் அவனை வதைக்கத் துவங்கிவிட்டது. தனது மகன் தனக்குள்ள இந்த அசாதாரண சலுகையைப் பற்றிச் சிந்திக்க ஆரம்பித்து ஏதேனும் ஒருவகையில் தான் ஒரு வெறும் மனப் பிரதிமை என்பதைக் கண்டுபிடித்து விடக் கூடுமோ என அஞ்சினான். ஒரு மனிதனாக இல்லாதிருப்பது. இன்னொரு மனிதனைப் பற்றி வெளியுருவாக

எனக்கு வெளிச்சம் வேணும்..

சீ. கதிர்காமநாதன்

“எடியேய் பெட்டையள்...
உவளவை... உவளவை
ஒரு இடத்திலையும் நிக்க மாட்
டாளவை. கதவையெல்லாம்
திறந்து போட்டு...
ஒரு அக்கறை... பொறுப்புணர்ச்
சி... இந்தக்காலத்துப் பிள்ளை
யளுக்கு... ஏதேனும் புத்தி சொ
ல்லப் போனால்... முக்குக்கு
மேல கோபம் வந்திடும்...
என்ன பிறப்புக்களோ தெரியாது.
நாங்கள் அந்தக் காலத்தில்
எப்படி வளர்ந்தனாங்கள்...
அப்பா அம்மா பேசினா... ஒரு
வார்த்தை... ஒரு வார்த்தை
எதிர்த்துபேசி... அல்லது சத்தம்
போட்டு கதைச்சு இருப்பமே...
அடுத்த வீடு தெரியாது...”

என்னை பொம்பிள் பாக்க
வந்த என்னை அவர் “ஆடு
வாங்கிற” சாக்கில வந்தெல்
லே என்னை பாத்திட்டுப் போன
வர்.

ஹ ஹக் ஹ ஹக்க...
அந்தாள் முழிச்ச முழியில்
விசயம் எனக்குத் தெரிஞ்சு
போச்சு. அவர் என்னிட்ட ஏதோ
கதைக்க வெளிக்கிட நான்
வெக்கத்தில உள்ள ஓடிப்போ
யிட்டன். அண்டு ராமுமுக்க
கனவுதான்...

ஏய் பெட்டையள்... சுமதி,
சுகந்தி, ரகு சசிலா... ஒரு நேர

மும் என்ன சுமமா இருக்க விட
மாட்டாளவை. அவரும் வீட்டை
வாற நேரமாகுது. அந்தாள் வரே
க்க உவளவை வீட்டை இல்லை
யென்றால்... அவருக்கு கோபம்
வந்திடும்.. கோபம் வந்தால்
அந்தாளை அடக்க ஏலாது.

இங்கபார். பக்கத்து வீட்டு
கண்ணம்மாவினர் கோழியெல்
லாம் வீட்டுக்குள் வந்திட்டுது.
சனியன்கள் கதவு திறந்தால்
காணும். உள்ளுக்குள்ள ஓடி
வந்திடும்... சூய்... சூய்... சூய்...
ஓடு... ஓடு... அங்கால. கிரகங்
கள் பீச்சிப்போட்டுப் போகுது.

என்னை முதுகு சரி. நெடுக
குனிந்து நிமிர் உயிர் போற
மாதிரி வலிக்குது... கவுளே
எத்தனை தரம் கூட்டினாலும்
வீட்டுக்குள் குப்பை வந்திடும்..
ஒரே பேப்பர் துண்டும் விளை
யாட்டுச் சாமானுமாய் கிடக்கு.
பேரப்பிள்ளையள் விளையாடிப்
போட்டு அந்தந்த இடத்தில
போட்டிட்டு போயிடுவாங்கள்.
வியையாடிப்போட்டு பெட்டிக்கு
ள்ள போடச் சொன்னாலும்
கேட்க மாட்டாங்கள்.

அதுகள் சின்னப் பிள்ளையள்
தானே, என்னத்தை விளங்கும்.
சரியான துடியாட்டம். என்னை
முத்தவள் சுமதியின் பெயர் வந்தது. பிறகும் குழந்தை

அவள மாதிரி சரியான வாயாடி.
நடுவிலான் ரகுவின் பெடி பேர
னார் மாதிரி சாதுவான ஆள்.
சுகந்தியின்ர பெடியும் பெட்டை
யும் இதுகளுக்கு குறைஞ்சதில்
லை.

இவையள் இல்லையென்றால்
எனக்கு எப்படி பொழுது போ
கும்? அதுகளைல்லாம் பாட்டி,
பாட்டி என்று என்னை சுத்தின
படிதான். ராவிட படுக்க விடாது
கள். ‘அம்மம்மா.. அம்மம்மா..
கதை சொல்லுங்கோ’ என்று
என்னை ‘நோண்டி’ எடுத்துப்
போடுங்கள்.

எனக்கு எவ்வளவு சந்தோச
மாய் இருக்கும் தெரியுமே. என்
அவருக்கும் பேரப்பிள்ளையில
சரியான உயிர். வெளியால
போய் வீடு வரேக்க இனிப்பு,
டொபியெல்லாம் வாங்கிக் கொ
ண்டுதான் வருவர்...

சுமமா யோசிச்சுக்கொண்டு
இராம வீட்டைக் கூட்டிவிடுவம்.
அறையெல்லாத்தையும் திரும்ப
கூட்டத்தான் வேணும்... இங்க
பார் உடுப்புகளை கழட்டி ஏறி
ஞ்சு போட்டு... உதுகளை என்ன
செய்யிறது. நானும் எத்தனை
தரம் எடுத்து ‘தோச்சு’ காயப்
போட்டு மடிச்சு வைக்கிறது.
பெட்டையள் பெட்டையள் பெட்டையள்

யளை பெத்துப் போட்டும் சின்
னப்பிள்ளையள் மாதிரிதானே
இருக்குதுகள்...

பெட்டையள் தான் உப்பிட-
யென்றால் பெடியனும் அவள
வைக்கு மேல... உங்கபார்
போட்ட லோஞ்சும் சேட்டும் கழ
ட்டி ஏறிஞ்சுபோட்டுப் போட்டான்.
இதுகளின்ர பிள்ளையளும் இப்
பிடித்தானே பழகப் போகுதுகள்.
அம்மானே நாரி சள் சள்
என்று வலிக்குது. பொழுதும்
படுகுது. கூட்டினதை அள்ளிப்
போட்டுட்டு கொதிக்க கொதிக்க
ஒரு தேத்தண்ணி குடிச்சா
உடம்புக்கு நல்லா இருக்கும்.

உந்த மனுசனையும் இன்னும்
காணலை. உவளவைக்கு
கதையெண்டால் காணும் பொ
ழுதுபட்டதும் தெரியாம கதைச்
சுக்கொண்டு இருப்பாளவை.
நேரத்துக்கு வந்து பிள்ளையளை
படிக்க வைக்க தெரியாது...
இண்டைக்கு வரட்டும். நல்லாய்
வரட்டும். எல்லாம் அம்மா
செய்துவைப்பா என்ற துணிவில்
தான் கதைச்சுக் கொண்டு நிக்
கிறாளவை. இண்டைக்கு தெரி
யும். நான் தேத்தண்ணியை குடி
ச்சுப்போட்டு பேசாமல் கட்டிலில்
போய் படுக்கப் போறன். எப்ப
வாறாளவையோ அப்ப வந்து
விளக்கை கொளுத்தட்டும்.
உவர் வந்து என்ன துள்ளுதுள்
ளினாலும் பரவாயில்லை. இண்
டைக்குத்தான் தெரியும். சிதம்
பரநாத பிள்ளையின்ர மனுசி
அன்னலட்சுமி யாரென்று தெரி
யும். நல்லா இருட்டிப்போட்டுது.

ஐயோ, உந்த மனுசனை இன்னும் காணே ல்லை. என்றை சிவகாமி அம்மாளே அந் தாள் வேலை முடிஞ்சா கையோட வீட்டை யெல்லோ வந்திடுவர். பொழுது படும் தனைக் கும் நிலலாது... வழியில சண்டையில ஆப் பிட்டு...

நான் என்ன செய்வன். ஒரு இடத்திலை யும் இருக்க முடியாமல் கிடக்கு. உதென்ன குசினிக்குள்ள சத்தம் கேட்குது. பேரப்பிள் ளையினர் அமளியுமாய் கிடக்கு. அவள வைக்கு அம்மா கோபமாய் இருப்பாவென்று தெரிஞ்சு போச்சு. அதான் சத்தம் போடாம இருட்டுக்குள்ள மறைஞ்சு வந்து குசினிக் குள்ள ஒளிஞ்சு நிக்கிறாளவை. சாமான்கள் விழுகிற சத்தம் கேட்குது. அவன்கள் 'வாலு கள்' சும்மாவே இருப்பாங்கள். எல்லாத்தையு ம் தூக்கி எறியுறாங்கள்.

குசினிக்குள்ள என்ன செய்யிறியன். இப்ப நான் வந்தனெண்டால்... என்னெண்டு தெரி யும்... ஒரு பயபக்தி கிடையாது... எங்க சுத் திப்போட்டு வாரியன். இன்னும் அவரைக் காணேல்லையென்று நான் தலையை உடைச்சுக்கொண்டு நிக்கிறன்.

தவக்குச் சூட்டு சத்தமும் காதுக்குள்ள வெடிக்குது. உவன் தம்பியையும் காணேல்லை எந்த கிறவுண்டில் விளையாடக்கொண்டு நிக்கிறானோ தெரியாது... வந்து விளக்கை கொளுத்துங்கோ.

என்ன சொல்லுறியன், விளக்கை நான் கொளுத்தட்டோ? நல்லா உங்களுக்கு செல் லம் குடுத்து வளத்திட்டன். ஒரு வேலையும் செய்ய விடாமல் என்ற பிள்ளையன் என்ற பிள்ளையனெண்டு நல்லாத்தான் செல்லம் குடுத்திட்டன். உங்களுக்கு பிடிச்சமாதிரி கலி யாணம் செய்து வைச்சு, அவன் ரகு விரும் பின பெட்டை எங்கட ஆள் இல்லாட்டியும் சண்டை பிடிச்சு செய்து வைச்சான். இதால சொந்தக்காரர் சிலபேர் இப்பவும் என்னோட கதைக்கிறதில்லை... உங்களை வளத்ததிலே யே என்ற காலம் போட்டுது. இந்த அம்மா வுக்கு விளக்க கொளுத்தி வைக்க மாட்டி யளே. எனக்கு இருட்டுக்க இருக்க பயமாய் கிடக்கு. ஒண்டும் தெரியேல்ல. இருட்டு என் னை சுத்திக்கொண்டு வருகுது. பிள்ளையன் என்றை குஞ்சுகள் ஓடிவந்து ஒருக்கா விளக்கை கொளுத்துங்கோ. எனக்கு வெளிச் சம் வேணும்.

என்ற பிள்ளையன் ஓடி வாங்கோ. இருள்... அன்னலட்சுமிக்கு காதில் ஒலித்த குரல்கள் கண்ணில் தெரிந்த உருவங்கள் எல்லாம் கேட்டு மறைந்து ஓய்ந்துவிட்டன.

அந்த இருளிலும் சுவீடன், கனடா, பிரான் சில் இருந்த அவளது பிள்ளைகள் பேரப்பிள் ளைகளுடன் சுவரில் கொழுவிவிருந்த படங்களில் சிரித்துக்கொண்டு இருந்தார்கள்.

அதற்கு அப்பால் தனியாக மாலையுடன் அநியாயமாய் இறந்த அன்னலட்சுமியின் கணவன் அவளை மௌனமாய் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்.

நாளையும் அவள் பிள்ளைகளைத் தேடத் தொடங்குவான்.

எழுத்து என்பது மிகத் தனிப்பட்ட சமாச்சாரம். என் எழுத்து, என் வீட்டில், ஒரு முலையில், ஒரு மேசை விளக்கின் அடியில் மிக மிகத் தனியான ஒரு சூழ்நிலையில் உருவாவது. அப்பொழுது எனக்கும் வெளியுலகுக்கும் எந்த விதத் தொடர்பும் கிடையாது. இந்த மிகத் தனிப்பட்ட ஒரு காரியம் செய்வனை அழைத்து வைத்து - ஓர் அடர்த்தியான கூட்டத்தைக் கூட்டி ஒரு மைக்கோ. 'போனை முன்வைத்து அது எப்போதும் ஊளையிட - வரவேற்புரை, முன்மொழிதல், வழிமொழிதல் இதெல்லாம் செய்வது ஒரு கொடுமை என்றுதான் நினைக்கிறேன்.

எழுத்து ஒரு தடுமாற்றமான செயல். எழுத்து என்பது அடித்துத் திருத்தப்பட்ட எழுத்து. எழுத்து என்பது பல நாட்களில் எழுதியது. எழுத்து என்பது யோசித்து யோசித்து எழுதியது. விட்டு விட்டு எழுதியது.

கிழித்துப் போட்டது. இதையெல்லாம் ஒரு பொதுக்கூட்டத்தில் செய்ய முடியாது. நான் ஒரு வார்த்தை பேசி விட்டால் அது என்னை விட்டு உடனே விலகி விடுகிறது. அதை என்னால் அடித்துத் திருத்த முடியவில்லை. இந்தச் சூழ்நிலையில் ஒரு எழுத்தாளனைப் பேச்சு சொல்வது மிகக் கடினமான காரியம் என்றே நினைக்கிறேன்.

ஆரம்ப எழுத்தாளர்களிடம் பாக்கும் தப்புகளை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஆரம்ப எழுத்தாளர்களின் கதைகளைப் பார்க்கும்போது உடனே சில வரிகள் தென்படும்.

உதாரணமாக ஏழு வருடங்கள் உருண்டோடின என்பார்கள். ஏழு வருடங்கள் என்பது ஒரு நாவலுக்குரிய சமாச்சாரம், அதை ஏன் ஒரு சிறுகதையில் சொல்ல விரும்புகிறாய். ஏழு நிமிஷத்தை நீ சரியாகச் சொன்னால் அது சிறுகதை ஆகிறது.

இமயமலைச் சாரலிலிருந்து ஒரு தமிழர்கதை அனுப்புகிறார். என்ன கதை! சென்னையில் காபியாற்றும் கதை, சென்னையில் உள்ள கணவன் மனைவிக் கதை. அந்தச் சன்னலைத் திறந்தாலே அவர்களுக்கு ஆயிரம் சிறுகதை இருக்கிறது. வினோதமான மனிதர்கள். வினோதமான பாவைகள். வினோதமான முகங்கள், அவைகளைப் பற்றிக் கவலைப்படாமல் சென்னையைப் பற்றியே எழுதிக் கொண்டு ருக்கிறார்.

சிறுகதை எங்கும் இருக்கிறது. சில சமயங்களில் நான் அலுவலகத்துக்கு நடந்தே செல்வேன். ஒருநாள் அவ்வாறு செல்லும் விசரலாக

நடந்து என்னுடன் வருகிறார். பேசிக்கொண்டே வருகிறார். கையிலே குழந்தை அந்தக் குழந்தையை முன்னிலையில் வைத்து தன் கணவரைத் திட்டிக்கொண்டு வருகிறார். எனக்கு அவன் பேச்சை மூன்று அல்லது நான்கு நிமிடங்கள் தான் கேட்க முடிந்தது. அவளுடைய கணவன் அவளை எந்த அளவுக்குக் கொடுமைப் படுத்துகிறான். திட்டுகிறான். அடிக்கிறான் என்பதையெல்லாம் பற்றிப் புலம்புகிறான். யாரிடம்?

ஒன்றரை வயதுக் குழந்தையிடம்!

இந்தப் புலம்பல் எல்லா நகரத்திலும், எல்லாக் கிராமத்திலும் இருப்பதுதான். இதில் சிறுகதை இல்லை. புலம்பி முடித்தபின் அந்தக் குழந்தையைப் பார்த்து "டேய், என்னை நீயாவது நல்லா வச்சப்பாயாடா" என்கிறான். இதில் கதை இருக்கிறது.

ஆரம்ப எழுத்தாளர்களுக்கு மற்றுமொரு வேண்டுகோள்.

நீங்கள் எழுதி அனுப்பும் கதைகள் ஒரு பத்திரிகை அலுவலகத்துக்குச் செல்கிறது. அப்போது உங்கள் கதை மட்டுமல்லாமல் நூற்றுக்கணக்கான கதைகளும் அவர்களுக்கு வருகின்றன. அப்படி வரும்போது அதைப் படிக்கும் துணை ஆசிரியரின் நிலையில் உங்களை நினைத்துக் கொள்ளுங்கள். உங்களிடம் நூறு கதைகளைக் கொடுத்துப் படிக்கச் சொன்னால்... எனக்கு ரூ.10,000 கொடுத்தாலும் அந்தத் தொழிலை நான் செய்ய மாட்டேன்.

கதை எழுதும்போது, கதையை முதல் பராவிலேயே ஆரம்பியுங்கள். ஆரம்பித்து, அதைப் படிப்பவரைக் கதைக்குள் முதலில் இழுங்கள். சாதாரணமாக ஒரு கதையை ஆரம்பிக்கும்போது தலையில்லாத ஒரு ஆள் தெருவில் நடந்து சென்றான் என்று எழுதினால் என்னடா இந்த ஆள் புதுசா சொல்றான் என்று நினைத்து மேலே கொஞ்சம் படிப்பான். அப்புறம் நீங்கள், 'தலையில்லை என்று சொல்லவில்லை. ஒரு விரல் இல்லை என்றுதான் சொல்ல வந்தேன்' என்று எழுதிக்கொள்ளலாம்.

இதை விட்டுவிட்டு, "சார் தபால் என்ற குரலைக் கேட்ட சர்மா சாய்வு நாற்காலியில் சாய்ந்து கொண்டு" என்று எழுதினால், இதைத் தூக்கி எறிவானா இல்லையா?

(தமிழ்நாட்டில் ஓர் இலக்கிய விழாவில் எழுத்தாளர் சஜாதா அவர்கள் பேசிய பேச்சிலிருந்து...)

அழகி(யல்) பார்வைகள்

அழகி திரைப்படத்தின் மூலம் சில நொடிகளில் நான் பதினேழு வருடங்களுக்கும் மேலாக கடந்து பின்னோக்கி பயணித்தேன்.

கோலிஅடித்து கை முட்டிகளை வீங்க வைத்துக் கொண்டது, பிருஷ்ட பக்கத்தில் கிழிந்த ட்ரெளஸர் தபால் பெட்டி என்று கேலி செய்யப்பட்டது, கடைவைத்து விளையாடி

லேயே 'த, என்னாந்த?' என்று விளிக்கப் படும் வகுப்புத் தோழியரின் கவனம் பெற ஏதேதோ செய்தது.... என இவ்வாறாக எல்லா காட்சிகளையும் எனது பின்னோக்கிய பயணத்தில் காண முடிந்தது. இந்த பயணத்திற்கு பென்சில்வேனியா ஒரு பொருட்டே இல்லை.

படம் முழுதும் நணுக்கமான கவனமும் உழைப்பும் தெரிகிறது. நாயகியின் விடலைப் பெண் பருவ பாத்திரத்திற்கு நாயகியின் சிறுவயது முகம் போல

எணி இசை, விளக்கேற்றப் போகும் அந்த வினாடியில் சட்டென்று நின்று, ஏற்றின மஞ்சளொளியில் நாயகி ஜொலிப்புடன் துலங்க, தொடர்ந்து 'ஒளியிலே தெரிவது தேவதையா?' என்று பாடலாக மாறும் கட்டம்.

நடிப்பில் அசத்தியவர்கள் என்று சொல்ல வேண்டுமெனில் தொழில்முறை நடிக நடிகையரைவிட கேமரா கூச்சமின்றி, வெகு இயல்பாக பொருந்தி கலக்கிவிட்டுப் போன அந்த கிராமத்துப் பொடிசுகள்தான். இன்னும் குறிப்பிடப்பட வேண்டிய இருவருள் முதல்வர் நந்திதா-தாஸ். தைரியமாக க்ளோஸப் வைக்க முடிந்த அளவு தமிழ் உச்சரிப்பிற்காக (பாடலிலும் சரி, உரையாடல் காட்சிகளிலும் சரி) பாடுபட்டிருக்கும் நந்திதாவுக்கு கைகுலுக்கி பாராட்டுதல் தெரிவிக்கலாம்.

மகனை மடியிலிட்டு சாலையோரத்தில் கதறிகொண்டிருக்கும் நேரத்தில் முழுவளர்ச்சியோடு தன்னெதிரே நிற்கும் தன் பால்வயது சினேகிதனை தற்செயலாக காண நேரிட, அந்தத் துயர தருணத்திலும் நம்பவியலாத திகைப்பில் வாய்பிளந்து பின் அவரை நோக்கியே இயலாமையில் கைகள் விரித்து நீட்டி கதறும் காட்சி கச்சிதம். ஆங்கிலம் மிழற்றும் தமிழ் திரையுலக மும்பை நாரீமணிகளுக்கு நடிப்பு வகுப்பு எடுக்கலாம் இந்த கறுப்பு மின்னல்.

இன்னொருவர் தேவயானி. வீசி எறியப்பட்ட ஈரத்துணியாய் காலத்தின் குருமான கரங்களால் பிழியப்பட்டு சக்கையாகக் கிடக்கும் ஒரு சகஜீவனை புரிந்து கொள்ளவியலாத 'தான், தன் கணவன்' என்ற பாவத்துடன் சிறப்பான நடிப்பில் (கொஞ்சம் மிகைப்பட்டிருந்தால் வில்லியை நோக்கி நகர்ந்திருப்பார்) கவர்கிறார்.

குறை என்று சொன்னால், கேமராவால் ஓவியம் தீட்டியிருக்க வேண்டிய சில முக்கியமான கட்டங்களில் ஒளி ஓவியர் வசனங்களைத் தூரிகையாக்கிக் கொண்டுவீட்டதை சொல்லலாம்.

ஒன்று: ஊருக்கு வரும் நாயகன், நாயகி வீட்டைப் பார்க்க போய், அங்கே சிதிலமடைந்த நிலையில் இருக்கும் வீட்டைப் பார்த்துவிட்டுத் திரும்பும் காட்சி. 'அவள் வீட்டைப்பார்க்க போனேன்' என்ற வசனத்துடன் நிறுத்தப்பட்டு அதற்குப்பிறகு கேமரா மட்டுமே பேசியிருக்க வேண்டிய கட்டம். இன்னொன்று, இறுதிக்காட்சி,

யது, கை கட்டியபடி நின்று காற்றில் ஆடும் மரம்மாதிரி அசைந்தாடியபடியே 'பதினா ஆஆஆ ரெண்டு நுப்பத்ரெண்டேஏஏஏ' என்று வாய்ப்பாடு ராகம் பாடியது, செய்த தந்திரங்கள் எதுவும் பலிக்காது போக, நின்று நிதானித்து பூச்சாண்டி காட்டி ஏமாற்றி திருத்தமாய் பிரம்பால் கைகளை சிவக்க வைத்து விட்டு அடுத்த பையனை தேடி நிதானமாய் போகும் சாருக்கு தெரியாமல், வாங்கிச் சிவந்த கரங்களை பார்த்தப் பார்த்து அழுதது, குளிர்கண்ணாடியை மார்புச் சட்டையில் சொருகி பத்மாசன போஸில் அமர்ந்து எட்டாம் வகுப்பில் எடுக்கப்பட்ட புகைப்படத்திற்கு போஸ் கொடுத்தது, சினிமா/திருவிழா நோட்டீஸிற்கு வண்டி பின்னாடியே ஓடிச்சென்று வென்று மீண்டது. விவித்தபாரதியின் வர்த்தக ஒலிபரப்பில் கிறங்கினபடி வயல் வாசத்திற்கிடையே களத்துமேட்டு இரவில் வான்பார்த்துக் கிடந்தது, பதின் வயதுகளி

வே தோற்றம் தரும் பெண்ணைக் கண்டுபிடித்து நடிக்க வைத்திருப்பது ஒரு சிறந்த உதாரணம்.

தங்கப் பச்சானுக்கு அடுத்து உடனடியாக குறிக்கப்பட வேண்டியது பின்னணி இசை. நேரடியாக நெஞ்சுக்குள் இறங்கும் இளைய ராஜாவின இசை பற்றி சிறப்பித்துக் கூறுதல் 'சூரியன் கிழக்கே உதிக்கிறான்' என்று சொல்வதற்கிணையானது. என்றாலும், கவர்ந்த எல்லா இடங்களிலும் நான் குறிப்பிட விரும்பும் ஓரிடம்.

தீட்டுக்கு ஒதுங்கி இருண்ட வீட்டுள்ளே நாயகி கிடக்க, உள்ளே வந்த நாயகன் விளக்கு ஏற்றுகிறார்(ன்). விளக்கேற்றும் ஆயத்தங்கள் செய்யும்போது ஒலித்துவந்த பின்

காணாமல்போன நாயகியை தேடி களைத்தப் போய் 'என்றேனும் எப்போதேனும் மீண்டும் சந்திக்க இயலும்' என்ற நம்பிக்கையோடு ஆட்டோவில் ஏறும் காட்சியை இப்படி வெளிப்படையான வசனங்களால் விளக்கித்தான் இருக்க வேண்டுமா? ஒரு சிறுகதை வாக்கியமாக இது சிறப்பாக இருக்கக்கூடும்; ஆனால் திரைக்கு?

குறை மட்டுமல்லாது கறையும் கூட அந்த 'குர்றுவி கொடஞ்ச கொய்யாப்பழம்' பாடல், நேர்மையாகவும் தீவிரமாகவும் பணியாற்ற முனையும் வெள்ளித்திரைக் கலைஞர்களை திரையுலக நிர்ப்பந்தங்கள் எந்த அளவு காயடிக்கின்றன என்பதற்கு இந்தப் பாடல் ஒரு அழுத்தமான சான்று. (முன்றாம்பிறைக்கு ஒரு 'பொன்மேனி உருகுதே'போல).

'அழகிகளும் போற்றி ஆதரிக்கப்படாமல் 'ஜெமினிக்கள் மட்டும் விமரிசையாய் கொண்டு டாட்படுவதை கேள்விப்படும்போது, தமிழ்த்திரையுலகின் இன்றைய நிலைக்கு தயாரிப்பாளர்களை மட்டும் குறை சொல்லி பிரயோஜனம் இல்லை என்றுதான் தோன்றுகிறது.

- பொன் முத்துக்குமார்

சித்தரிக்கப்பட்ட விதம்தான் படத்தின் அழகு. காட்சிகளை ஒவ்வொன்றாகச் சொல்லி மாளாது. தேர்ந்த கலைஞரின் மேதைமை கொண்டவை சில காட்சிகள். சிறுவனுக்கு நேர்ந்த விபத்தைத் தொடர்ந்து வரும் காட்சிகள், மழை பெய்து முடிகிற வரையிலான காட்சிகள் கவிதை மயமான காட்சிகள். இளையராஜா கிராமத்துப் புழுதியை, அன்று பெய்த மழையில் குழைத்துத் தந்திருக்கிறார். உலகமயமாதல், கலப்பிசையை உன் னைத்து என்று முன்வைக்கிறது. ஆனால் மண்ணின் இசைதான் மனித மனதுக்கு ஆன்மாவின் இசை. கலப்பிசை காதலுக்குத்தானேயொழிய மனசுக்கு அல்ல. படத்திற்கு பின்னணி இசை என்பது மன அவசங்கள் வாழ்வுக்குத் தரும் மாணுடஅர்த்தம் போன்றது. ஹே ராமுக்கு அடுத்ததாக அழகியும் இவ்வகையில் இளையராஜாவின் கொடு முடிகள். இப் படத்திற்கு முன்னோடிகள் தமிழ்சினிமாவில் இருக்கிறதான். பாலு மகேந்திராவின் அழியாத கோலங்கள், மகேந்திரனின் பெண் சித்தரிப்புகள் என அழகிக்கு முன்னோடிகள் இருக்கிறதான்....

அழகி இன்று எவ்வகையில் முக்கியமான படம்? விடலைப் பையன்களின் காதல் படங்கள், தமிழ் திரைவெளியை ஆக்கிரமித்திருக்கிற குழலில், சங்கரின் வழித்தோன்றல்களாக சின்னச் சங்கர்கள், தில் மாதிரி ஜெமினி மாதிரி பேட்டை ரவுடிப் படங்கள் எடுத்துக் கொண்டிருக்கும் குழலில் வந்ததால்தான், இப்படம் முக்கியத்துவம் பெறுகிறது. அலட்டிக் கொள்ளாத நந்திதா தாஸ், பார்த்திபன் அவரது குழந்தைகள், நந்திதாவின் மகன் போன்றோரின் நடப்பினால்தான் இப்படம் முக்கியத்துவம் பெறுகிறது. சோகத்தைப் பிழியும் காட்சிகள் இருக்கிறது என்பது உண்மைதான். சிவாஜி கணேசன் தோன்றிய தமிழ் சினிமாவில் இவையில்லாமல் எப்படி உணர்ச்சிகளை சொல்லிவிட முடியும்? அல்லது மக்களுக்குப் பிற்பாடு துயரம் என்பதை எப்படித்தான் தொற்றவைக்க முடியும்? அழகி நம் காலத்தின் அழியாத கோலமாக ஆகிவிட்டவள்.

Digitized by Noolaham | www.noolaham.org | www.aavanaham.org

மண்ணின் இசைதான் மனதுக்கு இசையும்!

பாலு கால நட்பு என்றுமே அமரத்துவம் வாய்ந்தது. அதுபோலவே பள்ளிக்கூடக் காதலும் அமரத்துவம் வாய்ந்தது. இந்த அமரத்துவம் தான் அழியாத கோலங்களையும் அழகியையும் அமரத்துவமான கதைகளாக்குகிறது. அழகி, அழியாத கோலங்களின் நீட்சியான சமகாலக்கதை. ஆண் பெண் உறவில் நட்பு, காதல், உடல் உறவு, தோழமை போன்றவற்றுக்கு இடையிலான எல்லைகள் உருகி வழிந்துவிடும் இடங்களில் தங்கப்பச்சான் கத்தி முனைப் பயணம் செய்திருக்கிறார். காதலுக்கும் நட்புக்கும் இடையிலான கூடார்த்தம் படத்தில் மிக நுட்பமாகச் சொல்லப்படுகிறது. இன்றைய சமூக நெருக்கடியில் நம்மிடமிருந்து விடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கும் மனசாட்சியுடன் அடிப்படையில் அமைந்த மனிதநேயத்தை துளிர் போன்ற நமக்குள் கிளர்ந்தியிருக்கும் படம் அழகி.

படத்தின் பின்பகுதி அபத்தங்களை, ரிக்கார்ட்டானஸ், தோட்டத்தில் நடக்கும் பாட்டும் கூத்தும், விவேக்கின் வீட்டு விலகிய அரசியல் நகைச்சுவை என்பனவற்றை விட்டுவிடுவது நல்லது. அதைக் கழித்துவிட்டால் கூட கதையும் கருத்தும் நிற்கிறது. காட்சிகளும் உறவும்

புரீகாந்த், ஸ்நேகா நடடிக்கும் 'ஏப்ரல் மாதத்தில்' படத்தை இயக்குபவர் எஸ். எஸ்.ஸ்டேன்லி. இசை யுவன்சங்கர் ராஜா. காயத்ரி ஜெயராம் கவர்ச்சி வேடத்தில் வந்து அசத்தப் போகிறாராம்!

பார்த்திபன், சசி, எழில் போன்றோரிடம் உதவியாளராக இருந்த சந்தோஷ் இயக்கும் புதிய படம் 'மனசெல்லாம்'. புரீகாந்துக்கு ஜோடிகளாக வித்யா, சந்திரா என்று இரண்டு புதுமுகங்கள். இசை இளையராஜா.

இளையராஜா இப்போது ஹங்கேரியில் இருக்கிறார். அங்கிருந்தபடியே திருப்புகழ் முழுவதையும் தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலும் இசையமைத்து பாடச்செய்யும் முயற்சியில் ஈடுபட்டுள்ளார்.

சத்யராஜ் தன் பிறந்த தினத்தை செல் நம்பராக வைத்திருக்கிறார். எண் 31054.

அஜித்துக்கு ஜோடியாக ஷாலினியின் தங்கை ஷாமிலியை நடக்க வைக்க முயற்சிகள் நடந்து வருகிறது.

ராஜகுமாரன் தேவயானி தயாரிப்பில் ராஜகுமாரன் இயக்கும் 'காதலுடன்..' படத்தில் தேவயானிக்கு ஜோடியாக நடக்க புரீகாந்த் மறுத்துவிட்டார். இப்போது ஒப்பந்தம் செய்யப்பட்டிருப்பவர் முரளி.

மறைந்த இயக்குநர் ஏ.பி. நாகராஜனின் தங்கை மகன் விமல் கதா நாயகனாக அறிமுகமாகிறார். படம்: 'நீ வரும் பாதையெல்லாம்'. விமலுக்கு ஜோடி காயத்ரி ஜெயராம். இயக்குநராக அறிமுகமா கிறார் புவி.

அழகி மிகக் குறைவான உறுத்தல்களுடனும் அசௌகரியங்களுடனும் பார்த்த படம். தன் பாலிய கால சகியை பின்னர் மிக மோசமான ஒரு நிலையில் சந்திக்கும் ஒருவனுடைய கதை. எல்லோருக்குமே

இத்தகைய ஒரு சிதைந்துபோன ஒரு பாலிய காலக் கனவு இருக்கலாம். தங்க்ப்சான் இதை முடிந்தவரை அழகாகவே கையாண்டிருக்கிறார். குறிப்பாக தான் ஒரு காலத்தில் நேசித்த பெண் மிகத் தாழ்வான நிலையிலும் தான் உயர்ந்த நிலையிலும் இருக்கும் போது ஏற்படும் ஆழமான குற்ற உணர்வு பார்த்திபனின் பார்த்திரத்தில் பிரதிபலிக்கிறது. மேலும் நிகழ்காலத்தின் குடும்பம், மனைவி போன்ற விஷயங்களுக்கு ஏற்ப அவள் மீது காட்டும் பிரியத்தை ஒழுங்குபடுத்திக் கொள்ளத் திணறுவதும் அதன் சிக்கல்களும் இயலாமையையும் யதார்த்தத்தின் சாயல்களோடு சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன.

இப்படத்தின் கதையைப் பற்றி எனது சிநேகிதி ஒருவரிடம் பேசிக்கொண்டிருந்தபோது ஒரு பெண் தன் பாலியகால சிநேகிதனுக்கு உதவுவதுபோல இப்படத்தின் கதை மாற்றியெடுக்கப்பட்டிருந்தால் கதையில் எத்தகைய சிக்கல்கள் உருவாகியிருக்கும் என்று யோசித்த போது படம் முற்றிலும் ஒழுக்கவியல் சார்ந்த கேள்விகளுக்குள் சரிந்திருக்கும் என்று தோன்றியது. அப்போது என் சிநேகிதி குறிப்பிட்ட ஒரு விஷயம் இங்கே குறிப்பிடத்தக்கது. ஆண் என்பவன் நம்முடைய பண்பாட்டில் எப்போதும் பாதுகாப்பவன். அவனுடைய குற்ற உணர்விலிருந்து ஒரு கதையை சொல்வது மிக எளிது. பார்த்திபனின் நண்பனாக வரும் விவேக்கும் படத்தில் தனது பாலிய கால சகியை மோசமான நிலையில் சந்தித்து உதவுவதாக படத்தில் வருகிறது. ஏன் விவேக்கின் பார்த்திரத்தைக் கூட ஒரு பெண்ணாக யோசிக்க முடியவில்லை?

- மனுஷ்யபுத்திரன்.

பார்த்திரங்களின் பாலிய பருவத்து அனுபவங்களைப் பெருமளவு இயல்பாகவும் அழகுணர்ச்சியோடும் காட்சிப்படுத்தும் இயக்குனர், அவர்களைப் பெரியவர்களாக்கும் போது நிகழ்த்தும் தாண்டலில் சறுக்கி விடுகிறார். கிராமத்துப் பள்ளிகூடக் காட்சிகள், விசித்திரமான வாத்தியார்கள், சிறுவர் சிறுமியரின் விஷமத்தனங்கள், விளையாட்டுக்கள் ஆகியவை பெருமளவில் யதார்த்தமாகவும் ரசிக்கத்தக்க விதத்திலும் படமாக்கப்பட்டுள்ளன.

பிற்பகுதியிலும் கூட பார்த்திரங்கள் நெருக்கடியை எதிர்கொள்ளும் விதம் தமிழ்ப் படங்களுக்கே உரிய மிகையும் சத்தமும் அற்று மிதமாகவும் இயல்பாகவும் அமைந்திருக்கிறது. உதாரணம்,

தேவயானி பார்த்திபனிடம் நந்திதா தாள் தொடர்பான தனது அவலத்தை முன்வைக்கும் இடம், பொதுவாகத் தமிழ் கதாபாத்திரங்கள் குலுங்கிக் குலுங்கி அழுவோ அடி வயிற்றிலிருந்து கத்தவோ, நரம்புகள் புடைக்க சாயம் அல்லது சபதம் இடவோ தோதான இடம் இது. ஆனால் இயக்குநர் (மன்னிக்கவும் - நெறியாளுநர்) இந்த இடத்தைத் தணிந்த தொனியில் அமைத்து நம் காதுகளையும் ரத்த அழுத்தத்தையும் கைக்குட்டையையும் காப்பாற்றிவிடுகிறார்....

ஆனால் திரைக்கதையில் இருக்கும் முக்கியமான சில ஓட்டைகள் படத்தை வழக்கமான தமிழ்ப் படங்களின் தரத்திற்குத் தள்ளி விடுகின்றன. பின்னால் நினைத்து நினைத்து ஏங்கும் அளவுக்குத் தீவிரமாகக் காதலிப்பவன், வெளியூர் போய்ப் படிக்கும் சமயத்தில் அந்தப் பெண் எப்படி இருக்கிறாள் - என்பது பற்றித் தெரிந்து கொள்ளாமல் இருக்க மாட்டான். அப்படி இருப்பவன் காதலியை சுலபமாக மறந்து விடுவான்; பார்த்திபனைப் போல நினைத்து உருகிக் கொண்டிருக்க மாட்டான். அது போலவே நல்ல நிலையில் இருக்கும் குடும்பம் கீழே விழுந்தால் நேராகத் தெருவோரத்திற்குத்தான் வரவேண்டும் என்பது சராசரித் தமிழ்ப் படங்களின் சூத்திரத்தில் முக்கியமான ஒரு அம்சம். அதிலும் விழும குடும்பம் கதாநாயகியின் குடும்பம் என்றால் கேட்கவே வேண்டாம். நந்திதா தாள் பார்த்திபன் வீட்டுக்கே வேலைக்காரியாக வந்து சேர்வது சினிமாத் தனத்தின் அப்பட்டமான இலக்கணம். அதற்குக் காரணமாகக் காட்டப்படும் நிகழ்வுகள் பலவீனமானவை.

இந்தக் குறைகள் எதுவுமே படத்தின் வணிக வெற்றியை உறுதி செய்யக்கூடிய குறைகள் அல்ல. படத்தில் கவர்ச்சி(?) நடனம் இடம்பெறச் செய்வதும் சம்பந்தமில்லாத பாடாவதி நகைச்சுவைக் காட்சிகளைச் சேர்ப்பதும் வணிக வெற்றி குறித்த பயத்தில் செய்யப்படுபவையாக இருக்கலாம் என்பதைப் புரிந்து கொள்ள முடிகிறது. ஆனால் மேலே குறிப்

பிட்டுள்ள குறைகள் அப்படியல்ல. இக் குறைகள் இல்லாமல் இருந்தால் திரைக்கதை மேலும் அழுத்தம் பெற்றிருக்கும். அதனாலேயே அதிக ஈர்ப்பையும் பெற்றிருக்கும். இந்தக் குறைகள் திரைக்கதையின் நம்பகத்தன்மைக்காக அதிகம் மெனக்கெட வேண்டாம் என்ற பொதுவான கோடம்பாக்கத்து மெத்தனத்தின் அடையாளங்கள். காசி திரைப்படத்தின் மலையாள யூலத்தில் இருந்த யதார்த்தம் தமிழில் காணாமல் போனது ஏன் என்று பாரதிராஜா சமீபத்தில் ஒரு பேட்டியில் கேள்வி எழுப்பியிருந்ததை வைத்துப் பார்க்கும்போது தமிழ் சினிமாவின் பொதுவான வியாதி பற்றிய புரிதல் கூர்மையடையும். வித்தியாசமான படம் பற்றி ஆதங்கத்துடனும் அறச் சீற்றத்துடனும் பேசும் தங்க்ப்சான் போன்றவர்கள் இதை யெல்லாம் தவிர்க்க வேண்டும் என்று நாம் எதிர்பார்ப்பதில் தவறில்லை.

- அரவிந்தன்

‘கும்மாளம்’ படத்தின் அறிமுக நாயகி ரதி. ஆனால் இவர் நடித்து வெளியான முதல் தமிழ்ப்படம் ‘எங்கே எனது கவிதை’, பிறந்து வளர்ந்தது பெங்களூர். தமிழ் தெரியும். சொந்தக் குரலில் பேசுவது மட்டுமல்ல, பாடவும் தெரிந்தவர். இவரது அம்மா பரணி பிரபல மேடைப்பாடகி. ரதி பரதநாட்டியம் கற்றுக்கொண்டு பரிசுகளும் வாங்கியிருக்கிறார்.

“தமிழை தலையில் வைத்து ஆடும் நீங்கள் உங்கள் படத்தில் தமிழ்ப் பெண்ணை கதாநாயகியாக போடவில்லையே” என்று அழகி படத்திற்கு பிறகு தங்க்ப்சாணை பலரும் துளைத்து எடுத்து விட்டார்களாம். எனவே அவர் தனது ‘சொல்ல மறந்த கதை’யில் சேரனுக்கு ஜோடியாகப் போட்டிருக்கும் பெங்களூர் தமிழ்ச்சி இந்த ரதி. ஏற்கனவே பாரதிராஜா தனது படத்திற்கு இவரை ஒப்பந்தம் செய்திருந்தாராம். ஆனால் மிகவும் சின்னப் பெண்ணாக தெரிந்ததால் விட்டுத் தந்து விட்டார். ‘அழகி’ தலைச்சுமி போல சொல்ல மறந்த கதை பார்வதியும் பரபர்பாக பேசப்படும் என்கிறார் ரதி.

சீர்ப்பிற்குப் பின்னால்... - மனுஷ்யபுத்திரன்

Uடிகாத, வசதியில்லாத, கரடுமுரடான, சமூகத்தின் அடிமட்ட கலாசாரத்தை பிரதிபலிக்கும் ஒரு ஆண் படித்த, வசதி படைத்த, அழகிய, மென்மையான, மேல்மட்ட கலாசாரத்தை பிரதிபலிக்கும் ஒரு பெண்ணை அடைவதன்மூலம் அடையும் சமூக ரீதியிலான, உளவியல் ரீதியிலான ஈடுற்றத்தை பார்வை யாளனுக்கு வழங்கும் இன்னொரு படம்தான் 'பம்மல் K.சம்பந்தம்'. வாக்க ஏற்றத் தாழ்வும், சாதிய இழிவும் நிரம்பிய தமிழ்ச் சமூகத்தில் இத்தகைய ஒரு கதையாடல் எத்தனையோ முறை திரும்பத் திரும்பச் சொல்லப்பட்ட பிற குடும்ப அலுவல் ஏற்படுத்தவில்லை.

காதலினாலோ, பலவந்தத்தினாலோ ஒரு பெண்ணை வெற்றிகொள்வதன்மூலம் சமூகப் படிநிலைகளை கடப்பது என்ற விருப்பம் மிக தொன்மையான ஒரு வழக்கம்தான். அதனால் தான் 'டைட்டானிக்' படம் வந்தபோது அது அவ்வளவு சகஜமாக நமக்கு ஒரு எம்.ஜி.ஆர். படமாக இருந்தது. ஆனால் பம்மல் K.சம்பந்தம் இந்த வழக்கமான சமூக உளவியலைத் தாண்டி, வேறொரு அம்சத்தையும் தன்னுள் கொண்டிருக்கிறது. அது வெளிப்படுத்தும் அங்கதமும் அந்த கேலியில் ஒளிந்திருக்கும் சில விமர்சனங்களும் சம்பந்தப்பட்டது.

தமிழ்ப் படங்களின் ஒரே வகைமாதிரியான நகைச்சுவை என்ற பெயரிலான வன்முறைக் காட்சிகளுக்கு இடையே இந்தப் படத்தில் கமல ஹாசனின் 'டைட்டானிக்' நிறைந்த நடிப்பும் கதையமைப்பும் பார்வையாளர்களுக்கு உற்சாகமூட்டுகிறது. எனது நண்பர் எழுத்தாளர் ச. தமிழ்ச் செல்வன் ஒருமுறை என்னிடம் வேடிக்கையாக குறிப்பிட்டார். "ஒரு தமிழ்ப் படத்தை பார்த்து விட்டு வந்தால் ஏதோ ஒரு முழு வாழ்க்கை வாழ்ந்து முடித்தது போல அலுப்பும் ஆயாசமும் ஏற்படுகிறது" என்று. உணர்ச்சிப் போராட்டங்கள் நிறைந்த தமிழ்ச் சினிமாக்கதைகளுக்கு மாறாக, இலகுவான ஒரு தளத்தில் எடுக்கப்பட்ட கதைகள் கொஞ்சம் 'ரிலாக்ஸான'

உணர்வை ஏற்படுத்தவே செய்கிறது. ஆனால் இந்தப் படம் எதையெல்லாம் பார்த்துச் சிரிக்கிறது என்பது அவ்வளவு ரிலாக்ஷான விஷயமல்ல.

தமிழ்ச் சினிமாவில் பெண்ணுரிமை அளவுக்கு எதிர்க்கப்பட்ட, தவறாகப் புரிந்துகொள்ளப்பட்ட ஒரு கருத்தாக்கம் வேறு எதுவுமில்லை. மேற்கத்திய நாசிகம் கொண்ட, பொறுப்பற்ற, பணக்கார, திமிர்பிடித்த, சுயநலம் கொண்ட ஒரு பெண்தான் சினிமாவில் பெண்ணுரிமையின் பிம்பம்.

இந்தப் பெண்ணோடு போராடும் ஆண் தன் 'அன்பை' நிரூபிப்பதற்காக பல்வேறு வழிகளில் கரும் பிரயத்தனங்கள் செய்வான். தன்னைத் தானே வதைத்தோ, சில சமயம் அவளையே வதைத்தோ தன் காதலையும் கொஞ்சம் தமிழ்ப் பண்பாட்டையும் நிரூபித்து விடுவான். 'பட்டிக்காடா பட்டணமா' சிவாஜி தொட்டு, பம்மல் K.சம்பந்தத்தில் வரும் கமல்-அப்பாஸ் வரை இதுதான் வரலாறு. உரிமை பேசும் பெண்களை எதிர்மறையாக சித்தரிக்கும் இதுபோன்ற படங்களே பரவாயில்லை என்று தோன்றும்படி பெண் விடுதலைக்கு ஆதரவாக எடுக்கப்பட்ட சில படங்கள் தமிழில் வந்திருக்கின்றன. ருத்தரய்யாவின் 'அவள் அப் படித்தான்', அல்லது பாரதிராஜாவின் 'புதுமைப் பெண்', சந்தேகமில்லாமல் இவையும் புது யுகப் பெண் குறித்த கேலிச் சித்திரங்களே.

கணவன், மனைவி உறவுச்சிக்கல்களைப் பொறுத்தவரை தான் ஏமாற்றப்பட்டு விட்டோமோ என்று ஒருவர் நினைப்பது மிக ஆழமான ஒரு உளவியல் சிக்கல். பம்மல் K.சம்பந்தத்தில் இது வெளிநாட்டு வேலை என்று ஏமாற்றுவதாக எளிமைப்படுத்தப்படுகிறது. அப்பாஸ் உறவையே பெரிதாக நினைப்பதாயும், சிநேகா அதைவிட பொருளாதாயத்தை முக்கியமாக கருதுவதாகவும் ஒரு சித்திரம் உருவாகிறது. சிநேகா அப்பாஸின் காதலுக்கு கொஞ்சம் கரகசிறு மாதிரி தோன்றுகிற சமயத்திலெல்லாம் அவள் பெண் குறித்த கேலிச் சித்திரங்கள் போது

னையால் தன்னை மாற்றிக் கொள்வதாகவும் காட்டப்படுகிறது. இங்கு பெண் விடுதலை பேசும் சிம்ரன் தனது தூர்போதனையால் குடி கெடுப்பவராக மாறிவிடுகிறார். பெண்ணுரிமை என்ற கருத்து நடைமுறைக்கு ஒவ்வாத ஒரு கேலிக் கூத்தாக்கப்படுகிறது...

அதேபோல மிருகவதைத் தடுப்பு, நுகர்வோர் பாதுகாப்பு இயக்கம், சாதிச் சங்கங்கள் என வேறு சமூக இயக்கங்களும் இந்தப் படத்தில் வேடிக்கைப் பொருளாகின்றன. இது இந்தப் படத்தில் மட்டுமல்ல. பொதுவாகவே சமூக நிகழ்வுகளுக்கு எதிர்வினையாற்றும் நபர்களையும், இயக்கங்களையும் கேலிசெய்வதன் மூலம் சமூகப் பொறுப்பற்ற மத்தியதர வாக்கத்தின் மனோபாவம் ஆழ்ந்த திருப்தியை அடைகிறது.

எல்லா சமூக சீர்திருத்த இயக்கங்களுக்கும் ஒரு அபத்தமான பக்கம் உண்டு என்பதை நான் மறுக்கவில்லை. இந்த அபத்தம் விமர்சனத்திற்கும், கேலிக்கும் அப்பாற்பட்டதுமல்ல. ஆனால் இந்த கேலி அந்த இயக்கங்களின் தார்மிக ரீதியிலான நியாயத்தை அங்கீகரித்துக்கொண்டே அந்த அபத்தத்தை வெளிப்படுத்த வேண்டும். ஆனால் இங்கோ அந்த கேலி செய்யும் நபர் இதற்கெல்லாம் வெளியே இருந்துகொண்டு தனது கிண்டலையும், விமர்சனத்தையும் முன்வைக்கிறார். அவருக்கு இதன் மீதெல்லாம் ஒரு எரிச்சல் இருக்கிறது. இந்த எரிச்சல் அவரது வாழ்வியல் மதிப்பீடுகளிலிருந்து உருவாகிறது.

ஒருவர் தன்னை மாற்றிக்கொள்ள வேண்டும், அதுவரையில் அவர் வாழ்க்கையிலிருந்து சில அம்சங்கள் இனியும் அதே அர்த்தத்தில் தொடர இயலாது என்ற நெருக்கடியை சந்திக்கும்போது இந்த எரிச்சல் ஒரு கேலியாக உருமாறி வருகிறது. ஒட்டுமொத்த வாழ்வின் எல்லா முரண்களும் கேளிக்கை சார்ந்த முரண்களாகிவிடுகின்றன. எல்லா சமூக விழிப்புணர்வு இயக்கத்தவர்களையும் முட்டாள்களாகவும் தனிப்பட்ட ஆதாயத்தேடுபவர்களாகவும் சித்தரிப்பது அவர்கள் எதிர்ந்துப் போராடுகிற சமூகத் தீமைகளை மறைமுகமாக ஆதரிப்பதேயாகும்...

நவீன ஓவியத்தை சிறிது காலத்திற்கு முன்பு 'காதலா காதலா' என்ற படம் கிண்டலடித்தது. நவீன இலக்கியத்தை குமுதம் போன்ற பத்திரிகைகள் தொடர்ந்து கேலி செய்கின்றன. பெண்ணுரிமை, ஒழுக்கம் சார்ந்த மதிப்பீடுகளில் வரும் மாற்றங்கள் போன்றவற்றை விசுவின் அரட்டை அராங்கத்திலிருந்து பத்திரிகை ஜோக்குகள்வரை கிண்டல் செய்வதைப் பார்க்கலாம். இவை ஒரு குறிப்பிட்ட பார்வையாளனை, வாசகனை நோக்கியே இந்தக் கேலியை அனுப்புகின்றன. இவை பொறுப்பேற்க விரும்பாத, மாற முடியாத இயலாமைக்கும் மேலோட்டமான கேளிக்கை உணர்வுக்கும் தனி போடுகின்றன.

லா.ச.ராமாமிருதம் இளைய தலைமுறையினரைப் பற்றி ஒருமுறை எழுதினார். "இவர்களுக்கு எப்போதும் எல்லாவற்றையும் பார்த்து அப்படியொரு கேலிச்சிரிப்பு, கன்னத்தில் பளிர் என்று அறையலாம் போலிருக்கிறது."

நந்தா - பாலா

நந்தா படத்தின் ஈழத்தமிழர் சித்தரிப்பு இது வரைத்திய வெகுஜன சினிமா தளத்தில் ஒரு மைல்கல் என்று சொல்லலாம். பாலச்சந்தரின் புன்னகை மன்னன் (ஈழத்தமிழர்கள் சிங்களப் பெண்ணைக் கடத்திக் கொல்ல முயல்கிறார்கள்) கமலஹாஸனின் 'தெனாலி' (அரசியல் விழிப்புணர்ச்சியற்ற கேள்பயலாக ஈழ இளைஞன்) போன்ற சித்தரிப்புகளை ஒப்பிட, பாலா வெகுநட்பமாக அகதி முகாமில் வாழும் ஈழத் தமிழ்ப் பெண்களைச் சித்தரித்திருக்கிறார்.

முதலாவதாக அகதி முகாம்களில் இருக்கிற ஈழத் தமிழ்ப் பெண்கள் உள்ளூர் அரசியல்வாதிகளாலும் பொலிஸ் அதிகாரிகளாலும் பாலியல் பலாத்காரத்துக்கு உள்ளாகிறார்கள் என்கிற விவரங்கள் நிறைய மனிதஉரிமை அறிக்கைகளில் பதியப் பட்டிருக்கிறது. இந்தக் கொடுமையை மிகுந்த கதைத் தர்க்கத்துடன் சென்சார் கைவைக்க முடியாத சாதாரணத்துடன் பாலா 'நந்தா' வில் கையாண்டிருக்கிறார்.

இரண்டாவதாக தமிழ் சினிமா விகாரங்கள் எதுவுமற்ற ஒரு வெகுஜனச் சினிமா சட்டகத்துள், ஈழத்தமிழ்ப் பெண்களுக்கிடையிலான உரையாடல்களையும், அகதி முகாம் பெண்களின் காதல் உணர்வுகளையும் கூட்டுச்சந்தோஷங்களையும் (மழை நடனப் பாடல்) பாலா சொல்ல முயன்றிருக்கிறார். அம்மக்களின் மீதான அக்கறையுடன் பரிவுணர்வுடன் கௌரவமாக இக்காட்சிகளைச் சித்தரித்திருப்பதற்காக பாலாவை நாம் பாராட்ட வேண்டும்.

இன்றைய தேதிக்குத் தமிழில் சினிமா எடுக்கிற வாலிபப் பையன்கள் காதலை மட்டும் விதம் விதமாகச் சொல்லி வருகிறார்கள். அதைத் தவிர வேறு எதுவுமே அவர்களுக்குத் தெரியாமல் இருக்கிறது. அஜீத், விஜய் போன்றவர்கள் தமது நட்சத்திர பிம்பத்தைக் கட்டியெழுப்ப முயன்று வருகிறார்கள். இச்சந்தர்ப்பத்தில் பாலா என்கிற இந்த இளைஞர் மட்டுமே வித்தியாசமாகச் சிந்திக்கிறார். அவர் வெகுஜனசினிமா தளத்தில்தான் சிந்திக்கிறார். ஆனால் அவரிடம் கடப்பாடும் கதைத் தேர்வில் கவனம் இருக்கிறது. அவரிடம் இன்னும் காத்திரமான கதைத் தர்க்கம் கொண்ட படங்களை எதிர்பார்க்கிறோம் என்றுதான் சொல்லத் தோன்றுகிறது.

- யமுனா ராஜேந்திரன்

சிம்ரன், ஜோதிகா, லைலா, ஐஸ்வர்யா.. என்று பிரபல நாயகிகள் அனைவருமே ஒரே குரலில் பேசும்படியாக பின்னணிக் குரல் ராஜாங்கம் நடத்தி வந்தவர் சவிதா. ஒரு கட்டத்தில் சினிமாவிலும் சின்னத் திரையிலும் ஓய்வு ஒழிச்சலின்றி பேசியபடியே இருந்த சவிதாவுக்கு இப்போது சலித்துப்போய் விட்டது. தன்னைப்பற்றி இந்த பிரபல நாயகியர் யாரும் எதுவும் பேசாது வெற்றிக்குத் தாங்கள் மட்டுமே காரணம் என்று சொல்லி வந்தது கேட்டு வெறுத்துப்போய் விட்டார். எனவே தன் முக்கியத்துவத்தை உணர்த்த லட்ச ரூபாய் சம்பளம் கேட்டார். திரையுலகோ இவரை ஒதுக்கிவிட்டு சிம்ரன் ஜோதிகாவுக்கு குரல்கொடுக்க மற்றொரு சின்னத்திரைப் பிரபல நடிகை தீபா வெங்கட்டை பயன்படுத்திக் கொள்கிறது. அது ஒருபுறமிருக்க தாஜ் மஹால் படத்திற்கு டப்பிங் பேசப்போய் இவரோடு காதலாகிவிட்ட பாரதிராஜாவின் மகன் மனோஜும் மனம் மாறிவிட்டதாக கேள்வி. அவர் இப்போது 'பல்லவன்' படத்தில் தன்னுடன் நடித்துக் கொண்டிருக்கும் ரதியின் பின்னால் அலைந்து கொண்டிருக்கிறார்.

சினிமா

விபாராய்

• 'கதாநாயகி' படத்தில் கதாநாயகியாக அறிமுகமாகிறார் மிஸ் பெங்களுர் பட்டம் பெற்ற விபாராய். கதாநாயகனாக அறிமுகமாகிறவர் துபாயைச் சேர்ந்த பிரேம் மனோஜ். இயக்குநராக பரணிதரன் அறிமுகமாகிறார்.

• மிஸ் பெங்களுர் பட்டம் பெற்ற மற்றொரு அழகி சைத்ரா கதாநாயகியாக அறிமுகமாகும் படம் 'வெல் டன்'. ஹீரோ புதுமுகம் ஜெயந்த். இவர் சுந்தரகாண்டம் படத்தில் பாக்கிராஜின் ஜோடியாக நடித்த சிந்துஜாவின் சகோதரர். அகத்தியனிடம் உதவியாளராயிருந்த ரவீந்திரன் இயக்குகிறார்.

• 'பிளஸ் 2' படத்தை இயக்கி கதாநாயகனாகவும் நடிக்கிறார் புதுமுகம் ஹிருத்திக். திரைப்படக்கல்லூரி மாணவரான இவர், பாக்கிராஜிடம் உதவியாளராக இருந்தவர். இவருக்கு ஜோடியாக கஜா என்ற புதுமுகம் நடிக்கிறார்.

• திவ்யா உன்னி, சமயுக்தா வர்மா, மீரா ஜாஸ்மின் ஆகியோரைத் தொடர்ந்து கேரளத்திலிருந்து தமிழுக்குத் தாவும் மலையாள முன்னணி நடிகை நித்யாதாஸ். சக்தி சித்ரன் இயக்கும் 'பொன்மேகலை' படம் மூலம் தமிழில் அறிமுகமாகிறார். துள்ளுவதோ இளமை பட நாயகர் அபிநை மற்றும் தேவயானியின் தம்பி நிகில் ஆகியோர் நடிக்கிறார்கள்.

• அஜய்குமார், விஜயலட்சுமி நடிக்கும் படம் 'தனியே... தன் னுத்தனியே...' விஜயலட்சுமி சூர்யாவுக்கு ஜோடியாக 'பரெண்ட்ஸ்' படத்தில் அறிமுகமானவர். அஜய்குமார்-ஊட்டி படத்தில் வில்லனாக அறிமுகமானவர். இயக்கம் முனீர் அகமது. திரைப்படக் கல்லூரி மாணவர், சன் டி.வியில் ஒளிப்பரப்பான சக்தி, ஒரு பெண்ணின் கதை ஆகிய தொடர்களை இயக்கியவர்.

• ராஜ்மேனன் ஹிந்திப் படம் ஒன்றை இயக்கப்போகிறார். இப்போது கதை விவாதம் நடக்கிறது.

அனிதா, விக்ரம்
'சாமுராய்'

வருசமெல்லாம் வசந்தம் படத்தில் அப்பாவியாய் வந்த அனிதா சாமுராய் படத்தில் விக்ரமுடன், ரசிகர்களை உணர்ச்சிவசப் படுத்துமாவுக்கு நடித்திருக்கிறாராம். மனோ ஜூடன் நடிக்கும்போது கவர்ச்சி என்ற கதையே இருக்கக் கூடாது என்று நியந்தனை போட்டவர், விக்ரம் என்றவுடன் எதற்கும் தயார் என்கிறாராம்.

சசி இயக்கத்தில் சிலம்பரசன் நடிக்கப் போகிறார்.

பிரபல மலையாள இயக்குனர் சிபிமலயில் இயக்கத்தில் வரும் அடுத்த படத்தின் பெயர் 'ஆயிரத்தில் ஒருவன்'.

'தந்துவிட்டேன் என்னை' படத்தின் மூலம் விக்ரமை கதாநாயகனாக அறிமுகப்படுத்தியவர் ஸ்ரீதர். இப்போது விக்ரம் புகழ் உச்சத்தில் இருப்பதால் அவரிடம் கால்ஷிட் கேட்க முடிவு செய்துள்ளார் ஸ்ரீதர்.

உல்லாசம் படத்தை இயக்கிய ஜேடி-ஜேரி இரட்டையர்கள் இயக்கும் புதிய படம் மீடியா டீர்ம்ஸ் தயாரிக்கும் 'விசில்'. ஹீரோ புதுமுகம் விக்ரமாதியார். 'துள்ளுவதோ இளமை' பட நாயகி ஷோன், காயத்திரி ரகுராம், விவேக் நடிக்கிறார்கள். மற்ற அனைவரும் புதுமுகங்கள்.

முதன் முதலாக மலையாளம் படம் ஒன்றில் செந்தில் வில்லனாக நடிக்கப்போகிறார்.

சூப்பர் குட் பில்மென் ஆனந்தம் படத்திற்கு வசனம் எழுதிய பிருந்தாசாரதி, சூப்பர் குட் பில்மென் படம் ஒன்றை இயக்குகிறார். படத்தின் பெயர் மழைக்காலம்.

ஒரு படத்துக்கு 25 லட்சம் ரூபா சம்பளம் வாங்கிவந்த செளந்தர்யாவுக்கு படங்கள் குறைந்துவிட்டன. தன் காலம் முடிந்துவிட்டதை தெரிந்து கொண்ட அவர் அவசர அவசரமாக பெங்களூரில் ஆடம்பர பங்களா ஒன்றைக் கட்டி வருகிறார். பங்களா கட்டி முடிந்ததும் திருமணம்தானாம்.

ஆனந்தம் படத்தைப் போலவே தனது அடுத்த படமான 'ரன்'னிலும் தனது சொந்தக் கதையையே சொல்லியிருக்கிறாராம் லிங்குசாமி. இவர் இயக்குநர் ஆவதற்கு முன் ஒருமுறை பஸ்ஸிலிருந்து இறங்கும்போது தற்செயலாக ஜன்னலோர இருக்கையில் ஒரு அழகான பெண்ணை பார்த்திருக்கிறார். உடனேயே சடாரென்று மறுபடியும் பஸ்ஸிலேறி அந்தப் பெண்ணின் பக்கத்து இருக்கையில் அமர்ந்து கொண்டாராம். பேசிக்கொண்டே அந்தப் பெண் இறங்கும் இடம் வருவதற்கிடையில் இறுக்கமான நட்பு உருவாகிவிட்டது. அதன் பின் பிரம்மச்சாரியான லிங்குசாமி அறைக்கு வந்து அந்தப் பெண் ரசம் வைத்துக் கொடுக்கும் அளவிற்கு நண்பர்களாகிவிட்டனாராம். இதையே விஸ்தாரமாக்கி ரன் படத்தை முடித்திருக்கிறார்.

ஷாம், திரிஷா நடிக்க 12B தயாரிப்பாளர் விக்ரம்சிங் தயாரிக்கும் படத்திற்கு 'கண்மணி நீ வரக் காத்திருந்தேன்' என்று முதலில் பெயர் வைக்கப்பட்டிருந்தது. படத்தில் ஹாரிஸ் ஜெயராஜ் இசையில் வாலி எழுதி அனுராதா ஸ்ரீராம் பாடிய 'லேசா.. லேசா..' பாடல் மிகப் பிரபலமாக வரும் என்று கருதியதால் படத்தின் பெயரையும் 'லேசா லேசா' என்று மாற்றிவிட்டார்கள். மலையாளத்தில் 50இற்கு மேற்பட்ட படங்களை இயக்கிப் புகழ்பெற்ற பிரியதர்ஷன் படத்தை இயக்கியுள்ளார்.

மிஸ் சென்னையான திரிஷாவுக்கு தமிழ் எழுதப் படிக்க தெரியாது. ஆங்கிலம் அல்லது ஹிந்தியில் எழுதி வைத்துக்கொண்டுதான் படிக்கிறார். அடுத்த வருடம் நான்தான் தமிழில் நம்பர் 1 நடிக்க என்று உறுதியோடு சொல்கிறார். பிரியதர்ஷன் அறிமுகப்படுத்திய ஜோதிகா எப்படி தமிழில் முதலிடத்தைப் பிடித்தாரோ அதுபோல தானும் வருவேன் என்பது அவரது நம்பிக்கை.

இரண்டு ஹிந்திப் படங்களை இயக்கிவிட்டு தமிழுக்குத் திரும்பியிருக்கும் அகத்தியன் இயக்கும் படம் 'காதல் சாம்ராஜ்யம்'. இதில் நடிப்பவர்கள் பெரும்பாலும் பிரபலங்களின் வாரிசுகள். நடன இயக்குனர் சுமீலா தீதியின் மகன் அரவிந்த், மலேசியா வாசுதேவனின் மகன் யுகேந்திரன், எஸ்.பி.பி.யின் மகன் சரண், கங்கை அரனின் மகன் வெங்கட் பிரபு, மேஜர் சுந்தர்ராஜனின் மகன் கௌதம், சின்னத்திரை நடிகர் பூர்ணத்தின் மகன் சந்தோஷி ஆகியோருடன் மும்பை அஞ்சனா புதுமுகமாக அறிமுகமாகிறார். இசை யுவன் சங்கராஜா.

200 படங்களுக்கு மேல் சண்டைப் பயிற்சியாளராக கடமையாற்றியிருக்கும் கனல் கண்ணன் மறுமணம் புரிந்துகொண்டிருக்கிறார். இவருக்கு ஏற்கனவே சித்ரா என்ற மனைவியும், ஒரு மகன், ஒரு மகள் ஆகியோரும் உண்டு. பெங்களூர் கல்லூரி மாணவி ஹேமாவதியுடன் ஏற்பட்ட காதலை அடுத்து முதல் மனைவி சித்ராவுடனான உறவு முறிந்தது. விவாகரத்து பெற்றுக்கொண்ட கனல் கண்ணன் கடந்த மாதம் ஹேமாவதியை கல்யாணம் செய்துகொண்டுவீட்டார்.

பெரியண்ணா, பார்வை ஒன்றே போதுமே, சார்லி சப்ளிள், பேசாத கண்ணும் பேசுமே போன்ற படங்களின் இசையமைப்பாளர் யுனி பின்னணிப் பாடகி எம்.எஸ். சுமித்திராவை காதலித்து கலப்புத் திருமணம் செய்து கொண்டிருக்கிறார். பார்வை ஒன்றே போதுமே படத்தில் வரும் 'கௌசல்யா சுப்ரபாதம்' எனும் பாடல் மூலம் அறிமுகமானவர் சுமித்திரா. இசையில் முதுகலைப் பட்டம் பெற்றவர்.

ரகுராம் மாஸ்டரின் மகனும் காயத்திரி ரகுராமின் அக்காவுமான கஜாநா ரகுராமுக்கு கடந்த மாதம் திருமணம் நடந்தது. மாப்பிள்ளை அமெரிக்காவைச் சேர்ந்த கணியப்பொறியாளர்.

'பாபாவுக்காக போன் மூலமாகவே மெட்டைச் சொல்லி வைரமுத்துவிடம் பாடல்களை வாங்க முயற்சி செய்தேன். அந்த முறை வைரமுத்துவுக்கு சரிவர வில்லை. உண்மையிலேயே திரையுலகில் நிறைய சாதனைகளை வைரமுத்து செய்திருக்கிறார் என்பதை ஒப்புக்கொள்கிறேன். ஆனால் நான் எல்லா நேரமும் அவரையே நம்பியிருக்க வேண்டும் என்றும் அவரைத்தவிர வேறு யாரையும் நான் பயன்படுத்தக்கூடாது என்றும் எதிர்பார்க்கிறார். என்னால் அப்படிச் செய்ய முடியாது. எனவேதான் பாபா படத்திற்கு அவர் பாடல்கள் இல்லை" - இப்படி பத்திரிகைப் பேட்டியில் சொல்லியிருப்பவர் இசையமைப்பாளர் ஏ.ஆர். ரகுமான்.

சத்யராஜ் மூன்று வேடங்களில் நடிப்பதாக அறிவிக்கப்பட்ட படம் சிவாஜி. ஆனால் இதே பெயரில் சிவாஜியின் மகன்களான ராம்சுமாரும், பிரபுவும் சிவாஜி கணேசன் பற்றிய விவரணப் படம் ஒன்றைத் தயாரிக்கவிருப்பதால் தலைப்பை மாற்றும்படி சத்யராஜிடம் கேட்டுக் கொண்டார்கள். இப்போது சத்யராஜ் படத்திற்கு 'மாறன்' என்று பெயரிடப்பட்டுள்ளது. சத்யராஜ் க்கு ஜோடி சீதா. 'ஆண்பாவம்' மூலம் அறிமுகமான சீதாவின் கடைசிப்படம் சத்யராஜின் 'மல்லுவேட்டி மைனர்'. இந்தப் படத்தில் நடிக்கும்போது தான் பார்த்திபனுக்கும் சீதாவுக்கும் திருமணம் நடந்தது. இப்போ 12 வருடங்களுக்குப் பின் சத்யராஜ் ஜோடியாகவே திரைக்கு வருகிறார் சீதா. படத்தின் இயக்குநராக அறிமுகமாகிறார் ஏ. ஜுவகர். இசை: தேவா. வசனம்: பூட்டுக்கோட்டை பிரயாகர்.

ஷாம், திரிஷா
'லேசா லேசா'

அமுது குறுக்கெழுத்துப் போட்டி-03

1			2		3		4	புதி
			6	7	8			
9							10	எடு
			11					
12		13		14			15	உரு
		16	17				18	
	19				20	21		22
23				24			25	கடு
				26			27	
28							29	

இடமிருந்து வலம்:

- உலகக் கிண்ண இறுதியாட்டத்தில் முதன்முதலில் அரையிறுதிக்கு வந்த நாடுகளில் ஒன்று.
- பறந்து போகும் பத்து.
- இளவரசி.
- மக்கள் பிரதிநிதிகளின் சபை.
- இங்கேயே போய் சிங்கத்தைச் சந்திக்க முடிந்தால் அது வீரம்தான்.
- முரட்டுத்தனத்திற்கு எதிரான அமுது இது. (தலைகீழ்)
- ஏழு நாட்களும் இதுதான்.
- தசரத குமாரனுக்குக் கோதண்டம்; பாண்டு மைந்தனுக்குக் காண்டம். (தலைகீழ்)
- நழுவும் ஆடையை கை சென்று பற்றுவது போல் கஷ்டம் வரும்போது உதவிக்கு விரைந்து வருவது.
- மலர்களிலே மகரந்தம்; உடலிலே உலோகச்சத்து.
- கீழமை.
- நாள்.
- துணியைச் சேர்ப்பதா? தோகையைச் சொல்வதா?
- சங்குக்குச் சுழி இது அரிது.
- கவிதைக்கும் உயிருக்கும் ஆரம்பம்.
- உச்சிச் சூரியன் நம் உச்சியைச் சுடும் பொழுது.
- இசைப் பாட்டில் ஒன்று.
- வெண்மைக்கு உதாரணப் பூ.

மேலிருந்து கீழ்:

- உயிர் குடிக்கும் இரும்பு; உயிரோடிருக்க விரும்பு பவர்களின் வாயை மூடவும் செய்யும்.
- நகரம் ஆகிவிடாத ஊர்.
- ஏன் தலைகீழாக நிற்கிறார் எங்களவர்?
- பல்லக்கு.
- வாழ்க்கையை இதனுடாகப் பார்ப்பது போன்றது தான் சிறுகதை என்பர்.
- மந்திரம் என்று சொல்லிச் செய்யும் தந்திரம் இது.
- தூக்கத்திலும் பிறருக்குத் தொந்தரவு.
- பொடியள் கூடி விளையாடலாம்; பொதுக்கூட்டமும் போடலாம்.
- பிரதி.
- வம்புக்குப் போகாமலிருப்பது சரி; இதற்கும் ஏன் போகாதிருக்க வேண்டும்?
- நடிகர்களில் சிவாஜி, நடிகையரில் சாவித்திரி.
- மகனிடம் தன் முதுமையைக் கொடுத்து இளமையை வாங்கிக் கொண்ட குருகுலத்தரசன்.
- இளநீருக்கு முந்தியது; ஈர்க்கில்களிருந்தால் விளையாடத் தோராம.
- இளம்பெண். (தலைகீழ்)
- பாரமா? பருமனா? மரியாதையா?
- எது.

அமுது குறுக்கெழுத்துப் போட்டி-02 விடைகள்

1	சி	ல	ப்	2	ப	தி	3	கா	4	ர	5	அ
6	ந்			7	ற		8	வி	9	ர	ச	ம்
10	தா	ய	8	க	ம்			11	மா	சு	பு	
12	ம		10	வி	பு	11	லா	ன	ந்	12	த	ர்
13	ணி	13	ர்			14	ட	14	தி	15	நா	க்
16	கா	16	ன	17	க	ம்		18	ர்	18	அ	ல்
19	ந்			19	ம்		19	பு	20	க	ழ்	ச்
21	20	அ	21	த	21	ல	21	பா	21	21	21	21
22	22	நா	22	ம்	22	ந	22	க	22	22	22	22
23	23	தை	23	23	23	23	23	23	23	23	23	23

பாராட்டுப் பெறுபவர்கள்

17 மேலிருந்துகீழ் குறிப்பில் வரும் வண்ணநிலவன் நூலான 'கம்பாநதி' என்ற விடையை யாருமே சரியாகக் குறிப்பிடவில்லை. மற்றபடி சரியான விடைகளை எழுதியோரில் பாராட்டுப் பெறுபவர்கள்:

01. எம். பாஹிம் ஷேஹ் முஹம்மத், 138/4, கிருங்கதெனிய, மாவனல்லை.	04. பிரம்மஜீ க.க. சுதர்சனக்குரு சிவன் கோவிலடி, ஆவரங்கால், புத்தூர்.
02. வீ. மகேந்திரன், தோணிக்கல், வவுனியா.	05. எம். யுவராணி, கிருலப்பனை அவென்பூ, கிருலப்பனை.
03. பாத்திமா சானாஸ் வபா 337, மங்கதெர, துல்ஹிரிய.	06. ஆர். குமரேசன், ஜெம்பட்டா வீதி, கொழும்பு 14.

கட்டங்களை நிரப்பி ஆகஸ்ட் 01ம் திகதிக்கு முன்னதாக எமக்குக் கிடைக்கும்படி அனுப்பி வைப்புகள். தபாலட்டையிலோ, தனியாக ஒரு பேப்பரிலோ கட்டங்களை வரைந்து நிரப்பி அனுப்பலாம். சரியாக அனுப்பியோரின் பெயர் விபரத்தைப் பிரசுரிப்போம்.

முகவரி: அமுது குறுக்கெழுத்துப் போட்டி - 03
இல: 35,
டி.ஆர். விஜேவர்த்தன மாவத்தை,
கொழும்பு 10.

நோய் மற்றும்

எஸ். ஜெகதீசன் எம்.பி.பி.எஸ்

நடப்பது தவிர, வேறு உடற்பயிற்சிகளை மேற்கொள்வது நல்லதா?

நிச்சயமாக நல்லதுதான். ஆனால் முன்பு செய்திராத, கடினமான உடற்பயிற்சிகளை திடீரென்று செய்ய ஆரம்பிக்கக் கூடாது. சிறு வயதிலிருந்தே பல வகையான உடற்பயிற்சிகள் மற்றும் யோகா போன்ற பயிற்சிகளை செய்து வருபவர்கள், அப்பயிற்சிகளை தொடர்ந்து செய்வதில் தவறில்லை. ஆனால் கடினமான உடற்பயிற்சிகளை திடீரென்று ஆரம்பிக்கக்கூடாது. 45 அல்லது 50 வயதைக் கடந்தவர்கள் Jogging, Tennis போன்றவற்றை திடீரென்று செய்ய ஆரம்பிக்கக்கூடாது. இவர்கள் தினசரி சிறிது நேரம் நடப்பது நல்லது. வேகமாக நடப்பதால் ரத்த ஓட்டம் சீராக இருக்கும். நடப்பது உடலில் உள்ள அதிகப்படியான எரிபொருளை (கலோரி) எரித்து வியர்வை மூலமாக வெளியேற்றி விடும்.

யோகா விலிருந்துதான் ‘.பிஸியோதெர.பி’ என்ற சிகிச்சை முறை நடைமுறைக்கு வந்தது என்று கூடச் சொல்லலாம். உடலில் எந்தெந்த தசைகள் பலவீனமடைந்து, அல்லது செயலிழந்து காணப்படுகிறதோ, அந்தத் தசைகளை மீண்டும் இயல்பான நிலைக்குக் கொண்டு வர, ‘.பிஸியோதெர.பி’ சிகிச்சை முறை உதவி புரிகிறது. ‘யோகா’ உடலுக்கு மிகவும் நல்லது. இப்போது வெளி நாடுகளில் கூட ‘யோகா’ பயிற்சிக்கு நல்ல வரவேற்பு இருக்கிறது.

சிலர் சிறிய விஷயங்களுக்குக்கூட கவலைப்படுவார்கள். தொடர்ந்து சில முறைகள்தும்மினாலும், இருமினாலும் நுரையீரலில் டி.பி.யாக இருக்குமோ, காள்வராக இருக்குமோ என்று கவலைப்பட ஆரம்பித்து விடுவார்கள். முன்செரிக்கையுடன் இருப்பது என்பது நல்லதுதான். ஆனால் அதற்காக அளவுக்கதிகமாக பயப்படக்கூடாது. பயமே மனிதர்களை பாதி கொன்று விடும். கொஞ்சம் சந்தேகமிருந்தால் வைத்தியரை அணுகி, அவருடைய ஆலோசனையைப் பெறலாம். வியாதி இருந்தாலும், குணமாகி விடும் என்கிற தைரியத்தோடும் இருக்க வேண்டும்.

எதற்கெடுத்தாலும் கோப்படுவதும், மனிதன் ஆயுளைக் குறைத்துவிடும். கோபத்தைத் தவிர்ப்பதற்குச் சிறந்த வழி தியானம்தான் (Meditation). தினமும் காலையில் 10 நிமிடத்திலிருந்து 15 நிமிடம் வரை தியானம் செய்யலாம். தியானம் செய்யும்போது மனதை அலைபாய விடாமல் ஒரே சிந்தனையில்

இருக்க வேண்டும். தொடர்ந்து தியானம் செய்வதால், மனதிற்கு அமைதி கிடைக்கிறது. நாளடைவில், பொறுமையாக இருக்கவும் உதவி செய்கிறது. மன உளைச்சல் குறைந்தாலே, பாதி வியாதி குறைந்தமாதிரிதான்.

உணவில், தண்ணீர் உட்பட, எச்சரிக்கையுடன் இருந்து கொண்டு, தியானத்தையோ, யோகாசனத்தையோ, மிதமான உடற்பயிற்சியையோ மேற்கொண்டு வந்தால், ஆரோக்கியமாக இருக்கமுடியும். கூடியவரை வியாதிகள் வருவதை தடுக்க முடியும். நகைச்சுவை உணர்வும் (Sense of Humour) ஆயுளை அதிகரிக்கச் செய்யும்.

‘அடுத்தவர்களுக்குப் பாரமாக இல்லாதபடி, சீக்கிரமே போய்ச் சேர்ந்துவிட வேண்டும்’ என்று முதியோர் பலர் அடிக்கடி சொல்வதுண்டு. இப்படிச் சொல்வது தவறு. அடுத்தவர்களுக்குப் பாரமில்லாமலும், நோய், நொடிகள் இல்லாமலும் வாழ முடியும் என்ற எண்ணமும், மன உறுதியும் அதிகரிக்க வேண்டும்.

முதியோர் இல்லங்கள் இப்போது நிறைய தோன்றிவிட்டன. காரணம் பிள்ளைகள், வயதான பெற்றோரை அலட்சியப்படுத்துவதுதான். இவர்கள், தங்களுக்கு வயதாகும் என்பதை மறந்து விடுகிறார்கள். வயதான காலத்தில், தாங்களும், தங்களுடைய பிள்ளைகள், பெண்கள் - இவர்களின் ஆதரவில் தான் இருக்க நேரிடும் என்பதை மறந்து விடுவதால்தான், வயதான தங்கள் பெற்றோர்களை அலட்சியப்படுத்துகிறார்கள்.

அலட்சியப்படுத்தப்படுகிற பெற்றோர்கள், முதியோர் இல்லங்களை நாடி வருகிறார்கள். பெற்றோர்கள் முதியோர் இல்லங்களில் இருந்தாலும், அவர்களை பிள்ளைகள் என்று மட்டுமில்லாமல், உறவினர்களும் அவ்வப்போது சென்று பார்த்து வந்து கொண்டிருந்தால், வயதானவர்களுக்குக் கொஞ்சம் ஆறுதலாக இருக்கும்.

குணப்படுத்துவதற்கு மருந்தே கிடையாது என்று சொல்லக்கூடிய வியாதிகள் ஏதேனுமிருக்கிறதா?

இருக்கின்றன. புற்றுநோயை (Cancer) ஆரம்ப நிலையில் கண்டுபிடித்து விட்டால், அறுவை சிகிச்சை செய்து, குணப்படுத்தி விடலாம். அதற்குப் பிறகு அவர்கள் எச்சரிக்கையுடன் இருந்தால், மீண்டும் புற்றுநோய் வராமல் பார்த்துக்கொள்ள முடியும். ஆனால் புற்று நோயின் ஆரம்ப அறிகுறிகள் பலருக்குத் தெரியாத காரணத்தால், புற்றுநோய் முற்றிய நிலையில்தான் வைத்தியரிடம் வருகிறார்கள். முற்றிய நிலையை அடைந்து விட்ட புற்று நோயை குணப்படுத்த முடியாது.

அடுத்து, எய்ட்ஸுக்கு இதுவரை மருந்து எதுவும் கண்டுபிடிக்கப்படவில்லை. என்றாலும் இந்நோயைக் குணப்படுத்த இன்னும் சில வருடங்களில் மருந்தை கண்டுபிடித்து விடுவார்கள். இதற்கான ஆராய்ச்சிகளை உலகின் பல நாடுகளும் செய்துவருகின்றன.

பக்கவாதத்தை (Paralytic Attack) குணப்படுத்த முடியுமா?

பக்க வாதம் என்பது வியாதியே அல்ல. ஒருவரிடமிருந்து மற்றவருக்கு பரவக்கூடிய தொற்று நோயோ அல்லது கிருமிகளினாலோ ஏற்படுவது அல்ல பக்கவாதம். மூளையில் உள்ள ரத்த நாளங்கள் அடைபட்டுப் போவதால், ரத்தம் அந்தப் பகுதிக்குச் சீராக செல்ல முடியாமல் போகிறது. இதனால் உடலின் இடது புற கை, கால்கள் அல்லது வலது புற கை, கால்கள் செயலிழந்து விடும். சிலர் பேசும் தன்மையையும் இழந்து விடுவதுண்டு.

பக்க வாதம் ஏற்பட்ட 48 மணிநேரத்திற்குள்ளாக அதற்கான காரணத்தை அறிந்து கொண்டு சிகிச்சை அளித்தால், பக்கவாதத்தையும் குணப்படுத்த முடியும்.

எந்தக் காரணத்தால், கை, கால்கள் செயலிழந்தன என்பதை கண்டறிந்து, அதற்கேற்ற சிகிச்சையை அளிக்கக்கூடிய, இத்துறையில் தேர்ச்சி பெற்ற மருத்துவர்கள் இருக்கிறார்கள். அப்படிச் செயலிழந்துவிட்ட கை, கால்களை ‘.பிஸியோதெர.பி’ மூலமாக, மீண்டும் இயல்பான நிலைக்குக் கொண்டுவர முடியும். Speech Therapy - மூலமாக, இழந்துவிட்ட பேசும் திறமையையும், மீண்டும் திரும்பப் பெற முடியும். ●

என் இந்த மௌனம்?
(கவிதைத் தொகுதி)

ஆசிரியர்: கலாநெஞ்சன் ஷாஜஹான்

கல்லூரி ஆசிரியரான ஷாஜஹானின் இரண்டாவது கவிதைத் தொகுதி இது.

“ஒரு கவிஞனுக்கே உரித்தான குணத்தோடு என்னுள் எரிந்து கொண்டிருக்கும் அக்கினியை ஆக்கமாக வடித்து உங்கள் முன் படைத்துள்ளேன். அவை உங்கள் மௌனத்தைக் கலைக்க வேண்டும்..” என்று குறிப்பிடும் ஷாஜஹானின் நோக்கமும் சமூகச் சீர்கேடுகளைச் சாடி, தன் மன எழுச்சிகளை ஏனையோருடனும் பகிர்ந்து கொள்வதே!

இத்தொகுதியிலுள்ள ‘அன்னை தேசத்தின் குருதி நாளும் தந்தை வானத்தின் இறுதி நாளும்’ என்ற கவிதை என் கண்களை கசிய வைத்தன” என்று அணிந்துரையில் லெ. முருகபுதி குறிப்பிடுகிறார்.

“இண்டர் சிட்டி பஸ்ஸில்
எதற்கோ
குறிவைத்துப் புறப்பட்ட
நடமாடும் குண்டுப்
படையொன்று
தன் இலக்குத் தவறிய
அவசர அவசியத்தில்
பாதிபிலேயே
வீதியில்
வெடித்துச் சிதறியது! .....
அந்த மரணப் பாதையில்
‘வேன்’ ஒன்றை
ஒட்டிச் சென்ற
என் வாய்பாடும்
‘வயாத்தாகி’ இருந்தார்!...”

என்று தொடர்கிறது அந்தக் கவிதை. கவிஞரின் தந்தையாரது மரணத்திற்கு அஞ்சலியாக எழுதப்பட்டது.

பக்: 80 ரூபா: 60/-
வெளியீடு : 481/1, பல்லன் சேனை வீதி,
தனுபொத்த,
நீர்கொழும்பு.

**நூல் ஆய்வு
மாணிக்கவாசகன்**

பிணந்தின்னும் சாத்திரங்கள்
(குறு நாவல்கள்)

ஆசிரியர்: சாரல்நாடன்

சாரல்நாடன் எழுதிய மூன்று குறுநாவல்களையும், மலையக முன்னணி எழுத்தாளர்களான என்.எஸ்.எம். இராமையா, தெளிவத்தை ஜோசப், சாரல்நாடன் ஆகிய மூவரும் இணைந்து எழுதிய குறுநாவல் ஒன்றையும் கொண்ட தொகுப்பு இது.

நாட்டின் அரசியல் மாற்றங்கள் ஏற்பட்ட காலங்களில் மலையக பெருந்தோட்ட மக்கள் பட்ட அவல வாழ்க்கையை சித்தரிக்கின்றன குறுநாவல்கள். ஜே.வி.பி.யின் வன்முறைகள், இந்தியப் பொருட்கள்மீதான கட்டுப்பாடுகள், இந்திய வம்சாவளியினரின் வாழ்க்கையை பெரும் சோதனைக்குள்ளாணமை எல்லாம் வரலாற்றுணர்வோடும் கலைநயத்தோடும் பதிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

கறுப்பு ஜூலை தமிழ் மக்கள் மனதில் ஏற்படுத்திவிட்ட கறைபடிந்த வரலாறு. தொழிலாளர்களுக்கு தோட்ட நிர்வாகங்களோடு ஏற்படும் நாளாந்த பிரச்சினைகள், நகர்ப்புறங்களில் லேபர் டிரிபியூன்கள், தோட்ட மக்களின் தொழில் பிணக்குகள் வழக்குகளாக நிரம்பி வழிவதையும் அதில் தோட்டத் துரைமாரின் நடுவல்தனங்களையும் ‘பிணந்தின்னும் சாத்திரங்கள்’ சொல்கிறது.

1969இல் ஸ்ரீமா - சால்திரி ஒப்பந்தத்தின் பின் இலங்கையிலிருந்து தாயகம் திரும்பி பதினைந்து வருட இடைவெளிக்குப் பின்னர் ஜூலை இனக்கலவரங்களின்போது பத்திரிகையாளனாக வந்த ஒருவரின் அனுபவங்களை சித்தரிக்கிறது ‘நம்பியவருக்காக...’ என்ற குறுநாவல்.

‘சமரசம்’ ஒரு டீமேக்கரின் கதையை கூறுகிறது. நேருக்கு நேர் - முரண்பட சாத்தியமற்ற - வலிமையால் வேறுபட்ட இருவரும் சமரசம் என்ற போர்வையில் மனித நாகரிகத்தை அடி மட்டத்திலிருந்து எழுப்பவே விடமாட்டார்களா? என்ற கேள்வியை எழுப்பியுள்ளது.

என்.எஸ்.எம். இராமையா, தெளிவத்தை ஜோசப், சாரல்நாடன் போன்ற முன்னணி எழுத்தாளர்களின் முதல் கூட்டு முயற்சியில் உருவான வித்தியாசமான குறுநாவல் ‘பலி’.

நாலாசிரியரின் ஒன்பதாவது படைப்பாக இந்நூல் வெளிவருகிறது. சாரல்நாடனின் ஏனைய நூல்களைப் போலவே இதுவும் மலையக படைப்பிலக்கிய சூழலில் மிகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த வரவாய் அமைந்திருக்கிறது.

பக்: 112 ரூபா: 140/-
வெளியீடு : சாரல் வெளியீட்டகம்,
7, ரொசிட்டா பஸ்கூட்டுச் சந்தை
கொட்டகலை.

யாத்ரா (கவிதைகளுக்கான இதழ்)

கவிதைகளுக்கான காலாண்டிதழாக வரும் யாத்ராவின் ஒன்பதாவது இதழ் வெளிவந்துள்ளது. ‘யாத்ரா’வை விமர்சிக்கும் தமிழகக் கவிஞர் இன்குலாபின் உரை, கவிஞர் தாளிம் அஹமதின் சிறப்புப் பேட்டி, மருதூர்க் கொத்தன், ஜின்னாஹ் ஷரிபுத்தீன், நெளஷாட் மொஹிதீன், ஹெச்.ஜி.ரகுல், க. ரகுபரன் ஆகியோரது கட்டுரைகளுடனும், அனார், ஏ.ஜி.எம். ஸதக்கா, மு.பஷீர், ஏ.எம்.எம்.அலி, நீலாவணன், இப்னு கையாம், பண்ணாமத்துக் கவிராயர், எம்.எம்.எம்.நகீபு, அஷ்ரஃப் சிறாபத்தீன், சிங்கல்பாடி பா. சம்பத் குமார், பஹீமா ஜஹான், ரிஸ்வியு முஹம்மத் நபீல், வாழை இப்னு ஹஸன் ஆகியோர் கவிதைகள், மற்றும் இப்னு அஸுமத், சி.சிவசேகரம், மணி போன்றோரின் மொழிபெயர்ப்புக் கவிதைகளுடனும் வெளிவந்திருக்கிறது.

பக்: 64 ரூபா: 40 /-
ஆசிரியர் : அஷ்ரப் சிறாபத்தீன்
தொடர்புக்கு: YAATHRA, 37, DHAKNANATTA ROAD,
MABOLA, WATTALA.

தினகரன்

தினகரன்

THINAKARAN

உங்கள் தினகரன் பல்வேறு பயன்மிக்க அம்சங்களைத்
தாங்கி வருகின்றது.

அதிகளவு செய்திகள், சமகால விடயதானங்கள்
அர்த்தபுஷ்டியான கட்டுரைகள்...

தமிழ் பேசும் மக்களின் தேசியக் குரலான தினகரன்
வாசகர்களுக்குப் புதிய தரிசனங்களைத் தருவதில்
தொடர்ந்தும் முன்னிலையில் நிற்கின்றது.

வாசிப்புக் கலாசாரத்தை வளர்த்தெடுப்போம்!
நிறைவுபெற்ற மனிதர்களாக வாழ்ந்திருவோம்!
வாழ்வதற்காகவே வாசிப்போம்!

தினகரன் வாரமஞ்சரியின் இலவச இணைப்பிதழ்!
தொலைக்காட்சி கையேட்டுடன்
வயது, பால் வித்தியாசமின்றி உளமறிந்து சகலரையும்
அரவணைத்துச் செல்லும் ஒரு பல்சுவை விருந்து!

சகல லேக்ஹவுஸ் முகவர்களிடமும்,
புத்தகசாலையிலும் பெற்றுக் கொள்ளலாம்

அடித்து

சந்தா விபரம் உள்நாட்டு சந்தா (ரூபாவில்)

	1வருடம்	6மாதம்	3மாதம்
நேரடி விநியோகம் கொழும்பு நகருக்குள்)	360.00	180.00	90.00
தபால்மூல விநியோகம்	552.00	276.00	138.00

வெளிநாட்டு சந்தா (அமெரிக்க டொலரில்)

நாடு	1வருடம்	6மாதம்	3மாதம்
இந்தியா	\$ 10.00	5.00	3.00
பாகிஸ்தான்	\$ 10.00	5.00	3.00
யலைசீவு	\$ 10.00	5.00	3.00
சிங்கப்பூர்	\$ 12.00	6.00	3.00
மத்திய கிழக்கு	\$ 12.00	6.00	3.00
ஹொங்கொங்	\$ 12.00	6.00	3.00
இங்கிலாந்து	\$ 13.50	7.00	3.50
அவுஸ்திரேலியா	\$ 13.50	7.00	3.50
ரஷ்யா	\$ 13.50	7.00	3.50
அமெரிக்கா	\$ 16.50	8.25	4.25
கனடா	\$ 16.50	8.25	4.25
மேற்கிந்தியா	\$ 16.50	8.25	4.25

காசோலைகள், அனுப்பப்படவேண்டிய பெயர்:
The Associated Newspapers of Ceylon Ltd.
முகவரி:

Marketing Manager,
The Associated Newspapers of Ceylon Ltd,
P.o. Box 1198,
Lake House,
Colombo, Sri Lanka.